

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2005-2006

18 mei 2006

ONTWERP VAN DECREET

**tot instelling van een aantal maatregelen tot herstructurering en flexibilisering
van het hoger onderwijs in Vlaanderen**

VERSLAG

**namens de Commissie voor Onderwijs, Vorming, Wetenschap en Innovatie
uitgebracht door de heer Dirk De Cock**

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: mevrouw Monica Van Kerrebroeck.

Vaste leden:

de heer Werner Marginet, de dames Katleen Martens, An Michiels, Marie-Rose Morel, Linda Vissers;

mevrouw Kathleen Helsen, de heer Luc Martens, de dames Sabine Poleyn, Monica Van Kerrebroeck;

de heren Karlos Callens, Gilbert Van Baelen, mevrouw Marleen Vanderpoorten;

de heer Ludo Sannen, mevrouw Anissa Tamsamani, de heer Robert Voorhamme.

Plaatsvervangers:

mevrouw Marijke Dillen, de heren Pieter Huybrechts, Stefaan Sintobin, de dames Greet Van Linter, Gerda Van Steenberge;

mevrouw Cathy Berx, de heer Jos De Meyer, mevrouw Veerle Heeren, de heer Jan Laurys;

de dames Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Vera Van der Borgh;

de heer Chokri Mahassine, mevrouw Elke Roex, de heer Joris Vandenbroucke.

Toegevoegde leden:

de heer Jef Tavernier;

de heer Kris Van Dijk.

Zie:

804 (2005-2006)

- Nr. 1: Ontwerp van decreet
- Nrs. 2 en 3: Amendementen
- Nr. 4: In eerste lezing aangenomen artikelen

INHOUD

	Blz.
I. Toelichting door de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming	4
II. Procedureel debat.....	6
III. Algemene bespreking.....	7
IV. Artikelsgewijze bespreking en stemming	10
V. Tweede lezing	35
VI. Eindstemming.....	35
Tekst aangenomen door de commissie	36
Bijlagen:	
Bijlage 1: Hoorzitting van 11 mei 2006 met vertegenwoordigers van het Hoger Instituut voor Gezinswetenschappen, HIG	55
Bijlage 2: Brief van de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, aan de heer De Schepper, rector van de Universiteit Hasselt, en de heer Ritzen, Voorzitter van het College van Bestuur van de Universiteit Maastricht	61

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Onderwijs, Vorming, Wetenschap en Innovatie besprak op 9, 11 en 18 mei 2006 het ontwerp van decreet tot instelling van een aantal maatregelen tot herstructurering en flexibilisering van het hoger onderwijs in Vlaanderen.

Conform artikel 32, 2, b), van het Reglement organiseerde de commissie op 11 mei 2006 een hoorzitting met het Hoger Instituut voor Gezinswetenschappen (zie bijlage 1).

Conform artikel 68, 1, b), van het Reglement had de commissie op 18 mei 2006 een tweede lezing.

Conform artikel 56, 3, van het Reglement besliste de commissie met 9 stemmen, 2 tegen en bij 1 onthouding dat er geen reflectietijd en reflectienota zullen zijn.

I. TOELICHTING DOOR DE HEER FRANK VANDENBROUCKE, VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

1. Inleiding

De minister stelt dat de decreetgever met de decreten betreffende de herstructurering en de flexibilisering van het hoger onderwijs en het participatiedecreet het Vlaamse hoger onderwijslandschap volledig heeft vernieuwd. De onderwijsinstellingen en de associatiebesturen zijn momenteel volop bezig met de implementatie van deze decreten. De concrete invulling is een gigantische opdracht voor alle betrokken partijen.

Een dergelijke fundamentele transformatie moet gepaard gaan met een grondige monitoring en evaluatie van de regelgeving door de overheid. Al op korte termijn is gebleken dat de veelheid en de snelle opvolging van decreten heeft geleid tot een geheel dat niet meer vlot hanteerbaar of duidelijk interpreteerbaar is. Tevens is duidelijk geworden dat een loutere technische of redactionele coördinatie niet volstaat.

Het regeerakkoord spreekt over het realiseren van een globaal decreet hoger onderwijs, waarbij de plan-

last en de administratieve verplichtingen worden teruggedrongen. Ook in zijn beleidsnota Onderwijs en Vorming gaat de minister meer gedetailleerd in op deze intentie.

Een geïntegreerd decreet voor het hoger onderwijs dat voor een sluitend en transparant regelgevend kader zorgt, is volgens hem onontbeerlijk. Op grond van de ervaringen tijdens het afgelopen jaar, acht de minister het ook noodzakelijk om verder te gaan dan wat is vooropgesteld in het regeerakkoord en zijn beleidsnota.

In het voorjaar 2005 heeft de administratie in uitvoering van zijn beleidsnota, een werktekst 'Basisdecreet' voor lezing en suggesties aan het veld bezorgd. Verschillende onderwijsactoren hebben hierop bijzonder uitvoerig gereageerd. Uit deze reacties blijkt duidelijk de nood aan een grondige revisie van de huidige regelgeving.

Uit de contacten is echter ook gebleken dat een aantal aanpassingen aan zowel het structuurdecreet als het flexibiliseringsdecreet absoluut dringend zijn om het academiejaar vlot te laten verlopen. Daarom is, eerder dan overhaast een globaal decreet voor het hoger onderwijs uit te vaardigen, geopteerd om als het ware een voorafname op dit globale decreet te nemen. De maatregelen die absoluut noodzakelijk zijn op korte termijn voor de goede werking van onze onderwijsinstellingen vormen het voorwerp van dit decreet.

Een aantal van de voorgestelde maatregelen heeft de minister bewust niet opgenomen in dit decreet en uitgesteld voor behandeling in de context van het globaal decreet. Sommige zaken zijn te verweven met andere aspecten van het hoger onderwijs zodat ze een globale benadering vergen en er meer tijd nodig is voor een grondige reflectie. Hij denkt specifiek aan de samenwerking van onze onderwijsinstellingen in Brussel en aan de discussie rond belangrijke concepten zoals het examencontract.

Dit zogenaamde 'minidecreet' is een verzameldecreet. De maatregelen opgenomen in het decreet zijn zeer divers en passen bepalingen aan uit verschillende decreten van het hoger onderwijs. De voornaamste aanpassingen betreffen het structuurdecreet en het flexibiliseringsdecreet. Een nieuw wijzigingsdecreet is vanuit het oogpunt van transparantie en toepasbaarheid van de regelgeving niet optimaal. Rechtszeker-

heid voor de instellingen en de studenten noodzaakt echter deze werkwijze.

De bepalingen van dit decreet worden mee verwerkt in het globaal decreet voor het hoger onderwijs dat de administratie momenteel verder voorbereidt.

2. Inhoudelijke toelichting

De minister overloopt vervolgens de voornaamste thema's die aan bod komen in het voorliggende decreet.

Studievoortgang op grond van EVC en EVK

Een groot gedeelte van de maatregelen betreffen de toepassing van het flexibiliseringsdecreet, meer bepaald de studievoortgang op grond van eerder verworven competenties en eerder verworven kwalificaties. De aanpassingen doen in geen geval afbreuk aan de basisfilosofie van de regelgeving zoals uitgewerkt door de vorige minister van onderwijs. Ze zijn in hoofdzaak doorgevoerd met het oog op vereenvoudiging.

Een aantal uitvoeringsbesluiten creëert nauwelijks meerwaarde en draagt allerm minst bij tot administratieve vereenvoudiging. Zo wordt het uitvoeringsbesluit geschrapt over de minimale beginselen voor vrijstellingen. De beginselen zijn opgenomen in het decreet. Het concreet uitwerken is eerder een taak van de instellingen. Ten behoeve van de rechtszekerheid van de student moet wel een zekere gelijkvormigheid gegarandeerd worden. Daarom wordt op niveau van de associaties een reglement uitgewerkt dat als basis kan dienen voor de concrete vrijstellingsprocedures van de instellingen.

Tevens wordt de goedkeuring van de reglementen van de associaties betreffende EVC en EVK en het besluit op het gebied van kwaliteitsborging van het bekwaamheidsonderzoek geschrapt.

Het bewaken en monitoren van de kwaliteit van de reglementen en de procedures is eerst en vooral een taak van de instellingen en associaties zelf. Het maakt deel uit van het interne kwaliteitszorgsysteem. De overheid neemt haar verantwoordelijkheid op door elke vijf jaar een grondige externe evaluatie uit te voeren van de wijze waarop de instellingen omgaan met de kwaliteitsborging van hun EVC/EVK-procedures.

Dit decreet vereenvoudigt ook de voorgeschreven procedure om vrijstellingen aan te vragen. In de huidige regeling zijn studenten, wanneer zij een vrijstelling willen aanvragen op grond van eerder verworven kwalificaties, verplicht om eerst langs de associatie te gaan voor het verkrijgen van een bewijs van bekwaamheid. De aanvraag voor de erkenning van deze kwalificaties hangt in de praktijk echter samen met de aanvragen voor vrijstellingen. Vaak kan louter op basis van de stukken nagegaan worden welke waarde een kwalificatie heeft en welke 'learning outcomes' worden beoogd. De nieuwe regeling maakt het mogelijk dat de student rechtstreeks bij de instelling terecht kan. Enkel in die gevallen waar onvoldoende de waarde van de kwalificatie kan ingeschat worden, moet de student nog een bekwaamheidsonderzoek op niveau van de associatie doorlopen zoals dit is voorgeschreven in het kader van EVC.

Om de nodige uniformiteit in het EVK- en vrijstellingsbeleid te garanderen, moet wel op het niveau van de associaties een reglement uitgewerkt worden met een aantal procedurele en methodologische garanties.

Toepassing van flexibiliseringsdecreet

Een noodzakelijke maatregel in voorliggend decreet betreft het creëren van duidelijkheid over de toepassing van het flexibiliseringsdecreet op de opleidingen in afbouw. De huidige tekst leidt tot verschillende interpretaties in het onderwijsveld. Flexibilisering is wel degelijk bedoeld om ook van toepassing te zijn op de opleidingen in afbouw.

Het is immers niet wenselijk dat studenten en docenten meerdere referentiekaders moeten hanteren en dat elke instelling een dubbele reglementering moet uitbouwen.

Een aantal regels blijven van toepassing omdat zij inherent zijn aan de opleidingen in de oude structuur. Om de toepasbaarheid naar de instellingen toe te vereenvoudigen wordt in het decreet opgesomd welke artikelen uit het Universiteiten- en het Hogescholen-decreet van toepassing blijven op deze opleidingen, en welke niet.

Op vraag van de betrokken instellingen maakt dit decreet flexibilisering ook organiek van toepassing op het kunstonderwijs.

Om de implementatie van flexibilisering optimaal te laten verlopen zijn ook nog een aantal kleinere ver-

duidelijkingen en verbeteringen in dit decreet opgenomen. Voorbeelden hiervan zijn de verduidelijking van het artikel inzake het aantal examenkansen, bepalingen inzake bijzondere studiegelden, de samenstelling van de examencommissies, het differentiëren van de toegang voor bachelors-na-bachelors en masters-na-mastersopleidingen, maatregelen studievoortgangsbewaking enzovoort.

Andere belangrijke en dringende wijzigingen

Een aantal andere dringende bepalingen zijn toegevoegd aan het structuurdecreet of het flexibiliseringsdecreet, zoals de mogelijkheid om opleidingen te organiseren buiten het Belgische grondgebied, de opdrachten van de erkenningscommissie, de mogelijkheid tot accreditatie van opleidingen uit het hoger onderwijs voor sociale promotie (HOSP), de verfining van het regelgevend kader voor de accreditatie van gezamenlijke opleidingen enzovoort.

De twee laatste punten licht hij nader toe. Het decreet van 19 maart 2004 heeft een procedure uitgetekend voor de overheveling en de omvorming van sommige opleidingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie tot bachelors- en mastersopleidingen aan de hogescholen. Het betrof de ‘postinitiële’ opleidingen waarvoor als toelatingsvoorwaarde in de regel het bezit van een diploma van het hoger onderwijs gold. Tegelijk werd toen bij ministeriële omzendbrief een beleidskader uitgetekend voor de andere HOSP-opleidingen. Aan de opleidingen werd de mogelijkheid geboden van een externe kwaliteitsbeoordeling. Indien deze externe kwaliteitsbeoordeling positief was, zouden de instellingen een accreditatiedossier kunnen indienen bij de NVAO met het oog op een accreditatie als bacheloropleiding in het hoger professioneel onderwijs. Het minidecreet maakt dit decretaal mogelijk.

Bij de implementatie van het Bolognaproces is echter steeds het standpunt ingenomen dat alleen de hogescholen en de universiteiten het recht zouden hebben om binnen het ‘gesubsidieerd’ hoger onderwijs bachelors- en mastersopleidingen te organiseren. Dus eenmaal deze HOSP-opleidingen geaccrediteerd zijn, moeten ze geïntegreerd worden in een hogeschool. Dit betekent niet dat deze opleidingen hun eigen specificiteit niet kunnen behouden. Integendeel, gezien hun specifieke doelgroep is het uiteraard belangrijk dat de overnemende hogeschool het onderwijs verder organiseert volgens een aangepast onderwijsconcept met geëigende onderwijs- en leervormen.

Het voorliggende decreet regelt op gedetailleerde wijze de overgang met de nodige garanties op het vlak van personeel en financiering.

De kwaliteitszorg en accreditatie van gezamenlijke opleidingen met buitenlandse instellingen kan op termijn een zware administratieve beproeving worden voor de instellingen, doordat verschillende modellen en criteria worden toegepast. Op termijn kan dit een belemmering vormen voor de organisatie van gezamenlijke opleidingen. Met de voorgestelde verdere verfijning van het regelgevende kader willen we de administratieve lasten voor de Vlaamse opleidingen beperken. Hetzelfde doet zich voor bij de erkenning van accreditaties door andere accreditatieorganen. Ook hier moet vermeden worden dat de opleidingen twee tot drie keer na elkaar gevisiteerd moeten worden.

3. Tot slot

De minister besluit dat dit decreet door het schrappen van een aantal uitvoeringsbesluiten leidt tot een aantal sterke vereenvoudigingen voor zowel de hoger onderwijsinstellingen als de overheid. Naast de hoger aangehaalde uitvoeringsbesluiten in het kader van flexibilisering wordt ook de lijst die de kwalificaties vastlegt voor de graad van doctor, en de bekrachtiging van de onderwijsreglementering inzake bijzondere toelatingsvoorwaarden geschrapt. De praktijk heeft aangetoond dat deze besluiten geen duidelijke meerwaarde hebben.

De gehele opgenomen regeling krijgt terugwerkende kracht. Dit is verantwoord omdat hier bijzondere omstandigheden spelen. De terugwerking is namelijk onontbeerlijk voor de goede werking en de continuïteit van de diensten van onze onderwijsinstellingen, die nog met vele vragen zaten inzake de interpretatie of toepassing van bepaalde delen van de wetgeving. Het zijn dan ook de instellingen zelf die op die regeling hebben aangedrongen.

II. PROCEDUREEL DEBAT

1. 9 mei 2006

Mevrouw *An Michiels* vraagt conform artikel 32, 2, b), van het Reglement namens de vijf stemge-

rechtigde leden van de Vlaams-Belangfractie dat de commissie een hoorzitting zou organiseren over voorliggend ontwerp van decreet. Zij stelt vast dat er bij haar fractie, maar ook in de onderwijssector nog heel wat vragen zijn bij de voorgestelde bepalingen inzake het Hoger Onderwijs voor Sociale Promotie, HOSP. Een hoorzitting met de betrokken instelling dient hierover klaarheid te scheppen.

Na een gedachtewisseling beslist de commissie met 7 stemmen bij 5 onthoudingen om het Hoger Instituut voor Gezinswetenschappen uit te nodigen voor de hoorzitting.

Het voorstel om de Vereniging van Vlaamse Studenten (VVS) uit te nodigen wordt verworpen met 7 stemmen en 5 voor.

Mevrouw *An Michiels* betreurt de gang van zaken bij de regeling van de werkzaamheden. Daarbij werd afgeweken van de gangbare praktijk in andere commissies, waar wel rekening wordt gehouden met de vraag van degenen die om een hoorzitting verzoeken. Daardoor worden alleen de vertegenwoordigers van het Hoger Instituut voor Gezinswetenschappen gehoord. Toch blijkt uit teksten dat ook andere instanties vragen hebben bij dit ontwerp van decreet. Zij had ook hen graag gehoord. Zij betreurt dat de meerderheid op deze manier gereageerd heeft op de vraag om een hoorzitting.

Als toegevoegd lid sluit de heer *Jef Tavernier* zich daarbij aan: het parlement heeft er alle belang bij om de nodige tijd te nemen om teksten te bestuderen en de vertegenwoordigers te horen die een bepaalde visie hebben op een ontwerp van decreet. Hij betreurt heel uitdrukkelijk dat men niet is ingegaan op de vraag om ook de VVS te horen. De tijdsdruk mag de grondige bespreking in en de grondige voorbereiding door het parlement niet in de weg staan.

Mevrouw *Monica Van Kerrebroeck*, commissievoorzitter, stelt dat zij het Reglement heeft toegepast. Zij deelt de zorg in verband met de tijdsdruk en dat het voor de instellingen heel belangrijk is dat alle boodschappen tijdig aankomen zodat het schooljaar in goede omstandigheden kan starten. Die zorg wordt door alle leden gedeeld, gelet op de resolutie-De Meyer.

Het verslag van de hoorzitting met het Hoger Instituut voor Gezinswetenschappen is als bijlage 1 toegevoegd bij dit verslag.

2. 11 mei 2006

Mevrouw *Marie-Rose Morel* vraagt namens de Vlaams-Belangfractie dat de bespreking van het ontwerp van decreet zou worden verdaagd tot een later tijdstip. De leden werden zeer laat op de hoogte gebracht van het later opstarten van de vergadering.

De heer *Jef Tavernier* vindt de vraag van de Vlaams-Belangfractie gerechtvaardigd. De commissieleden werden slechts twee uur voor de vergadering op de hoogte gebracht van de verdaging van de namiddagzitting. Hij merkt op dat het ontwerp van decreet vrij omvangrijk is en dat er wellicht een reeks amendementen zullen worden ingediend. Dit vergt de nodige tijd om de draagwijdte van die amendementen te onderzoeken en te bespreken. Daarom stelt hij voor om een einduur te bepalen voor deze vergadering. In die zin vraagt hij de bespreking te beperken tot de algemene bespreking en de artikelsgewijze bespreking uit te stellen naar een volgende vergadering.

Mevrouw *An Michiels* kan akkoord gaan met het voorstel van de heer Tavernier om een einduur te bepalen. Het moet duidelijk zijn dat het gaat om een praktische regeling: haar fractie wil de zaken nietodeloos vertragen.

Mevrouw *Cathy Berx* ziet geen reden om de bespreking te verdagen. Zij meent dat de commissie het voorliggende ontwerp van decreet, dat reeds werd toegelicht, nu kan bespreken en stemmen.

De heer *Ludo Sannen* vindt het moeilijk om dergelijke afspraken te maken bij het begin van een bespreking. Hij meent dat men moet proberen om de besprekingen vandaag af te ronden. Men kan afwachten hoe de werkzaamheden vorderen. Indien nodig kan men nog altijd beslissen tot een opschorting.

De heer *Robert Voorhamme* stelt dat een algemene bespreking bij een verzameldecreet zeer beperkt zal zijn. Daarom stelt hij voor om de artikelsgewijze bespreking niet uit te stellen.

De commissie beslist met 10 stemmen tegen 3 om de bespreking van het ontwerp van decreet niet uit te stellen.

III. ALGEMENE BESPREKING

Mevrouw *Cathy Berx* is het ermee eens dat men over een verzameldecreet moeilijk een algemene en ideo-

logisch getinte tussenkomst kan houden. Toch wil ze een aantal algemene dingen zeggen.

Ze citeert uit het Vlaamse regeerakkoord: “We realiseren een overzichtelijk en globaal decreet hoger onderwijs, waarbij de planlast en de administratieve verplichtingen worden teruggedrongen”. Een goed basisdecreet hoger onderwijs en een correcte, transparante en performantie-belonende financiering van het hoger onderwijs zijn voor de CD&V-fractie twee cruciale doelstellingen, die tijdig moeten worden gerealiseerd. Daarom pleit ze voor een goede bewaking van de beleidsvoortgang op dit vlak.

De CD&V-fractie begrijpt dat het voorliggende decreet noodzakelijk is, hoewel het als verzameldecreet geen schoonheidsprijs verdient. De minister heeft dat trouwens zelf toegegeven in zijn toelichting. Structuurdecreet en flexibiliseringsdecreet moeten inderdaad op een aantal punten worden aangepast opdat het volgende academiejaar goed zou kunnen starten. Daarom steunt de CD&V-fractie deze aanpak – zij het node – voor zover het een voorafname is op het te realiseren basisdecreet hoger onderwijs.

Mevrouw Berx spreekt haar waardering uit voor een aantal belangrijke technische aanpassingen. De regeling voor de vrijstellingen op grond van eerder verworven kwalificaties (EVK) werd vereenvoudigd door het schrappen van de omweg bij een associatiebestuur. Volgens de huidige regels moet daar namelijk een bewijs van bekwaamheid worden gevraagd. De toepassing van het flexibiliseringsdecreet op de opleidingen in afbouw werd verduidelijkt. De regeling voor de accreditatie van gezamenlijke opleidingen werd verfijnd. Er werd een regeling uitgewerkt voor de accreditatie van de HOSP-opleidingen, de opleidingen van het hoger onderwijs in de centra voor volwassenenonderwijs. Zoals uit de hoorzitting is gebleken, moet er een goede regeling worden uitgewerkt voor het specifieke probleem van het Hoger Instituut voor Gezinswetenschappen (HIG). Het HIG moet voldoende perspectief krijgen voor onderhandelingen over zijn integratie in een hogeschool, uiteraard voor zover deze studierichting de accrediteringstoets met succes doorstaat. De instellingen kunnen nu ook voorzien in vrijstellingen voor onderdelen van opleidingsonderdelen. Het huidige systeem waarin een trisser geweigerd kan worden, wordt vertaald naar de flexibiliseringscontext. Een student met een diplomacontract moet dus vijftig percent behalen voor de studiepunten waarvoor hij inschrijft voor een bepaald jaar. In de toelichting staat dat het daarbij niet gaat om de totaliteit van de studiepunten. Op dat vlak wordt de onzekerheid van de VVS weggenomen.

Ten slotte wordt de lijst geschrapt van de kwalificaties die kunnen worden toegevoegd aan de graad van doctor.

De heer *Jef Tavernier* wil zich in de algemene bespreking niet uitlaten over de louter technische aanpassingen in dit ontwerp van decreet. Hij vertrekt vanuit twee belangrijke bekommernissen die hij heeft gelezen in de beleidsnota en de beleidsbrieven van de minister en die volgens hem nagenoeg unaniem gedragen worden door de leden van deze commissie, namelijk een verdere democratisering van het hoger onderwijs en het belang van levenslang leren. Volgens hem moeten dat de uitgangspunten zijn wanneer men decreten aanpast. Hij heeft echter de indruk dat sommige artikelen bepalingen bevatten die een tegengestelde richting uitgaan, vooral als het gaat om de kansen voor de niet-voltijdse student.

In het kader van de zogenaamde planlastverlaging heeft men aan de instellingen wat meer autonomie gegeven. Hij vraagt zich af of dat een compensatie is voor het ontbreken van een goede financiering. Hij denkt dat deze werkwijze de studentenrechten aantast en de democratisering van het hoger onderwijs niet ten goede komt. Hij vreest dat hierdoor het recht van de sterkste zal gaan gelden voor de instellingen, in het bijzonder voor studenten die een niet-traditioneel traject doorlopen.

De inleiding van de minister heeft bij hem de indruk gewekt dat dit ontwerp van decreet een aantal dingen wil regulariseren. Hij denkt daarbij aan de onwetige bepalingen die sommige instellingen in hun examenreglementen hadden opgenomen – bijvoorbeeld inzake de samenstelling van de deliberatiecommissies – en die nu met terugwerkende kracht worden geregulariseerd. Hij verwijst daarbij naar het advies van de Raad van State. Hij denkt dat deze werkwijze de rechtszekerheid aantast.

Hij stelt ook vast dat de minister een aantal beslissingsbevoegdheden, die volgens het decreet aan de regering toekwamen, wil doorschuiven naar instellingen, associaties of Erkenningcommissie. Men kan dat bestempelen als een vermindering van de planlast, maar in een aantal gevallen kan het ook neerkomen op een afschuiven van verantwoordelijkheid. Bovendien leidt het tot een grote verscheidenheid inzake bepaalde voorwaarden. Hij denkt dat deze maatregel de doorzichtigheid van het Vlaamse onderwijslandschap niet ten goede komt.

Hij concretiseert zijn algemene bemerkingen. Een eerste punt houdt verband met de uitholling van het

systeem van examencontracten en creditcontracten. Hij veronderstelt dat er weinig problemen rijzen voor de normale student die een diplomacontract aangaat. Binnen het structuurdecreet was er ook een creditcontract of een examencontract mogelijk, wat heel belangrijk is voor de democratisering van het onderwijs en voor het levenslang leren. Deze systemen zijn immers gericht op nieuwe doelgroepen zoals personen die op latere leeftijd een diploma willen behalen.

Hij meent dat deze mogelijkheden nu een beetje worden uitgehold. Op basis van artikel 47 van het voorontwerp zouden bepaalde opleidingsonderdelen immers niet meer in aanmerking mogen worden genomen voor creditcontracten en voor examencontracten. Voor de examencontracten zou hij dat nog kunnen begrijpen omdat de aanwezigheid in de instelling of onder toezicht van de instelling – bij stages – duidelijk noodzakelijk is voor sommige opleidingsonderdelen. Het is echter onaanvaardbaar dat creditcontracten onmogelijk zouden worden gemaakt voor bepaalde opleidingsonderdelen.

Hij weet dat hogescholen het daar soms moeilijk mee hebben omdat het de zaken ingewikkelder maakt, maar volgens hem mag de overheid daaraan niet toegeven. Hij beseft wel dat men op zijn hoede moet zijn voor een ongeoorloofde studieduurverlenging. Voor de diplomacontracten en de creditcontracten kan bijvoorbeeld een beperking worden ingevoerd. Hij ziet echter niet in waarom men dat zou moeten doen voor de examencontracten. Vroeger – toen men examen moest afleggen via de examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap – was er ook geen beperking.

Hij meent ook dat het onderscheid tussen een voltijds en een deeltijds studietraject, dat duidelijk wordt omschreven in het flexibiliseringsdecreet, in zekere zin wordt afgeschaft. De oude definities worden door nieuwe vervangen. De oude definitie gaf zeer veel speelruimte, maar nu ziet hij geen grens meer. Men zou eenzelfde studietraject met een vak meer of minder kunnen aanbieden als een ander traject. In het kader van de democratisering van het onderwijs en van het levenslang leren moet volgens hem een echt deeltijds traject worden aangeboden. Dat wordt niet meer gewaarborgd binnen dit decreet.

Deze ingreep heeft ook consequenties voor de inschrijvingsgelden van beursstudenten. In de huidige regeling betalen die 55 euro studiegeld voor een deeltijds studietraject, bij een gelijkschakeling met een voltijdse beursstudent zullen ze 80 of 100 euro moeten betalen.

In het kader van de vermindering van de planlast zouden ook wijzigingen willen doorvoeren in de samenstelling van de deliberatie- en de examencommissie. Totnogtoe kon een examencommissie alleen bindende beslissingen nemen ten aanzien van een student als tenminste de helft van de leden van het academisch of onderwijzend personeel die de student gedurende die periode beoordeelden, aanwezig waren. Deze voorwaarde wordt geschrapt in dit ontwerp van decreet. De heer Tavernier denkt dat de bestaande regeling moet worden behouden. De overheid hoeft niet in te gaan op de vraag van bepaalde instellingen die deze regeling niet meer toepassen en een regularisatie van deze toestand vragen. De huidige wettelijke regeling is volgens hem inhoudelijk relevant en verantwoord. Voor studenten met een niet-modaal traject zou de examencommissie eventueel wel anders kunnen worden samengesteld.

Artikel 42 schrapt de regeling volgens dewelke de instelling de afwijkende toelatingsvoorwaarden vastlegt in een voorstel van reglement dat vervolgens door de Vlaamse Regering wordt bekrachtigd. Deze procedure zou namelijk te zwaar zijn. De heer Tavernier denkt dat de student nood heeft aan een zekere eenvormigheid tussen de verschillende instellingen bij het vastleggen van de afwijkende toelatingsvoorwaarden. Het zou geen goede zaak zijn voor de rechtszekerheid van de potentiële student indien deze een speurtocht moet ondernemen naar de instelling waar hij terecht kan.

Ook inzake elders verworven competenties (EVC) en elders verworven kwalificaties (EVK) werd er al een ruime autonomie verleend aan de associaties, hoewel er enkele minimale beginselen werden opgenomen. In dat verband moest de Vlaamse Regering drie uitvoeringsbesluiten goedkeuren, maar nu wordt de minister van deze opdracht ontlast. Dat is volgens de heer Tavernier gemakkelijk voor de minister en voor de instellingen, maar het komt de eenvormigheid en de rechtszekerheid niet ten goede. Misschien zal de student zelf moeten uitzoeken aan welke instelling bepaalde eerder verworven competenties of eerder verworven kwalificaties aanvaard worden. Dat kan men zich niet veroorloven binnen het kleine Vlaamse onderwijslandschap, meent hij. Dat is vooral een kwestie van transparantie. De Vlaamse Regering moet op dat vlak haar verantwoordelijkheid opnemen.

In het verleden hebben de studenten al geklaagd over de verregaande bevoegdheid en het gebrek aan transparantie van de Erkenningscommissie. Eventueel kan

men dat nog aanvaarden zolang die Erkenningscommissie adviserend optreedt, zoals totnogtoe het geval was. De beslissingsmacht blijft dan immers berusten bij de politieke overheid die nog altijd ter verantwoording kan worden geroepen. In de mate dat de Erkenningscommissie op basis van dit ontwerp van decreet niet langer adviserend maar beslissend zal optreden, zal het Vlaams Parlement echter niet meer de mogelijkheid hebben om deze instantie ter verantwoording te roepen. Eventueel kan men dat probleem oplossen met een jaarrapport. Een dergelijk rapport wordt in het Vlaams Parlement echter alleen toegelicht en even besproken. Het Parlement kan daarna eventueel een resolutie goedkeuren, maar de relativiteit van dat instrument is bekend. De heer Tavernier denkt dat de politieke wereld vaandelvlucht pleegt door die dingen aan anderen over te laten.

De laatste dagen is er heel wat te doen geweest rond instellingen die hoger onderwijs aanbieden in de niet-klassieke vormen. In de hoorzitting met het Hoger Instituut voor Gezinswetenschappen zijn een aantal problemen aan bod gekomen waartoe dit decreet zal leiden binnen sommige instellingen. Voor de niet-klassieke studietrajecten en voor het levenslang leren hoeft men geen nieuwe decretale bepalingen of nieuwe opleidingsvormen uit te werken of nieuwe instellingen op te richten. Men moet nagaan wat er al bestaat en in welke mate de bestaande initiatieven kunnen blijven voortbestaan in het kader van het globale structuurdecreet, met de nodige accreditatie. Het zou volgens de heer Tavernier jammer zijn als de bepalingen van dit decreet het voortbestaan van de werking van een bepaalde instelling in het gedrang zouden brengen.

Naast de noodzakelijk technische bepalingen, ziet hij in dit ontwerp van decreet een lijn die zeker niet in de richting van een verdergaande democratisering van het hoger onderwijs en van het bevorderen van het levenslang leren gaat.

Mevrouw *Marie-Rose Morel* deelt mee dat haar fractie twee opmerkingen heeft bij het ontwerp van decreet. Het gaat opnieuw om een post factum operatie. Het is de zoveelste keer dat de commissie iets bespreekt dat al een hele tijd in werking is. Dat is het omgekeerde van wat een parlement eigenlijk moet doen. Bovendien moet dit ontwerp van decreet heel snel worden goedgekeurd, hoewel de teksten pas laat werden bezorgd en er een hele reeks amendementen werden ingediend. Ze heeft dan ook sterke twijfels bij de kwaliteit van het geleverde werk. Deze werkwijze is volgens haar een parlement onwaardig.

Voor het overige zal de tussenkomst van haar fractie beperkt blijven tot de artikelsgewijze bespreking.

De *minister* dankt mevrouw Berx voor haar algemene positieve appreciaties. Op de opmerkingen van de heer Tavernier en van mevrouw Morel wil hij antwoorden tijdens de artikelsgewijze bespreking, aan de hand van de amendementen.

IV. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING EN STEMMING

1. Artikelsgewijze bespreking

De amendementen bij dit ontwerp van decreet zijn genummerd en terug te vinden in *Parl. St.* VI. Parl. 2005-06, nrs. 804/2 en 3.

Artikel 1

Bij dit artikel worden geen opmerkingen geformuleerd.

Het artikel wordt unaniem aangenomen met 12 stemmen.

HOOFDSTUK I

Wijzigingen in het decreet van 4 april 2003
betreffende de herstructurering van het
hoger onderwijs in Vlaanderen

Artikelen 2 tot 7

Bij deze artikelen worden geen opmerkingen geformuleerd.

De artikelen worden unaniem aangenomen met 12 stemmen.

Artikel 8

Een amendement van mevrouw Cathy Berx en de heren Gilbert Van Baelen, Robert Voorhamme, Kris Van Dijck en Dirk De Cock strekt ertoe in het voorgestelde 5°, op de eerste en tweede regel, de woorden “een oordeel” te schrappen (amendement nr. 17).

De heer *Robert Voorhamme* licht toe dat het hier gaat om een taalkundige aanpassing. De eerste zin van het artikel 9bis van het decreet van 4 april 2003 betreffende de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, dat door dit artikel 8 gewijzigd wordt, luidt immers: “Het is de opdracht van de Erkeningscommissie een oordeel uit te brengen of advies te verlenen”. Naar analogie met de formulering van de punten 1° tot 4° en vanuit taalkundige overwegingen, is de herhaling van de woorden “een oordeel” dus overbodig, inconsequent met de rest van de tekst en taalkundig onjuist. De concrete inhoud van de bepaling verandert door de wijziging niet.

Een amendement van de dames Marie-Rose Morel, An Michiels en Katleen Martens en de heer Werner Marginet strekt ertoe aan het voorgestelde 5° de woorden “zonder aan het Nederlands als onderwijstaal te raken.” toe te voegen (amendement nr. 18).

De *minister* gaat akkoord met amendement nr. 17. Het is een taalkundige correctie die niets verandert aan de inhoud.

Hij vindt het amendement van de Vlaams- Belangfractie overbodig. Het is logisch dat de bestaande wetten en decreten worden nageleefd.

Amendement nr. 17 wordt aangenomen met 10 stemmen tegen 2.

Amendement nr. 18 wordt verworpen met 10 stemmen en 2 stemmen voor.

Het aldus geamendeerde artikel wordt aangenomen met 10 stemmen tegen 2.

Artikelen 9 tot 11

Bij deze artikelen worden geen opmerkingen geformuleerd.

De artikelen worden unaniem aangenomen met 12 stemmen.

Artikel 11bis (nieuw artikel 12)

Een amendement van mevrouw Cathy Berx en de heren Gilbert Van Baelen, Robert Voorhamme, Kris

Van Dijck en Dirk De Cock strekt ertoe een nieuw artikel 11bis in te voegen, dat luidt als volgt:

“In artikel 24ter van hetzelfde decreet worden na de woorden ‘Muziek en podiumkunsten’ de woorden ‘, Nautische wetenschappen’ ingevoegd.” (amendement nr. 19).

De heer *Robert Voorhamme* licht toe dat de gevoeligheid rond het doctoraat in de industriële wetenschappen en de plaats daarvan in relatie tot de toegepaste wetenschappen erg hoog lag. Bovendien maakte dat ook de nautische wetenschappen, die tot op heden deel uitmaken van één studiegebied samen met de industriële wetenschappen, van het doctoraat uitgesloten werden. Doordat het voorliggende ontwerp van decreet terug voorziet in de opsplitsing tot een studiegebied Industriële wetenschappen en technologie, en een studiegebied Nautische wetenschappen, is het dossier nautische wetenschappen niet langer gebonden aan dit van de industriële wetenschappen. Het doctoraat in de Nautische wetenschappen, een studiegebied en opleiding waarvoor er binnen geen enkele universiteit een pendant bestaat, sluit perfect aan bij de huidige opsomming van artikel 24ter uit het structuurdecreet dat het doctoraat mogelijk maakt in de studiegebieden Architectuur, Audiovisuele en beeldende kunst, Muziek en podiumkunsten, en Productontwikkeling. Dit amendement komt tegemoet aan de bekommernissen van de Hogere Zeevaartschool.

De heer *Jef Tavernier* vraagt of het amendement betrekking heeft op één instituut, dan wel ruimer kan gelezen worden.

De heer *Ludo Sannen* antwoordt dat het structuurdecreet bepaalt dat men alleen aan een universiteit een doctoraat kan behalen. De Hogere Zeevaartschool vraagt om doctoraten mogelijk te maken in de Nautische wetenschappen die binnen een universiteit moeten gerealiseerd worden. Dit wordt evenwel niet toegewezen aan één universiteit.

Amendement nr. 19 wordt unaniem aangenomen met 12 stemmen. Daardoor wordt artikel 11bis (nieuw artikel 12) ingevoegd.

Artikel 11ter (nieuw artikel 13)

Een amendement van mevrouw Cathy Berx en de heren Gilbert Van Baelen, Robert Voorhamme, Kris

Van Dijk en Dirk De Cock strekt ertoe een nieuw artikel 11ter in te voegen, dat luidt als volgt:

“In hetzelfde decreet wordt een nieuw artikel 24quater ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Artikel 24quater

Eén of meer universiteiten en één of meer hogescholen kunnen over de studiegebieden Economische en Toegepaste Economische Wetenschappen en Handelswetenschappen en Bedrijfskunde heen in het academisch onderwijs gezamenlijke bachelors- en mastersopleidingen die aansluiten bij die bachelorsopleidingen, organiseren.

De betrokken universiteiten en hogescholen reiken gezamenlijk het diploma uit en verlenen de gezamenlijke graad van bachelor of master aan de studenten die met succes de gezamenlijk georganiseerde opleiding hebben voltooid.

De betrokken universiteiten en hogescholen moeten wel de bevoegdheid hebben om de betreffende graden in de genoemde studiegebieden binnen de geografische omschrijving te verlenen.

Deze gezamenlijke opleidingen kunnen ten vroegste starten vanaf het academiejaar 2008-2009 nadat de Vlaamse Regering op grond van de voortgangstoets bedoeld in artikel 124, §2, tweede lid, heeft vastgesteld dat de wetenschappelijke ondersteuning en de verwevenheid van het onderwijs met wetenschappelijk onderzoek van de betreffende hogeschoolopleiding van voldoende niveau en kwaliteit is.

De betrokken universiteiten en hogescholen sluiten een overeenkomst over de gezamenlijke organisatie van de opleiding. Vanaf het academiejaar 2013-2014 wordt de gezamenlijke opleiding toegewezen aan één universiteit of hogeschool die vanaf dan het diploma uitreikt en de graad verleent.

In een overeenkomst kunnen de betrokken universiteiten en hogescholen afspraken maken over de inbreng van de andere instellingen in het opleidingsprogramma in de vorm van gezamenlijke organisatie van onderwijs- en studieactiviteiten, onderzoek en dienstverlening en over de detachering van personeelsleden in toepassing van artikel 95.” (amendement nr. 20).

De heer *Robert Voorhamme* licht toe dat dit amendement het mogelijk maakt dat universiteiten en hogescholen die in een bepaalde geografische

omschrijving de bevoegdheid hebben om in het academische onderwijs bachelors- en mastersopleidingen te organiseren in het studiegebied Economisch en Toegepaste Economische Wetenschappen c.q. Handelswetenschappen en Bedrijfskunde, deze opleidingen die sterk met elkaar verwant zijn, gezamenlijk kunnen organiseren. De betrokken universiteiten en hogescholen reiken dan gezamenlijk het diploma uit en verlenen gezamenlijk de graad van bachelor en master. Dit kan binnen de bepaalde geografische omschrijvingen leiden tot een concentratie en taakverdeling wat de academische specialiteiten vooral in de mastersopleiding maar ook in de afstudeerrichtingen van de bachelorsopleidingen betreft, onder de betrokken universiteit(en) en hogescho(o)l(en).

Bepalingen omtrent het tellen van de studenten met het oog op de berekening van de hoogte van de werkingsuitkeringen van de individuele instellingen moeten nu nog niet in het decreet opgenomen worden. Deze kwestie moet zijn beslag krijgen op een generieke wijze voor gezamenlijke opleidingen in het komende financieringsdecreet.

Met dit artikel wordt er aan de betrokken instellingen een perspectief geboden en een kader aangereikt om de nodige beleidsbeslissingen te treffen en de nodige voorbereidende maatregelen te nemen.

Na de voltooiing van het academiseringsproces na het academiejaar 2012-2013 moet een instelling de onderwijsbevoegdheid voor de opleiding krijgen en wordt de opleiding bij de andere instelling of instellingen geschrapt uit het opleidingsaanbod. De andere instellingen kunnen wel betrokken blijven bij het opleidingsprogramma via gezamenlijke organisatie van onderwijs- en studieactiviteiten, gezamenlijke onderzoeksactiviteiten en dienstverlening. De andere instellingen kunnen ook besluiten om die capaciteit af te bouwen en de personeelsleden ter beschikking te stellen van de instelling die verantwoordelijk is voor de opleiding. Daarmee is de rationalisatie van het aanbod geïntegreerd in het artikel.

De heer *Jef Tavernier* vraagt of dit amendement betrekking heeft op één instelling. Hij is bovendien niet te spreken over de indiening van dit belangrijk amendement tijdens de commissiebespreking waardoor dit met haast en spoed wordt behandeld en gestemd.

De *minister* is het eens met dit amendement. Hij wijst erop dat de indiening ervan tijdens de commissiebespreking niet betekent dat dit amendement met haast

en spoed is opgesteld. De parlementaire procedure voorziet de mogelijkheid om dit hic et nunc in te dienen. Hij wenst die procedure te respecteren.

Hij steunt het amendement van de meerderheidsfracties en wijst op drie elementen die van belang zijn. Op de eerste plaats is er een voorwaarde aan verbonden: de gezamenlijke opleiding kan pas ten vroegste vanaf het academiejaar 2008-2009 starten en de Vlaamse Regering moet op grond van de voortgangstoets vaststellen dat het academiseringsproces voldoende gevorderd is. Dit betekent dat het amendement iets mogelijk maakt, maar niet garandeert.

Een tweede element betreft de keuze aan welke instelling de gezamenlijke opleiding vanaf 2013-2014 zal worden toegewezen. Dit biedt een perspectief naar rationalisatie.

Tot slot onderstreept de minister dat de formulering “binnen de geografische omschrijving” betekent dat het binnen dezelfde geografische omschrijving is waarvoor ze deze bevoegdheid hebben gekregen. Als het gaat om bijvoorbeeld een hogeschool en een universitaire instelling in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, betekent dit dat het gaat om deze geografische omschrijving en niet daarbuiten.

De heer *Robert Voorhamme* voegt hieraan toe dat als gevolg van de huidige evoluties in het veld en de opzet van het structuurdecreet voorliggend amendement op korte termijn mogelijkheden biedt voor instellingen in Brussel, maar ook eventueel voor andere geografische omschrijvingen. Dit mag evenwel niet gebeuren over die geografische grenzen heen. Als voorbeeld vermeldt hij de Lessiushogeschool te Antwerpen waar toegepaste economie wordt gegeven. Die hogeschool zou op termijn samen met een andere instelling waar toegepaste economie wordt georganiseerd, diploma's kunnen uitreiken op voorwaarde dat die instelling gevestigd is in de Antwerpse geografische omschrijving. Dit kan niet gebeuren met andere instellingen die van eenzelfde associatie deel uitmaken, maar buiten de geografische omschrijving gevestigd zijn.

Amendement nr. 20 wordt unaniem aangenomen met 12 stemmen. Daardoor wordt artikel 11 ter (nieuw artikel 13) ingevoegd.

Artikelen 12 en 13

(vernummerde artikelen 14 en 15)

Bij deze artikelen worden geen opmerkingen geformuleerd.

De artikelen worden unaniem aangenomen met 12 stemmen.

Artikel 13bis (nieuw artikel 16)

Een amendement van mevrouw Veerle Heeren en de heren Gilbert Van Baelen, Ludo Sannen, Kris Van Dijck en Joris Vandenbroucke strekt ertoe een nieuw artikel 13bis in te voegen, dat luidt als volgt:

“Aan artikel 28, §1, van hetzelfde decreet wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Daarnaast kan de tUL een academisch gerichte opleiding aanbieden en de daarop betrekking hebbende graad van bachelor en master verlenen in het studiegebied Rechten.” (amendement nr. 21).

De heer *Ludo Sannen* licht toe dat een samenwerking tussen de universiteiten van Maastricht en Hasselt bij de organisatie van een academische opleiding Rechtsgeleerdheid aan de tUL, een kans biedt om voor Vlaanderen een vernieuwend project te realiseren. De beoogde opleiding zou uitgaan van de integrerende principes van het Europees en internationaal recht, om van daaruit het nationaal recht te ontwikkelen, met inbegrip van vergelijkend recht. Dit zou de opleiding een voor Vlaanderen uniek karakter geven. Bovendien zal een apart onderwijsconcept gehanteerd worden met een consequente toepassing van het probleem- en opdrachtgestuurd onderwijs.

Hij vervolgt dat met de goedkeuring van het Limburgplan de aanzet werd gegeven aan de tUL om een opleiding rechten aan te bieden. Het Limburgplan werd bekrachtigd door de Vlaamse Regering in de zomer van 2005.

Artikel 3, 3°, van het tUL-verdrag bepaalt: “De Vlaamse Gemeenschap van België kan een uitbreiding van het opleidingsaanbod van de Universiteit Limburg in andere studiegebieden of delen van studiegebieden dan de in het eerste lid genoemde goedkeuren overeenkomstig de in Vlaanderen geldende voorschriften.”. Het voorgestelde amendement regelt de onderwijsbevoegdheid binnen het studiegebied Rechten voor de tUL. Hij benadrukt daarbij dat alle geldende procedures ook op deze opleiding van toepassing zijn.

Via artikel 28, zoals gewijzigd door voorliggend amendement, wordt aan de transnationale Universiteit Limburg decretaal de onderwijsbevoegdheid

verleend om opleidingen aan te bieden in het studiegebied Rechten. Zo krijgt de tUL alvast de mogelijkheid om haar dossier rechten ter beoordeling door de Erkenningscommissie en vervolgens de Nederlands-Vlaamse Accreditatie Organisatie, NVAO, aan te bieden.

Mevrouw *Cathy Berx* bevestigt dat dit amendement een uitvoering is van het Limburgplan van de Vlaamse Regering. Zij vraagt wat de houding is van de minister terzake.

Haar fractie steunt het amendement enkel en alleen voor zover het gerealiseerd wordt in het unieke kader en missie van de tUL. Dit wijkt af van het debat over uitbreiding van onderwijsbevoegdheden.

Het is tevens belangrijk dat deze opleiding maximaal gefinancierd wordt met middelen uit de Limburgse Reconvertiemaatschappij, LRM. De ambitie van het Limburgplan is namelijk de herbestemming van deze middelen. Deze middelen komen dus niet ten nadele van de onderwijsbegroting.

De nieuwe opleiding dient volgens mevrouw Berx ook een hefboom te zijn naar verdere rationalisatie waarover men bij de aangekondigde nieuwe financiering van het hoger onderwijs opnieuw zal debatteren. Initiatieven met betrekking tot rationalisatie moeten volgens haar ook verder ondersteund en beloofd worden.

Voor haar fractie is het tevens van belang dat alle procedures met betrekking tot de erkenning van de nieuwe opleiding worden nageleefd. In die zin moet het doelmatigheidsonderzoek terdege gebeuren en moet het advies van de NVAO ernstig worden opgesteld.

De heer *Luc Martens* sluit zich niet aan bij het standpunt van mevrouw Berx. Hij stelt dat zijn tussenkomst zowel betrekking heeft op voorliggend amendement, als op het amendement bij artikel 24 (vernummerd artikel 31) met betrekking tot de inrichting van een opleiding in de pop- en rockmuziek aan de Provinciale Hogeschool Limburg. Voor dit laatste amendement klinken zijn opmerkingen nog nadrukkelijker.

Hij verwijst naar de opmaak van het structuurdecreet waarbij de opstellers tot doel hadden te komen tot meer evenwicht in het hoger onderwijslandschap. Dat akkoord was het resultaat van een samenwerking tussen de diverse betrokken parlementaire fracties en werd niet opgedrongen vanuit de regering.

Het voorliggende amendement is een uitvoering van het Limburgplan dat een initiatief was van de Vlaamse Regering. In die zin zou het volgens hem logischer zijn dat de amendementen waarover sprake ingediend zouden worden door de minister. Op die manier zou men dan ook daarover het advies van de Raad van State kunnen vragen.

De heer Martens werpt op dat het voorliggende amendement een eenzijdige doorbraak is van het evenwicht dat met het structuurdecreet werd bekomen. Een argument dat voor het amendement pleit, is het transnationale karakter van de tUL. Dit is elders, zoals in West-Vlaanderen, vanuit praktische overwegingen veel moeilijker te realiseren omwille van het taalverschil met bijvoorbeeld Rijsel.

Uiteindelijk vormt de nieuwe opleiding volgens de spreker de facto een vorm van expansie. Het argument dat de tUL een uniek karakter heeft, dreigt de deur open te zetten voor alle initiatieven die nog voor de tUL zullen worden genomen. Telkens opnieuw zal men die initiatieven dan met dit zelfde argument verdedigen vermits het elders niet kan. Hij besluit hieruit dat de argumentatie dan ook niet sluitend is.

De heer Martens stelt vast dat er 5 miljoen euro is voorzien voor de nieuwe opleiding. Dit is veel geld als hij tegelijkertijd ziet wat de minister – omwille van het beperkte budget – slechts kan doen voor andere onderwijssectoren. Hij verneemt dat men dit budget gedeeltelijk zal gebruiken om de tekorten in Maas-tricht aan te zuiveren en gedeeltelijk om te investeren in infrastructuur. Hij herinnert eraan dat de uitvoering van het structuurdecreet voor West-Vlaanderen gebeurd is binnen de bestaande enveloppe.

Het argument dat Limburg een onderbenutting heeft van het hoger onderwijs, klopt, maar dat gaat ook op voor het West-Vlaanderen. Ook dat argument kan dus niet worden ingeroepen.

De heer Martens besluit dat de vermelde amendementen arbitrair zijn. Het gaat om een preferentiële behandeling van Limburg die niet stoelt op een breed gedragen overleg, noch op een brede consensus in het onderwijslandschap. Hij zal daarom dit amendement niet goedkeuren en zich bij de eindstemming over het ontwerp van decreet onthouden.

Mevrouw *Marie-Rose Morel* sluit zich met haar fractie aan bij de heer Martens. Ook zij stelt dat het om een voorkeursbehandeling gaat waarbij het om

veel geld gaat. Het druist in tegen de rationalisatiegedachte die in het verleden verdedigd werd door Limburgse parlementsleden die nu voorliggend amendement mee hebben ingediend.

Zij verwijst in dit kader nog naar de K.U. Brussel waar het onmogelijk is om bijkomende opleidingen te organiseren, terwijl dit wel kan voor de tUL. Haar fractie zal dit amendement niet goedkeuren.

De heer *Ludo Sannen* neemt akte van het feit dat de Vlaams-Belang fractie dit amendement niet zal goedkeuren. Hij wijst er op dat de extra middelen voor deze opleiding de onderwijsbegroting van de Vlaamse Gemeenschap niet belasten. De middelen komen uit het Limburgfonds dat door de Vlaamse Regering in het verleden werd opgericht. Het Limburgplan wil de voorliggende ontwikkeling mogelijk maken omdat men niet alleen inhaalbewegingen wil doen, maar ook dynamieken wil ontwikkelen rond hoger onderwijs, kennisverwerving en dergelijke.

De heer *Kris Van Dijck* wijst op enige tegenspraak bij de heer Martens en mevrouw Morel. Het Limburgplan werd indertijd op alle fractiebanken positief onthaald. Nu de implementatie aanbreekt, kan men zich er niet van onttrekken. Het is voor de heer Van Dijck belangrijk dat de nieuwe opleiding in ieder geval de volledige procedure moet doorlopen alvorens van start te kunnen gaan.

Ook de heer *Gilbert Van Baelen* neemt akte van het feit dat de Vlaams-Belang fractie zich distantieert van voorliggend amendement. Het Vlaams Belang heeft in Limburg heel andere standpunten ingenomen: het kon niet snel genoeg gaan.

De heer Van Baelen heeft begrip voor een aantal vragen van andere instellingen voor de uitbreiding van hun onderwijsbevoegdheid. Dat debat hoort hier echter niet thuis. Het Limburgplan dat gesteund wordt door de volledige Vlaamse Regering, wordt voor wat het hoger onderwijs betreft, geïmplementeerd in voorliggend ontwerp van decreet dat specifiek handelt over het hoger onderwijs. Daardoor wordt dit debat over hoger onderwijs uitvergroot. Het voorliggende amendement wordt daarmee uit de context van het algemeen debat, i.c. het Limburgplan gelicht. Hij roept daarom de minister op om op middellange termijn, namelijk bij de opmaak en bespreking van het aangekondigde basisdecreet en het financieringsdecreet voor het hoger onderwijs een fundamenteel debat te voeren over het onderwijsaanbod in Vlaanderen.

De heer *Luc Martens* dankt de heer Van Baelen voor zijn constructieve reactie.

Hij staat sceptisch t.a.v. de procedures die zullen doorlopen moeten worden. Hij is van mening dat ook de minister reserves heeft bij voorliggende beslissingen, maar niet anders kan. Indien het doelmatigheidsonderzoek van de Erkenningscommissie of het advies van de NVAO niet eenduidig zullen zijn, zal de minister – ondanks een strikte en strenge opvolging van de procedurele regels – volgens de heer Martens toch doorgaan omdat hij onder druk zal staan om een positieve beslissing te nemen.

Voor wat de financiering betreft, merkt de heer Martens op dat de opstart van de opleiding rechten geraamd wordt op 5 miljoen euro. Dit bedrag zou uit het Limburgfonds komen. Hij heeft echter vastgesteld dat de nieuwe opleiding reeds opgenomen is in de begroting voor de reguliere werking. Dit betekent volgens hem dat de middelen voor deze opleiding nog zullen stijgen. Hij wijst erop dat men dit systeem in het verleden op andere plaatsen niet heeft toegepast. Hij besluit dat er wel degelijk een sluipende meerkost zal zijn.

Mevrouw *Marie-Rose Morel* repliceert t.a.v. de heer Van Baelen dat deze laatste op 13 oktober 2005 in een commissiedebat over het gebruik van talen in het hoger onderwijs gepleit heeft voor een rationalisatie van het aanbod. Dit is in tegenspraak met zijn houding bij voorliggend amendement.

Zij sluit zich aan bij de heer Martens waar hij waarschuwt voor de sluipende meerkost van de nieuwe opleiding. Andere instellingen die al langer vragende partij zijn, zouden met deze middelen constructieve dingen kunnen doen.

Mevrouw *Veerle Heeren* benadrukt het unieke karakter van de tUL. De opleiding in de rechten moet volgens haar even uniek zijn als de tUL zelf. Als dit niet kan, zou de opleiding ten onrechte worden ingericht. De universiteit moet nu zelf met een degelijk onderbouwd dossier komen dat de toets van de doelmatigheid kan doorstaan. Het unieke van de opleiding ligt in het aanbod binnen de bachelorsopleiding van de integrerende principes van het Europees en internationaal recht, om van daaruit in de masters het nationaal recht te ontwikkelen. Zij maakt zich geen zorgen over de te volgen procedures. Als die niet kunnen worden opgevolgd, wil dit zeggen dat het dossier niet goed is.

De *minister* is het eens met het voorgesteld amendement in de geest zoals die door onder meer mevrouw Heeren is onderlijnd. Dat komt erop neer dat het amendement iets mogelijk maakt, namelijk de indie-

ning van een dossier bij de Erkeningscommissie en vervolgens de NVAO, maar geen garanties biedt. De minister zal met de adviezen van de Erkeningscommissie en de NVAO terdege rekening houden.

De minister refereert aan het verleden toen in het kader van universitaire expansie op regionaal vlak werd gegeven en genomen. Dit was toen een legitiem gebeuren, mede omdat er een spreiding moet zijn van het aanbod met het oog op gelijke kansen. Het voorliggende initiatief heeft een ander karakter en moet dat ook hebben.

Als men in het kader van het Limburgplan een grensoverschrijdende oefening kan doen die innovatief is, is de nieuwe opleiding rechten binnen de tUL voor de minister voldoende zinvol om dat mogelijk te maken. Dat is als zodanig met voorliggend voorstel in het Limburgplan geconcretiseerd.

Hij vervolgt dat hij aan de heer De Schepper, rector van de Universiteit Hasselt, en de heer Ritzen, voorzitter van het College van Bestuur van de Universiteit Maastricht, begin april 2006 een brief heeft gestuurd waarin hij de technisch-juridische formule nog openliet. Hij vraagt deze brief toe te voegen aan het verslag (zie bijlage 2). Hij is tevreden dat het amendement uitdrukkelijk kiest voor de tUL-formule waarin heel veel politiek en maatschappelijk krediet werd geïnvesteerd. De vraag is nu of die formule kan lukken.

Het unieke karakter zit niet alleen in de tUL-formule, maar ook in het inhoudelijke aanbod. Het ganse opzet heeft heel wat tijd gevegd. Hij was niet bereid om gewoon een nieuwe faculteit rechten te creëren. Hij wilde uitdrukkelijk weten of ook de Universiteit Maastricht een ernstige inspanning zou doen. Dat vormde voor hem dan nog enkel een signaal naar iets wat mogelijk zou kunnen zijn. Het kwaliteitsoordeel dient nu in functie van het advies van de Erkeningscommissie en de NVAO te worden bepaald.

Hij vat kort de inhoud van de vermelde brief samen. De brief stelt dat de minister overtuigd werd door het innovatief karakter van de opzet, maar dat hij toch ook nog een aantal problemen ziet. Op die problemen verwacht hij een antwoord in het kader van het dossier dat aan de Erkeningscommissie en de NVAO zal worden voorgelegd.

Daarnaast wordt in de brief verwezen naar de financiering. Er is in het Limburgplan een eenmalige inspanning voorzien van 5 miljoen euro die over meerdere jaren kan gemobiliseerd worden. Hij wil niet in detail vooruitlopen op hoe men uiteindelijk de financiële inspanning zal moeten beoordelen. De Vlaamse Regering legt 5 miljoen euro extra op tafel die bovenop de onderwijsbegroting komt. Als minister van Onderwijs vindt hij dit positief.

Hij kijkt tevens uit naar een nieuwe financiering van het hoger onderwijs die studentgebonden zal zijn en die meer participatie moet mogelijk maken door het doorbreken van de bevroren enveloppes. Dit is essentieel in dit debat. Het voorliggende voorstel zou zeer discutabel zijn indien men verder met de bevroren enveloppes zou blijven werken. Het is de bedoeling op zijn minst tot een half open systeem te komen waarbij studenten zorgen voor extra budget.

De minister vindt de pop- en rockopleiding waar de heer Martens naar verwees, wel degelijk een boeiend initiatief. Hij hanteert hier tegenover dezelfde gunstige houding en motivatie als deze die hij inneemt ten opzichte van de musicalopleiding.

Hij verwijst daarbij naar het debat over de academisering van het hoger kunstonderwijs. Naar aanleiding van de lancering van het Instituut voor Onderzoek in de Kunsten, IVOK, te Leuven gaf de minister de uitdrukkelijke boodschap mee dat men onverkort moest kiezen voor een daadwerkelijke academisering van de het hoger kunstonderwijs. Daarnaast moet het hoger kunstonderwijs de professionele trajecten die niet academisch zijn, verder verstevigen. Die zijn volgens hem ook belangrijk omdat niet elke jongere de roeping heeft academisch onderwijs te volgen.

Momenteel liggen er twee voorstellen voor inzake professionele trajecten inzake hoger kunstonderwijs, met name een pop- en rockopleiding en een musicalopleiding die daarin passen. Het zou volgens de minister een belangrijk signaal zijn daarvoor te gaan, onder voorwaarde dat de Erkeningscommissie dit gunstig adviseert. Het is niet omdat bepaalde opleidingen ergens ingericht worden, dat dit automatisch betekent dat ze ook elders moeten worden opgezet. Hij pleit ervoor de merites daarvan te beoordelen, mede om het landschap toe te laten zich te innoveren.

Ten slotte benadrukt de minister dat het voorliggende decreet en de ingediende amendementen onder meer in het Brusselse onderwijslandschap belangrijke synergieën en – op termijn – rationalisering mogelijk maken.

Amendement nr. 21 wordt aangenomen met 9 stemmen tegen 3. Daardoor wordt artikel 13bis (nieuw artikel 16) ingevoegd.

Artikel 14

(vernummerd artikel 17)

Bij dit artikel worden geen opmerkingen geformuleerd.

Het artikel wordt unaniem goedgekeurd met 12 stemmen.

Artikel 14bis (nieuw artikel 18)

Een amendement van mevrouw Cathy Berx en de heren Gilbert Van Baelen, Robert Voorhamme, Kris Van Dijck en Dirk De Cock strekt ertoe een nieuw artikel 14bis in te voegen, dat luidt als volgt:

“In artikel 34 van hetzelfde decreet wordt 6° vervangen door wat volgt:

“6° Muziek en podiumkunsten, waarvoor:

- a) in het hoger professioneel onderwijs de graad van bachelor kan worden verleend;
- b) binnen een associatie in het academisch onderwijs de graden van bachelor en master kunnen worden verleend;” (amendement nr. 22).

De heer *Robert Voorhamme* licht toe dat de Erasmushogeschool Brussel een professioneel gerichte bachelorsopleiding in musical wenst te organiseren als verzelfstandiging van een bestaande afstudeerrichting binnen de opleiding drama. De hogeschool beschikt daartoe echter niet over de vereiste onderwijsbevoegdheid. Daardoor moet elke aanvraag tot het doorlopen van de procedure voor het inrichten van een nieuwe opleiding formeel onontvankelijk verklaard worden. Mocht zij deze opleiding een academische gerichtheid willen geven, dan zou de Erasmushogeschool de procedure overigens wél kunnen doorlopen.

De Erasmushogeschool kiest niet voor een academisch traject, omdat het profiel van een dergelijke opleiding volgens haar veel meer beantwoordt aan het profiel van een professioneel gerichte bachelorsopleiding. Het complexe, multidisciplinaire karakter van een dergelijke opleiding (door de integratie van drie verschillende kunstvormen, met name muziek, drama en dans) maakt van academisering in deze discipline bovendien geen evidentie, terwijl het er volgens de betrokken hogeschool tegelijk wel op wijst dat musical als zelfstandige opleiding, in plaats van als afstudeerrichting binnen een andere opleiding, gerechtvaardigd is.

Via het gewijzigde artikel 34 van het structuurdecreet krijgt de Erasmushogeschool Brussel, door een aanpassing van haar onderwijsbevoegdheid, alvast de mogelijkheid om haar dossier Musical ter beoordeling door de Erkenningscommissie en vervolgens de NVAO aan te bieden.

Hij verwijst naar het debat bij amendement nr. 21.

Amendement nr. 22 wordt aangenomen met 10 stemmen bij 2 onthoudingen. Daardoor wordt een nieuw artikel 14bis (nieuw artikel 18) ingevoegd.

Artikel 15

(vernummerd artikel 19)

Bij dit artikel worden geen opmerkingen geformuleerd.

Het artikel wordt unaniem goedgekeurd met 12 stemmen.

Artikel 15bis (nieuw artikel 20)

Een amendement van mevrouw Cathy Berx en de heren Gilbert Van Baelen, Robert Voorhamme, Kris Van Dijck en Dirk De Cock strekt ertoe een nieuw artikel 15bis in te voegen, dat luidt als volgt:

“In artikel 53 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° punt 6° wordt punt 7°;

2° een nieuw punt 6° wordt toegevoegd, dat luidt als volgt:

“6° Muziek en podiumkunsten, waarvoor in het hoger professioneel onderwijs de graad van bachelor kan worden verleend;”. (amendement nr. 23).

De heer *Ludo Sannen* licht toe dat met de goedkeuring van het Limburgplan de aanzet werd gegeven aan de Provinciale Hogeschool Limburg om een professionele bachelor in de pop- en rockmuziek aan te bieden. Deze opleiding situeert zich in het studiegebied Muziek en podiumkunsten.

Via artikel 53, zoals gewijzigd door artikel 15bis van het minidecreet, wordt aan de Provinciale Hogeschool Limburg de onderwijsbevoegdheid verleend om professionele bachelorsopleidingen aan te bieden in het studiegebied Muziek en podiumkunsten.

Via het gewijzigde artikel 53 krijgt de Provinciale Hogeschool Limburg, door een aanpassing van haar onderwijsbevoegdheid, alvast de mogelijkheid om haar dossier ter beoordeling door de Erkenningcommissie en vervolgens de NVAO aan te bieden.

Hij verwijst naar het debat bij amendement nr. 19.

Amendement nr. 23 wordt aangenomen met 9 stemmen, tegen 1 en bij 2 onthoudingen. Daardoor wordt een nieuw artikel 15bis (nieuw artikel 20) ingevoegd.

Artikel 16

(vernummerd artikel 21)

Een amendement van de heer *Jef Tavernier* strekt ertoe aan het voorgestelde artikel 53bis, een 5° toe te voegen dat luidt als volgt:

“5° deze buitenlandse opleidingen dienen aangeboden te worden in samenwerking met een lokale hogeronderwijsactor.”. (amendement nr. 1).

De heer *Jef Tavernier* licht toe dat uit de toelichting bij het ontwerp van decreet blijkt dat de Vlaamse overheid de organisatie van buitenlandse opleidingen vanuit internationale coöperatie en ontwikkelingssamenwerking verantwoordt. In dat geval gebiedt het de overheid ook dit volgens de pijlers van ontwikkelingssamenwerking te doen: samenwerking met de lokale actoren op het bevoegde domein.

De *minister* reageert dat het amendement van de heer *Tavernier* niet op alle mogelijke situaties kan betrek-

king hebben. Buitenlandse instellingen kunnen zich in Vlaanderen vestigen en zich laten erkennen zonder dat zij moeten samenwerken met een instelling uit het hoger onderwijs. Vlaanderen heeft op dat vlak een grote openheid. Het zou daarom tegenstrijdig zijn indien een Vlaamse instelling alleen naar het buitenland kan gaan indien een samenwerking met een buitenlandse instelling verplicht zou worden. Het gaat ook niet altijd om ontwikkelingssamenwerking. Hij stelt voor het amendement niet te aanvaarden.

Mevrouw *Marie-Rose Morel* stelt dat het voorgestelde artikel bepaalt dat de kosten van die opleidingen integraal gedekt worden met andere middelen dan de middelen uit de begroting van de Vlaamse Gemeenschap. Zij vraagt wat men bedoelt met “andere middelen”.

De *minister* antwoordt dat het hier vooral gaat over een betaling door de studenten zelf.

Amendement nr. 1 wordt verworpen met 10 stemmen bij 2 onthoudingen.

Het artikel wordt aangenomen met 10 stemmen bij 2 onthoudingen.

Artikel 16bis (nieuw artikel 22)

Een amendement van mevrouw *Cathy Berx*, de heren *Gilbert Van Baelen*, *Robert Voorhamme* en *Kris Van Dijck*, mevrouw *Kathleen Helsen* en de heer *Dirk De Cock* strekt ertoe een nieuw artikel 16bis in te voegen, dat luidt als volgt:

“Aan artikel 57, §2, van hetzelfde decreet wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Voor het Hoger Instituut voor Gezinswetenschappen kan voor het graduaat in de gezinswetenschappen waarvan het visitatierapport dateert van 30 juni 2005, de in lid twee bepaalde termijn per uitzonderingsmaatregel worden verlengd tot 18 maanden.”. (amendement nr. 24).

De heer *Robert Voorhamme* licht toe dat het visitatierapport van het Hoge Instituut voor Gezinswetenschappen, HIG, dateert van 30 juni 2005. Dit impliceert dat dit rapport slechts geldig kan ingediend worden voor accreditatie tot 30 juni 2006. In het kader van de overdracht van de opleiding graduaat gezinswetenschappen heeft het instituut meer tijd

nodig om tot goede onderhandelingen met de hogescholen te kunnen komen en dusdanig een geschikte hogeschool te kiezen voor de integratieoperatie zoals bepaald in artikel 57ter. Het HIG zou nu al kunnen beginnen onderhandelen en de accreditatie van hun opleiding nog kunnen uitstellen om zo onderhandelingstijd te winnen, ware het niet dat hun visitatierapport in juni 2006 afloopt en ze dus ten laatste op dat moment de accreditatie moeten aanvragen. De overdracht van de opleiding zou dan moeten gebeuren voor 31 augustus 2007.

Op de tweede plaats bleek dat de territorialiteitsvoorwaarde te beperkend was om een goede keuze te kunnen maken voor de samenwerking met een andere hogeschool.

En tot slot was er de bekommernis om het personeelsbudget te kunnen vrijwaren, vooral met het oog op de opstart en uit sociale overwegingen.

Daarom wordt decretaal geregeld dat het visitatierapport van het HIG bij uitzonderingsmaatregel 18 maanden geldig blijft i.p.v. 12 maanden, 30 juni 2005 is de datum die op het rapport is vermeld. Dit betekent dat het Instituut haar dossier ingevolge de wijziging ten laatste op 31 december 2006 kan indienen bij de NVAO. De verlenging van deze termijn, geeft het instituut een ruime onderhandelingsperiode zonder dat de in artikel 57ter ingeschreven termijnen voor het overdrachtsprotocol en de intentieverklaring moeten aangepast worden.

De heer *Luc Martens* stelt dat het HIG-dossier al dateert van vorige legislaturen. Voorliggend amendement biedt een overgangsregeling aan die bij de betrokkenen de nodige onrust moet wegnemen. Het HIG moet op zoek gaan naar een kader waarbinnen zij hun eigenheid kunnen behouden. Dat zal een kwestie zijn van de onderhandelingen.

Er is ook de zorg over het docentenkorps dat specifiek is samengesteld en op een eigen manier werkt. Dit maakt dat men zich niet gewoon kan inschrijven bij een andere hogeschool. Het is belangrijk dat men de toekomst van de docenten én van het administratief personeel op een goede manier kan voorbereiden. Ook bij de studenten leven nog heel wat vragen, zoals de kwestie van de inschrijvingsgelden.

Vermits er dus nog heel wat bezorgdheden leven, vraagt hij de minister om de nodige verduidelijking.

De *minister* antwoordt dat het voorliggend amendement een geloofwaardig kader vormt voor een

oplossing voor de onrust waar de heer Martens naar verwijst. Dat kader moet zodanig generiek zijn om ook toekomstige gelijkaardige situaties op te kunnen vangen. Hij is niet afkerig van initiatieven die HOSP-opleidingen catalogeren als professionele bachelors-opleidingen indien de kwaliteit gegarandeerd wordt. Daarom moet het voorliggende amendement voldoende generiek zijn.

Hij vat vervolgens de knelpunten voor het HIG samen. Er was een knelpunt inzake de timing. Die werd penibel indien men nog moest gaan onderhandelen met geïnteresseerde hogescholen. Een tweede knelpunt betrof de beperkte geografische ruimte om een partner te zoeken. Ten derde is er de financiering vermits men nog steeds te maken heeft met gesloten enveloppes en het HIG bestaat via een bepaalde financiering. En tot slot is er het knelpunt van de studiegelden. Ook de zorg over de identiteit speelde mee in het debat.

Om aan deze knelpunten te verhelpen moet men meer tijd geven om te onderhandelen en moet men meer geografische ruimte geven, zodat elders een partner kan worden gezocht zonder evenwel andere vestigingsplaatsen op te starten. Het voorliggende amendement maakt dit mogelijk.

Het knelpunt omtrent de financiering wordt via een ander amendement opgelost. Dat voorziet een generieuze, maar correcte regeling waarbij alles wat de Vlaamse Gemeenschap op het niveau van het volwassenenonderwijs als derde betaler voor deze opleiding financiert, geïnventariseerd wordt. Dat wordt overgedragen aan de hogeschool die bereid is om van deze opleiding een professionele bachelor te maken.

Voor wat de studiegelden betreft, stelt de minister dat het vandaag veel goedkoper is zich in te schrijven bij een centrum voor volwassenenonderwijs, CVO, dan bij een hogeschool. Bovendien kan men bij het CVO gebruik maken van opleidingscheques. Een beursstudent kan zich inschrijven bij een hogeschool voor ongeveer 100 euro, wat weinig verschil maakt met een CVO.

Voor studenten die een flexibel traject volgen met minder dan 54 studiepunten, wordt het maximale inschrijvingsgeld bepaald door het flexibiliseringsdecreet, terwijl het minimale inschrijvingsgeld 0 euro bedraagt. De overnemende instelling zal hier een lijn moeten bepalen. Studenten die hun werk combineren met een opleiding en om die reden niet hetzelfde tempo kunnen volgen van een voltijds student en dus minder dan 54 studiepunten opnemen, kunnen als

gevolg hiervan een veel lager inschrijvingsgeld krijgen indien de instelling dat zo bepaalt. Het flexibiliseringsdecreet biedt heel wat ruimte om een beleid te creëren van studiegelden dat niet sterk afwijkt van de huidige tarifiering van het HIG.

Hij zou zich wel verzetten tegen een regeling dat men per definitie een ander studiegeld zou moeten hanteleren. Het is niet omdat de geschiedenis van een opleiding afwijkt van de andere professionele bachelors, dat het studiegeld per definitie anders moet zijn.

De minister stelt dat het amendement een globale oplossing aanreikt voor het HIG. Zoals ook bij andere maatregelen uit voorliggend ontwerp, kan het HIG starten met een procedure waarbij de gangbare kwaliteitsstoets zal gebeuren en de NVAO zijn rol zal spelen.

De heer *Jef Tavernier* vraagt of de verlenging van de procedurele termijn in overeenstemming is met de reglementering van de NVAO.

De *minister* stelt dat de decreetgever dit autonoom kan beslissen. Er stelt zich juridisch geen probleem bij de NVAO. De NVAO zal vaststellen dat de validiteit van het visitatierapport van het HIG 18 maanden bedraagt. Bovendien is het verschil tussen 12 en 18 maanden niet van die aard om onoverkomelijke problemen te veroorzaken.

Amendement nr. 24 wordt unaniem aangenomen met 12 stemmen. Daardoor wordt artikel 16bis (nieuw artikel 22) ingevoegd.

Artikelen 17 en 18

(vernummerde artikelen 23 en 24)

Bij deze artikelen worden geen opmerkingen geformuleerd.

De artikelen worden unaniem aangenomen met 12 stemmen.

Artikel 19

(vernummerd artikel 25)

Bij dit artikel worden geen opmerkingen geformuleerd.

Het artikel wordt aangenomen met 10 stemmen bij 2 onthoudingen.

Artikel 20

(vernummerd artikel 26)

Een amendement van de heer *Jef Tavernier* strekt ertoe het voorgestelde artikel 57ter te vervangen door een nieuwe tekst (amendement nr. 2).

De heer *Jef Tavernier* licht toe dat zijn amendement diverse wijzigingen omvat die hij ook terugvindt bij de opgesplitste amendementen van de meerderheidsfracties.

Een amendement van mevrouw *Cathy Berx*, de heren *Gilbert Van Baelen*, *Robert Voorhamme* en *Kris Van Dijck*, mevrouw *Kathleen Helsen* en de heer *Dirk De Cock* strekt ertoe aan het voorgestelde artikel 57ter, §2, een tweede lid toe te voegen, dat luidt als volgt:

“Van de territorialiteitsvoorwaarde als bedoeld in het eerste lid, kan worden afgeweken in het overdrachtsprotocol, als bedoeld in §4. In geval van toepassing van §3 kan deze afwijking reeds worden vastgelegd in de intentieverklaring. De afwijking heeft in dit geval pas uitwerking met de eigenlijke overdracht. Als voorwaarde geldt dat:

- 1) de afwijking op de territorialiteitsvoorwaarde wordt gemotiveerd;
- 2) de afwijking op de territorialiteitsvoorwaarde wordt bekrachtigd door het Vlaams Parlement;
- 3) de opleiding slechts op één plaats wordt aangeboden;” (amendement nr. 25).

De heer *Robert Voorhamme* licht toe dat om aan het CVO een maximale keuzevrijheid te verlenen en hen toe te laten een instelling te kiezen die het best aansluit bij het eigen onderwijsconcept, de mogelijkheid van een afwijking op het territorialiteitsprincipe dat geldt voor de hogescholen onder bepaalde zeer strikte voorwaarden, wordt toegestaan. Zo moet de afwijking decretaal worden vastgelegd en goedgekeurd door het Vlaams Parlement en kan de opleiding slechts op één plaats worden aangeboden. Met deze strengere voorwaarden wordt de precedentwaarde verminderd.

Amendement nr. 2 wordt verworpen met 10 stemmen tegen en 2 voor.

Amendement nr. 25 en het aldus geamendeerde artikel worden unaniem aangenomen met 12 stemmen.

Artikel 21

(vernummerd artikel 27)

Bij dit artikel worden geen opmerkingen geformuleerd.

Het artikel wordt aangenomen met 10 stemmen bij 2 onthoudingen.

Artikelen 22 en 23

Vernummerde artikelen 28 en 29)

Bij deze artikelen worden geen opmerkingen geformuleerd.

De artikelen worden aangenomen met 10 stemmen tegen 2.

Artikel 23bis (nieuw artikel 30)

Een amendement van mevrouw Veerle Heeren en de heren Gilbert Van Baelen, Ludo Sannen, Kris Van Dijck en Joris Vandenbroucke strekt ertoe een nieuw artikel 23bis in te voegen, dat luidt als volgt:

“Aan artikel 61, §1, tweede lid, 4°, van hetzelfde decreet wordt een c) toegevoegd, dat luidt als volgt:

“c) de organisatie vanaf het academiejaar 2007-2008 van de nieuwe bachelors- en mastersopleiding Rechten aan de tUL, zoals bepaald in artikel 28, §1.” (amendement nr. 26).

De heer *Ludo Sannen* licht toe dat op grond van artikel 61, §1, 4°, een instelling die een nieuwe opleiding wenst aan te bieden, moet aangeven welke bestaande opleiding zij zal afbouwen parallel met de uitbouw van de nieuwe opleiding. Vermits de opleiding Rechten reeds voorkomt in het hogeronderwijsregister, valt de opleiding van de tUL normaliter niet onder de uitzonderingsmaatregelen beschreven in a) en b) van dit artikel.

Door de goedkeuring van het Limburgplan werd een aanzet gegeven om een bachelors- en mastersopleiding Rechten te organiseren aan de tUL. In het kader van rationalisering is een feitelijke stop ingevoerd voor de organisatie van nieuwe opleidingen. Gelet op de achterliggende beweegredenen om de opleiding Rechten in Limburg aan te bieden, wordt de tUL bij wijze van uitzondering vrijgesteld van deze inruilverplichting.

Amendement nr. 26 wordt aangenomen met 10 stemmen tegen 2. Daardoor wordt artikel 23bis (nieuw artikel 30) ingevoegd.

Artikel 24

(vernummerd artikel 31)

Een amendement van mevrouw Veerle Heeren en de heren Gilbert Van Baelen, Robert Voorhamme, Kris Van Dijck, Ludo Sannen en Dirk De Cock strekt ertoe in de voorgestelde tekst van artikel 62 de volgende wijzigingen aan te brengen:

1) in punt 2° wordt na het woord “geschrap” de volgende zin en leden toegevoegd, die luiden als volgt:

“en worden een derde, vierde en vijfde lid ingevoegd, die luiden als volgt:

“Voor de Provinciale Hogeschool Limburg wordt voor een aanvraag die betrekking heeft op de opleidingen die ingericht worden in het academiejaar 2007-2008 binnen het studiegebied Muziek en podiumkunsten, de in het tweede lid vermelde datum verschoven naar 15 juni.

Voor de transnationale Universiteit Limburg wordt voor een aanvraag die betrekking heeft op de opleidingen die ingericht worden in het academiejaar 2007-2008 binnen het studiegebied Rechten, de in het tweede lid vermelde datum verschoven naar 15 juni.

Voor de Erasmushogeschool Brussel wordt voor een aanvraag die betrekking heeft op de professionele bachelorsopleidingen die ingericht worden in het academiejaar 2007-2008 binnen het studiegebied Muziek en podiumkunsten, de in het tweede lid vermelde datum verschoven naar 15 juni.”;

2) punt 4° wordt vervangen door wat volgt:

“in §3 wordt het tweede lid vervangen door de volgende vier leden:

“De Erkenningscommissie brengt haar oordeel over de ingediende aanvragen uiterlijk uit op 1 juni van het kalenderjaar, vermeld in §2, eerste lid.

Voor de Provinciale Hogeschool Limburg wordt voor een aanvraag die betrekking heeft op de opleidingen die ingericht worden in het academiejaar 2007-2008 binnen het studiegebied Muziek en podiumkunsten, de in het tweede lid vermelde datum verschoven naar 15 augustus.

Voor de transnationale Universiteit Limburg wordt voor een aanvraag die betrekking heeft op de opleidingen die ingericht worden in het academiejaar 2007-2008 binnen het studiegebied Rechten, de in het tweede lid vermelde datum verschoven naar 15 augustus.

Voor de Erasmushogeschool Brussel wordt voor een aanvraag die betrekking heeft op de professionele bacheloropleidingen die ingericht worden in het academiejaar 2007-2008 binnen het studiegebied Muziek en podiumkunsten, de in het tweede lid vermelde datum verschoven naar 15 augustus.” (amendement nr. 27).

De heren *Robert Voorhamme* en *Ludo Sannen* lichten toe dat het de bedoeling is om de professionele bachelor in de pop- en rockmuziek aan te bieden met ingang van het academiejaar 2007-2008. Dit wil zeggen dat de Provinciale Hogeschool Limburg ten laatste op 1 april van het lopende academiejaar haar dossier voor de macrodoelmatigheidstoets moet indienen bij de Erkenningscommissie.

Een indiening van het betreffende dossier bij de Erkenningscommissie kan pas als decretaal is bepaald dat de hogeschool wel degelijk onderwijsbevoegdheid heeft binnen het studiegebied Muziek en podiumkunsten. De onderwijsbevoegdheid wordt aan de hogeschool toegekend op grond van voorliggend decreet.

Om een indiening dit academiejaar nog mogelijk te maken wordt daarom per uitzonderingsmaatregel de indieningsdatum bij de Erkenningscommissie opgeschoven naar 15 juni. Daaruit volgt dat ook de termijn waarbinnen de Erkenningscommissie een oordeel uitbrengt, verschoven wordt.

Dezelfde motivering geldt ook voor de nieuwe bachelorsopleiding Rechten aan de tUL en voor de professionele bachelor in Musical aan de Erasmus-hogeschool.

Een amendement van de dames *Marie-Rose Morel*, *An Michiels* en *Katleen Martens* en de heer *Werner Marginet* strekt ertoe een 4°bis in te voegen waardoor een vertraging in de termijn voor de beroepsprocedure niet automatisch zou leiden tot een impliciet positief oordeel (amendement nr. 28).

Mevrouw *Marie-Rose Morel* licht toe dat de voorgeschreven termijnen moeten gerespecteerd worden. Het gevaar bestaat dat als een dossier om administratieve redenen blijft liggen, dit automatisch positief zal worden beoordeeld zonder dat het inhoudelijk werd onderzocht.

De *minister* vindt het amendement overbodig. Het automatische positieve oordeel houdt een bescherming in van de onderdanen, i.c. de onderwijsinstellingen. Mevrouw *Cathy Berx* voegt hieraan toe dat het automatische positieve oordeel een instrument vormt om de rechtszekerheid te koppelen aan de verplichting van de regering om bijtijds een antwoord te geven als men van oordeel is dat iets niet kan worden goedgekeurd.

Amendement nr. 27 wordt aangenomen met 10 stemmen bij 2 onthoudingen.

Amendement nr. 28 wordt verworpen met 10 stemmen en 2 voor.

Het aldus geamendeerde artikel wordt aangenomen met 10 stemmen bij 2 onthoudingen.

Artikel 25

(vernummerd artikel 32)

Bij dit artikel worden geen opmerkingen geformuleerd.

Het artikel wordt unaniem aangenomen met 12 stemmen.

Artikel 26

(vernummerd artikel 33)

Een amendement van de heer *Jef Tavernier* strekt ertoe het artikel te vervangen zodat de adviesbevoegd-

heid van de Erkenningscommissie en de eindbeslissingsbevoegdheid bij de Vlaamse Regering behouden blijft en daarmee het democratische karakter van het besluitvormingsproces wordt bewaard (amendement nr. 3).

De heer *Jef Tavernier* licht toe dat de Erkenningscommissie vergaande bevoegdheden krijgt en een gebrek aan transparantie heeft. De beslissingen van de Erkenningscommissie zijn niet onbelangrijk. Indien de Vlaamse Regering de eindbeslissing niet meer neemt, kan de minister van Onderwijs ook niet meer ter verantwoording worden geroepen door het Vlaams Parlement.

De *minister* reageert dat artikel 7 van het ontwerp van decreet bepaalt dat de Vlaamse Regering elk jaar het verslag van de Erkenningscommissie aan het Vlaams Parlement bezorgt. In die zin wordt het Vlaams Parlement betrokken en zorgt dit voor de nodige transparantie.

Hij is van mening dat men verantwoordelijkheden moet kunnen decentraliseren. In dit geval neemt een ander niveau dan het politieke niveau deze verantwoordelijkheid op een dwingende wijze op. De materies waarover de Erkenningscommissie beslist, moeten niet allemaal op het politieke niveau worden beoordeeld.

De heer *Jef Tavernier* repliceert dat hij op het jaar-rapport dat aan het Vlaams Parlement zal worden voorgelegd, geen enkele vat heeft. Het enige parlementaire middel om daarop te reageren vormt een voorstel van resolutie waarmee wijzigingen aan het beleid terzake kunnen worden gevraagd. Dit wijst op een essentieel verschil tussen de verantwoordelijkheid van een minister en een andere instantie.

Amendement nr. 3 wordt verworpen met 10 stemmen en 2 voor.

Het artikel wordt aangenomen met 10 stemmen en 2 tegen.

Artikel 26bis

Een amendement van de heer *Jef Tavernier* strekt ertoe een artikel 26bis in te voegen dat tot doel heeft een vertegenwoordiging vanuit de Vlaamse Vereniging van Studenten, VVS, op te nemen in de Erkenningscommissie (amendement nr. 4).

De heer *Jef Tavernier* licht toe dat participatie een belangrijk element moet zijn in het onderwijsbeleid. Het is daarom logisch dat de studentenvertegenwoordiging opgenomen zou worden in de Erkenningscommissie. Op die manier wordt er ook transparantie gegarandeerd.

De *minister* stelt dat de VVS enerzijds zeer goede adviezen levert en nuttige bijdragen bezorgt m.b.t. het beleid. Anderzijds is de VVS een drukkingsgroep zoals vakbonden e.d. Hij is van mening dat men aan een drukkingsgroep geen vertegenwoordiging kan vragen voor de Erkenningscommissie. Op die manier zou men van de Erkenningscommissie een verzameling van vertegenwoordigers van organisaties maken en dat is niet het model waarin de Erkenningscommissie zich mag situeren.

De heer *Jef Tavernier* repliceert dat zijn amendement bepaalt dat een deskundige voorgedragen kan worden door de VVS en dus geen afgevaardigde van de VVS zelf moet zijn. Vanuit het standpunt van de studenten zou men een totaal andere invalshoek en benadering kunnen krijgen dan de klassieke vertegenwoordigers van de instellingen.

De *minister* reageert daarop dat de studenten via het participatiedecreet vertegenwoordigd zijn in de instellingen zelf. Studenten hebben op die manier ook impact op het bestuur van de instellingen.

Amendement nr. 4 wordt verworpen met 10 stemmen bij 2 onthoudingen.

Artikelen 27 en 28

(vernummerde artikelen 34 en 35)

Bij deze artikelen worden geen opmerkingen geformuleerd.

De artikelen worden unaniem aangenomen met 12 stemmen.

Artikel 29

(vernummerd artikel 36)

Bij dit artikel worden geen opmerkingen geformuleerd.

Het artikel wordt aangenomen met 10 stemmen bij 2 onthoudingen.

Artikelen 30 tot 32

(vernummerde artikelen 37 tot 39)

Bij deze artikelen worden geen opmerkingen geformuleerd.

De artikelen worden unaniem aangenomen met 12 stemmen.

Artikel 33

(vernummerd artikel 40)

Een amendement van mevrouw Cathy Berx en de heren Gilbert Van Baelen, Robert Voorhamme, Kris Van Dijck en Dirk De Cock strekt ertoe de volgende wijzigingen aan te brengen:

- 1° in §2 worden na de woorden “de Franse Gemeenschap,” de woorden “het weze een hogeschool van de Duitstalige Gemeenschap, het weze de Koninklijke Militaire School in Brussel” ingevoegd;
- 2° in §3 worden na de woorden “instellingen voor hoger onderwijs” de woorden “of met de Koninklijke Militaire School in Brussel” ingevoegd;
- 3° in §3 wordt na de eerste zin een tweede en derde zin ingevoegd, die luiden als volgt:

“Een universiteit kan binnen de perken van haar onderwijsbevoegdheid met één of meer universiteiten van de Franse Gemeenschap een gezamenlijk diploma uitreiken en de betreffende graad van bachelor of master verlenen aan de student die met succes een door de betrokken instellingen gezamenlijke opleiding heeft voltooid. Een hogeschool kan binnen de perken van haar onderwijsbevoegdheid met één of meer hogescholen van de Franse of Duitstalige Gemeenschap een gezamenlijk diploma uitreiken en de betreffende graad van bachelor of master aan de student die met succes een door de betrokken instellingen gezamenlijke opleiding heeft voltooid.”;

4° in §4 worden na de woorden “buitenlandse universiteit” de woorden “of met de Koninklijke Militaire School in Brussel” ingevoegd. (amendement nr. 29).

De heer *Robert Voorhamme* licht toe dat het ontwerp van decreet reeds voorziet in de mogelijkheid van bidiplomering met buitenlandse instellingen en met een instelling uit een andere gemeenschap.

Het decreet voorziet ook in de mogelijkheid van gezamenlijke diplomering met buitenlandse instellingen, maar niet met instellingen van de Franse en Duitstalige Gemeenschap. Deze inconsequentie wordt hier rechtgezet.

Het besluit van de Vlaamse Regering van 11 juni 2004 tot vaststelling van de vorm van de diploma's en de inhoud van het diplomasupplement zal worden aangepast, zodat ook de taal van het opleidingsonderdeel moet vermeld worden in het diplomasupplement. Hierdoor wordt het duidelijk op welke taalrol een persoon moet ingeschreven worden wanneer hij een openbaar ambt wenst uit te oefenen.

Ook dit amendement moet beschouwd worden als een generiek amendement dat op toekomstige situaties betrekking kan hebben.

De *minister* is het eens met dit amendement. Hij merkt op dat hij na goedkeuring van het ontwerp van decreet een besluit van de Vlaamse Regering zal voorbereiden om de zorgen die bestaan m.b.t. de toegankelijkheid van mensen in een taalkader, te beantwoorden. Dit vormt geen probleem vermits men in het diplomasupplement kan vastleggen in welke taal iemand les heeft gevolgd. Er is momenteel overleg met de Franstalige Gemeenschap terzake.

Amendement nr. 29 en het aldus geamendeerde artikel worden aangenomen met 10 stemmen bij 2 onthoudingen.

Artikel 34

(vernummerd artikel 41)

Een amendement van mevrouw Cathy Berx en de heren Gilbert Van Baelen, Robert Voorhamme, Kris Van Dijck en Dirk De Cock strekt ertoe dit artikel te vervangen door wat volgt:

“In artikel 95bis.1 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 30 april 2004, wordt het tweede lid vervangen door de volgende twee leden:

“In afwijking van het voorschrift dat de instellingen voor hoger onderwijs ten vroegste vanaf het academiejaar 2009-2010 nieuwe mastersopleidingen die aansluiten bij een academische bachelorsopleiding kunnen aanbieden, kunnen de instellingen voor hoger onderwijs nieuwe mastersopleidingen die aansluiten bij een academische bachelorsopleiding aanbieden vanaf het academiejaar 2005-2006, voor zover:

1° deze mastersopleidingen als mastersopleidingen van Erasmus Mundus werden geselecteerd, overeenkomstig het besluit nr. 2317/2003/EG van het Europees Parlement en de Raad van 5 december 2003 tot invoering van een programma voor de verhoging van de kwaliteit van het hoger onderwijs en de bevordering van het intercultureel begrip door middel van samenwerking met derde landen (Erasmus Mundus) (2004-2008); én

2° de betreffende instellingen voor hoger onderwijs over de vereiste onderwijsbevoegdheid beschikken.

Deze mastersopleidingen worden niet beschouwd als nieuwe opleidingen zoals bedoeld in artikel 60septies. Deze opleidingen worden geacht geaccrediteerd te zijn tot en met het einde van het vijfde academiejaar na de start van de opleiding. Deze overgangsaccreditiatie vervalt als de Europese erkenning als mastersopleiding Erasmus Mundus vervalt.” (amendement nr. 30).

De heer *Robert Voorhamme* licht toe dat dit amendement geen inhoudelijk wijzigingen aanbrengt. Door de structuur van het eerste lid van het artikel 95bis.1 ook in het tweede gewijzigde lid te hanteren, wordt de tekst leesbaarder.

Amendement nr. 30 wordt aangenomen met 10 stemmen bij 2 onthoudingen. Daardoor wordt het volledige artikel vervangen.

Artikelen 35 tot 38

(vernummerde artikelen 42 tot 45)

Bij deze artikelen worden geen opmerkingen geformuleerd.

De artikelen worden unaniem aangenomen met 12 stemmen.

HOOFDSTUK II

Wijzigingen in het decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de participatie in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen

Artikel 39

(vernummerd artikel 46)

Bij dit artikel worden geen opmerkingen geformuleerd.

Het artikel wordt unaniem aangenomen met 12 stemmen.

Artikel 40

(vernummerd artikel 47)

Bij dit artikel worden geen opmerkingen geformuleerd.

Het artikel wordt aangenomen met 10 stemmen bij 2 onthoudingen.

HOOFDSTUK III

Wijzigingen in het decreet van 30 april 2004 betreffende de flexibilisering van het hoger onderwijs in Vlaanderen en houdende dringende hogeronderwijsmaatregelen

Artikel 41

(vernummerd artikel 48)

Een eerste amendement van de heer *Jef Tavernier* strekt ertoe het artikel te vervangen door een nieuwe tekst waardoor er een voldoende onderscheid wordt

gecreëerd tussen een voltijds en een deeltijds studietraject (amendement nr. 5).

De heer *Jef Tavernier* licht toe dat de morele én feitelijke verplichting om een deeltijds studietraject op te zetten moet behouden blijven. Die verplichting dreigt met de formulering van het artikel weg te vallen.

De *minister* reageert dat het artikel de logica doortrekt van de flexibilisering. Het amendement voert een rigiditeit in door het onderscheid te benadrukken en is daardoor in tegenspraak met de flexibilisering. Er bestaat een verplichting om twee soorten studietrajecten aan te bieden, namelijk een voltijds en een niet-voltijds.

De heer *Jef Tavernier* werpt op dat het niet-voltijdse studietraject voldoende beperkt moet zijn om in de feiten niet-voltijds te zijn. Naast het niet-voltijds studietraject moet men de mogelijkheid hebben om bijkomend te gaan werken.

De *minister* stelt dat de heer *Tavernier* insinueert dat bepaalde instellingen slechte bedoelingen zouden hebben door bepaalde studenten buiten te houden. De instellingen zijn verplicht een niet-voltijds studietraject aan te bieden en zullen daarin voldoende rationeel zijn om het zodanig in te vullen dat het toelaat studenten aan te trekken die men anders niet zou aantrekken. De instellingen zullen zelf hun weg zoeken en moeten niet strikt worden begeleid.

De heer *Jef Tavernier* vreest dat instellingen uit gemakzucht zullen kiezen voor de gemakkelijkste studenten, namelijk de voltijdse studenten. De niet-voltijdse studenten zorgen immers voor meer organisatorische bezorgdheden. Dat is de aanleiding van voorliggend amendement.

Een tweede amendement van de heer *Jef Tavernier* strekt ertoe in 2°, a) te vervangen door:

“a) voldoet aan de voorwaarden bepaald in artikel 12 van het decreet van 30 april 2004 betreffende de studiefinanciering en studentenvoorzieningen in het hoger onderwijs van de Vlaamse Gemeenschap en beantwoordt aan de financiële criteria voor het verkrijgen van een studiefinanciering van de Vlaamse Gemeenschap, of” (amendement nr. 31).

De heer *Jef Tavernier* stelt dat de formulering van het artikel tot gevolg heeft dat het geen betrekking kan

hebben op studenten die in Vlaanderen verblijven, maar geen onderdaan zijn van een staat uit de EER. Het amendement komt hieraan tegemoet.

Amendement nr. 5 wordt verworpen met 10 stemmen bij 2 onthoudingen.

Amendement nr. 31 wordt aangenomen met 10 stemmen bij 2 onthoudingen.

Het aldus geamendeerde artikel wordt aangenomen met 10 stemmen tegen 2.

Artikel 42

(vernummerd artikel 49)

Een eerste amendement van de heer *Jef Tavernier* strekt ertoe in 1°, op de derde regel, de woorden “de onderwijsregeling” te vervangen door de woorden “het onderwijsreglement” (amendement nr. 6).

De heer *Jef Tavernier* licht toe dat het gebruik van het begrip onderwijsreglement prefererbaar is vanuit het belang van een uniform taalgebruik.

Een tweede amendement van de heer *Jef Tavernier* strekt ertoe een 4° toe te voegen, dat luidt als volgt:

“4° De afwijkende toelatingsvoorwaarden worden opgenomen in het hoger onderwijsregister.” (amendement nr. 7).

De heer *Jef Tavernier* licht toe dat het inschrijven van de verplichting om afwijkende toelatingsvoorwaarden die instellingsgebonden zijn, op te nemen in het hoger onderwijsregister, maakt dat ze gemakkelijk consulteerbaar zijn voor de potentiële student waardoor de rechtszekerheid voor de potentiële student vergroot wordt. Op die manier moet niet elke instelling apart worden geraadpleegd.

De *minister* reageert dat het artikel bepaalt dat afwijkende toelatingsvoorwaarden in het reglement moeten opgenomen worden. Die kan men eenvoudig raadplegen via internet en zijn daardoor publiek. Het zou om praktische redenen onmogelijk zijn om alle afwijkende voorwaarden op te nemen in het hoger onderwijsregister. Afwijkende toelatingsvoorwaarden kunnen bovendien individueel zijn wat zou leiden tot een eindeloze informatiestroom.

Amendementen nrs. 6 en 7 worden verworpen met 10 stemmen bij 2 onthoudingen.

Het artikel wordt aangenomen met 10 stemmen tegen 2.

Artikel 43

(vernummerd artikel 50)

Een amendement van mevrouw Cathy Berx en de heren Gilbert Van Baelen, Robert Voorhamme, Kris Van Dijk en Dirk De Cock strekt ertoe de voorgestelde tekst te vervangen door wat volgt:

“Het instellingsbestuur kan op grond van EVK’s of de resultaten van een bekwaamheidsonderzoek:

- 1° de studieomvang van een schakelprogramma differentiëren;
- 2° de minimale studieomvang van een schakelprogramma onder de 45 studiepunten vaststellen;
- 3° de student vrijstellen van de verplichting om een schakelprogramma te volgen.” (amendement nr. 32).

De heer *Robert Voorhamme* licht toe dat de formulering in dit artikel onduidelijk was, aangezien er enkel gesproken wordt over het differentiëren van de minimale studieomvang van een schakelprogramma. Het is duidelijker te stellen dat het enerzijds gaat over de mogelijkheid om de minimumomvang vast te stellen lager dan de 45 studiepunten en anderzijds over de mogelijkheid om de studieomvang op zich te differentiëren.

Amendement nr. 32 en het aldus geamendeerde artikel worden unaniem aangenomen met 12 stemmen.

Artikel 44

(vernummerd artikel 51)

De heer *Jef Tavernier* dient een amendement in hoofdorde en in bijkomende orde in bij dit artikel (amendement nr. 8).

Het amendement in hoofdorde strekt ertoe dit artikel te vervangen zodanig dat de vrije toegang tot de ‘banaba’s’ voor alle studenten uit de Bologna-zone het principe moet zijn. Eventueel kunnen uitzonder-

lijk objectieve selectiecriteria voor niet-Bologna-studenten opgesteld worden.

Het amendement in bijkomende orde strekt ertoe dit artikel te vervangen zodanig dat bij de beoordeling van de student gestreefd wordt naar een zo groot mogelijke openbaarheid waarbij willekeur bestreden wordt.

De heer *Jef Tavernier* licht toe dat de amendementen een objectivering invoeren om de bekwaamheid van de student te beoordelen. Het gevaar dreigt dat dit zeer subjectief zal worden ingevuld.

De heer *Gilbert Van Baelen* werpt op dat de amendementen in de praktijk tot weinig of geen verschil zullen leiden. De instelling zal de toegang tot de banaba’s niet beperken zoals de heer *Tavernier* insinueert, maar eerder maximaliseren. Ook vandaag stellen de instellingen voorwaarden voorop, die evenzeer morgen zullen gelden.

Mevrouw *Cathy Berx* stelt dat de beginselen van behoorlijk bestuur moeten worden toegepast. Instellingen kunnen studenten niet arbitrair weigeren. Zij zullen onder meer het gelijkheidsbeginsel en de motiveringsplicht moeten naleven.

De heer *Jef Tavernier* repliceert dat de praktijk uitwijst dat men in een aantal gevallen wel degelijk beperkt en dat die beperking in een aantal gevallen arbitrair is. De studenten kennen de criteria op voorhand niet. Daarom dienen objectieve criteria te worden vastgelegd.

De *minister* brengt aan dat men de beoordeling van iemand die zich voor een banaba of manama aandient, kan omschrijven, maar dat men er nooit zal in lukken om los van de concrete situatie in een vorm van algoritme te bepalen of de student toegelaten kan worden of niet.

Amendement nr. 8 wordt unaniem verworpen met 12 stemmen.

Het artikel wordt aangenomen met 10 stemmen bij 2 onthoudingen.

Artikel 45

(vernummerd artikel 52)

De heer *Jef Tavernier* dient een amendement in hoofdorde en in bijkomende orde in bij dit artikel (amendement nr. 9).

De heer *Jef Tavernier* licht toe dat dit amendement analoog is met amendement nr. 9 bij artikel 44.

Amendement nr. 9 wordt unaniem verworpen met 12 stemmen.

Het artikel wordt aangenomen met 10 stemmen bij 2 onthoudingen.

Artikel 46

(vernummerd artikel 53)

Een amendement van mevrouw Cathy Berx en de heren Gilbert Van Baelen, Robert Voorhamme, Kris Van Dijck en Dirk De Cock strekt ertoe in het voorgestelde artikel 18bis, na het woord “creditcontract” de woorden “of een examencontract” in te voegen (amendement nr. 33).

De heer *Robert Voorhamme* licht toe dat het door artikel 46 nieuw ingevoerde artikel 18bis in het flexibiliseringsdecreet, de mogelijkheid creëert om een student door middel van een creditcontract in te schrijven voor afzonderlijke opleidingsonderdelen, ook al voldoet de student in kwestie niet aan de toelatingsvoorwaarden voor de gehele opleiding. Inschrijven voor afzonderlijke opleidingsonderdelen kan in het kader van het flexibiliseringsdecreet niet alleen door middel van een creditcontract, maar ook door middel van een examencontract. Het is logisch dat de examencontracten meegenomen worden in deze mogelijkheid om af te wijken van de toelatingsvoorwaarden voor de gehele opleiding. Dit niet doen, zou indruisen tegen alle principes van flexibilisering.

Als gevolg van dit amendement wordt in de voorgestelde titel van Onderafdeling 4, het woord “examencontracten” toegevoegd.

Amendement nr. 33 en het aldus geamendeerde artikel worden unaniem aangenomen met 12 stemmen. Als gevolg hiervan wordt in de voorgestelde titel van Onderafdeling 4, het woord “examencontracten” toegevoegd.

Artikel 47

(vernummerd artikel 54)

Een amendement van de heer Jef Tavernier strekt ertoe aan de voorgestelde tekst een zin toe te voegen, die luidt als volgt: “Dit dient omstandig te worden gemotiveerd.” (amendement nr. 10).

De heer *Jef Tavernier* licht toe dat het niet aanbieden van opleidingsonderdelen via een examencontract de uitzondering moet blijven die bovendien gemotiveerd moet worden.

Een subamendement van mevrouw Cathy Berx en de heren Gilbert Van Baelen, Robert Voorhamme, Kris Van Dijck en Dirk De Cock strekt ertoe in de toe te voegen zin het woord “omstandig” te schrappen (amendement nr. 34).

Amendementen nr. 34 en 10, en het aldus geamendeerde artikel worden aangenomen met 10 stemmen tegen 2.

Artikel 48

(vernummerd artikel 55)

Een amendement van de heer Jef Tavernier strekt ertoe de voorgestelde §3 te vervangen waardoor een studietraject voltijds en deeltijds moet worden aangeboden (amendement nr. 11).

De heer *Jef Tavernier* licht toe dat alle studietrajecten (bachelors, masters, bachelor-na-bachelor en master-na-master) volgens een voltijds en deeltijds traject moeten aangeboden kunnen worden.

Amendement nr. 11 wordt unaniem verworpen met 12 stemmen.

Het artikel wordt aangenomen met 10 stemmen tegen 2.

Artikel 49

(vernummerd artikel 56)

Bij dit artikel worden geen opmerkingen geformuleerd.

Het artikel wordt unaniem aangenomen met 12 stemmen.

Artikel 50

(vernummerd artikel 57)

Een amendement van de heer Jef Tavernier strekt ertoe dit artikel te vervangen (amendement nr. 12).

De heer *Jef Tavernier* licht toe dat het idee achter de deliberatiecommissie was de student het recht te geven om niet beoordeeld te worden door een beperkt en niet representatief gedeelte van de docenten, en integendeel een genuanceerde afweging te garanderen van alle prestaties op alle opleidingsonderdelen voor de relevante studieperiode.

Voor een student die geen modaal traject heeft gevolgd, is het soms heel moeilijk om conform deze norm de deliberatiecommissie samen te stellen. Voor deze groep studenten moet ook representativiteit nagestreefd en gemotiveerd worden. Voor studenten binnen een modeltraject moet de bescherming tijdens de deliberaties vrijwaard blijven. Dit kan door de aanwezigheid van ten minste de helft van de leden van het academisch c.q. onderwijzend personeel die de student gedurende de betrokken periode beoordeeld hebben.

De *minister* merkt op dat de flexibilisering geleid heeft tot een complex systeem van deliberatie. Hij vindt het amendement behartenswaardig, maar is geen voorstander om dit op te leggen. Het amendement zou leiden tot heel wat bureaucratie en praktische problemen. De studenten hebben rechten en instrumenten, namelijk een beroepsprocedure. Hij is voorstander om de beroepsprocedure zijn nut te laten bewijzen. Het voorstel van het amendement is zeer moeilijk organiseerbaar. Instellingen hebben zelf ook geen belang bij een slordige deliberatie.

Amendement nr. 12 wordt unaniem verworpen met 12 stemmen.

Het artikel wordt unaniem aangenomen met 12 stemmen.

Artikelen 51 en 52

(vernummerde artikelen 58 en 59)

Bij deze artikelen worden geen opmerkingen geformuleerd.

De artikelen worden aangenomen met 10 stemmen bij 2 onthoudingen.

Artikel 53

(vernummerd artikel 60)

Een amendement van de heer *Jef Tavernier* strekt ertoe dit artikel te schrappen (amendement nr. 13).

De heer *Jef Tavernier* licht toe dat dit amendement in samenhang gelezen dient te worden met de amendementen 14 en 15. De schrapping van de artikelen heeft tot doel de oude toestand te behouden.

Hij vervolgt dat in het flexibiliseringsdecreet al zeer veel autonomie werd verleend aan de associaties en de instellingen om het vrijstellingsstelsel op een eigen manier uit te werken. Wel werden er een aantal minimale beginselen opgenomen om er voor te zorgen dat de Vlaamse Regering nog een zekere controle over het gebeuren behield.

Hij stelt bovendien vast dat diverse leden van de huidige meerderheid inmiddels geëvolueerd zijn.

De *minister* reageert dat de Vlaamse Regering verantwoordelijkheid wil geven aan mensen en instellingen via decentralisering. Hij wil niet alles landelijk en uniform vastleggen. Daarnaast is er een bescherming ingebouwd via een evaluatieprocedure van het beleid van de instellingen. Het parlement zal de regering kunnen interpellieren om na te gaan of die evaluatie voldoende kritisch is verlopen.

De heer *Gilbert Van Baelen* verwijst naar de toelichting bij het ontwerp van decreet waaruit blijkt dat de regering niet kan vluchten. De toelichting heeft hem gerust gesteld. Enerzijds worden de minimale beginselen decretaal vastgelegd en anderzijds is de regering verplicht om te evalueren.

Amendement nr. 13 wordt verworpen met 10 stemmen bij 2 onthoudingen.

Het artikel wordt aangenomen met 10 stemmen bij 2 onthoudingen.

Artikel 54

(vernummerd artikel 61)

Een amendement van de heer *Jef Tavernier* strekt ertoe dit artikel te schrappen (amendement nr. 14).

De heer *Jef Tavernier* verwijst naar het amendement nr. 13 bij artikel 53.

Een amendement van de dames *Marie-Rose Morel*, *An Michiels* en *Katleen Martens* en de heer *Werner Marginet* strekt ertoe in het voorgestelde artikel 43, het laatste lid te vervangen door een nieuwe tekst waardoor de Vlaamse Regering controle kan uitoe-

fenen en maatregelen kan nemen indien geen gevolg gegeven wordt aan de richtlijnen van de beoordeling (amendement nr. 35).

Mevrouw *Marie-Rose Morel* licht toe dat in dit artikel verwezen wordt naar de EVC/EVK-procedures van associaties en instellingen. Het is noodzakelijk dat er een kwaliteitsbewaking moet plaatsvinden bij zowel associatiebestuur als instellingsbestuur, in plaats van enkel bij het instellingsbestuur. De kwaliteitsbeoordeling is pas ten volle een instrument van kwaliteitsbewaking indien de Vlaamse Regering bij machte is de verbeteringen af te dwingen.

Een amendement van mevrouw Cathy Berx en de heren Gilbert Van Baelen en Robert Voorhamme strekt ertoe het laatste lid van het voorgestelde artikel 43 te vervangen door wat volgt:

“Elk bestuur geeft gevolg aan de uitkomsten van de kwaliteitsbeoordeling in zijn beleid.” (amendement nr. 36).

De *minister* steunt dit amendement van de meerderheid. Met instellingsbesturen wordt conform de regelgeving zowel het bestuur van de instellingen als de associaties bedoeld.

Amendement nr. 14 wordt verworpen met 10 stemmen bij 2 onthoudingen.

Amendement nr. 35 wordt verworpen met 10 stemmen en 2 voor.

Amendement nr. 36 wordt unaniem aangenomen met 12 stemmen.

Het aldus geamendeerde artikel wordt aangenomen met 10 stemmen tegen 2.

Artikel 55

(vernummerd artikel 62)

Een amendement van de heer Jef Tavernier strekt ertoe dit artikel te schrappen (amendement nr. 15).

De heer *Jef Tavernier* verwijst naar het amendement nr. 13 bij artikel 53.

Amendement nr. 15 wordt verworpen met 10 stemmen bij 2 onthoudingen.

Het artikel wordt aangenomen met 10 stemmen bij 2 onthoudingen.

Artikelen 56 en 57

(vernummerde artikelen 63 en 64)

Bij deze artikelen worden geen opmerkingen geformuleerd.

De artikelen worden aangenomen met 10 stemmen bij 2 onthoudingen.

Artikel 58

(vernummerd artikel 65)

Een amendement van de heer Jef Tavernier strekt ertoe het artikel te vervangen waarbij het examencontract geschrapt wordt voor het vrijwaren van de studievoortgang (amendement nr. 16).

De heer *Jef Tavernier* licht toe dat het inschrijven van de voorgestelde maatregelen omtrent het vrijwaren van de studievoortgang alleen voor creditcontracten en niet voor examencontracten, het tweedekansenkarakter van een examencontract garandeert.

Het examencontract is de vervanger van het examen voor de centrale examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap waarvoor men onbeperkt kon verschijnen. Dit principe moet gevrijwaard blijven en werkte kansenbevorderend voor mensen die om uiteenlopende redenen uit de boot waren gevallen in het reguliere traject.

De *minister* stelt dat wanneer men een examencontract heeft voor een diploma, men opnieuw kan proberen zonder beperking. Dit verandert niet. Indien men een examencontract heeft voor individuele punten, dient dit evenwel te worden beperkt. Het artikel is daaromtrent duidelijk.

Amendement nr. 16 wordt verworpen met 10 stemmen bij 2 onthoudingen.

Het artikel wordt unaniem aangenomen met 12 stemmen.

Artikel 59

(vernummerd artikel 66)

Bij dit artikel worden geen opmerkingen geformuleerd.

Het artikel wordt aangenomen met 10 stemmen bij 2 onthoudingen.

Artikel 60

(vernummerd artikel 67)

Een amendement van de heer Jef Tavernier strekt ertoe dit artikel te vervangen (amendement nr. 37).

De heer *Jef Tavernier* licht toe dat de anomalie in de studiegeldenregeling moet worden opgelost. Inschrijvingen van beursstudenten kunnen niet beschouwd worden als afzonderlijke inschrijvingen. Ook moet er een beurstarief worden gevonden voor inschrijvingen van meer dan 66 studiepunten. Voor de berekening van het bedrag per studiepunt moet je de verhouding trachten aan te houden tussen wat een beursstudent betaalt t.o.v. een bijna-beursstudent en niet-beursstudent.

Aangezien beursstudenten aan de hogescholen 20 percent betalen van het gewone inschrijvingsgeld, zouden ze per bijkomend studiepunt tussen 0,5 en 0,6 euro moeten betalen. Aangezien het beurstarief aan de universiteiten 15 percent bedraagt van het normale tarief, zou het beurstarief voor bijkomende opleidingen liggen tussen 0,375 en 0,45 euro. Omdat het aangewezen is om de tarieven zo transparant en vergelijkbaar mogelijk te houden tussen universiteiten en hogescholen, verdient één tarief voor inschrijvingen van beursstudenten voor méér dan 66 studiepunten de voorkeur. De 0,5 euro per studiepunt is volgens de spreker de gulden middenweg.

De *minister* stelt dat de heer Tavernier terecht een probleem aankaart, maar dat het van enige improvisatie zou getuigen indien men dit amendement direct zou aanvaarden. Hij wenst dit globaler te bekijken. Hij is bereid het voorstel te onderzoeken en het eventueel op een later moment in te brengen.

Amendement nr. 37 wordt verworpen met 10 stemmen en 2 tegen.

Het artikel wordt aangenomen met 10 stemmen bij 2 onthoudingen.

Artikel 61

(vernummerd artikel 68)

Bij dit artikel worden geen opmerkingen geformuleerd.

Het artikel wordt aangenomen met 10 stemmen bij 2 onthoudingen.

Artikel 61bis

Een amendement van de heer Jef Tavernier strekt ertoe een artikel 61bis in te voegen dat tot doel heeft beurstarieven van toepassing te laten zijn op de post-initiële opleidingen (amendement nr. 38).

De heer *Jef Tavernier* licht toe dat expliciet in een omzendbrief wordt gesteld dat de bepalingen voor beursstudenten niet van toepassing zijn op de banaba's, manama's en voortgezette academische opleidingen. Nochtans stelt artikel 62 van het flexibiliseringsdecreet dat instellingen een bijzonder studiegeld voor banaba's, manama's en andere opleidingen kunnen vastleggen. Waar ze dat niet doen, gelden de normale decretale maxima, zoals voor de initiële opleidingen. Zonder meer stellen dat beurstarieven niet van toepassing mogen zijn op de postinitiële opleidingen, is geen correcte interpretatie van het decreet.

De *minister* is niet akkoord met dit amendement. Hij stelt dat de omzendbrief waar de heer Tavernier naar verwijst, bepaalt dat de instellingen niet verplicht zijn om voor de beursstudenten van banaba's, manama's en voortgezette opleidingen het beurstarief voor de normale opleidingen te gebruiken.

De heer *Robert Voorhamme* stelt dat het debat over de studiegelden samenhangt met de regeling omtrent de financiering van het hoger onderwijs. Daarom is dit niet opgenomen in het voorliggende minidecreet dat alleen een aantal dringende maatregelen omvat. De *minister* beaamt dit.

Amendement nr. 38 wordt verworpen met 10 stemmen bij 2 onthoudingen.

Artikel 62

(vernummerd artikel 69)

Bij dit artikel worden geen opmerkingen geformuleerd.

Het artikel wordt aangenomen met 10 stemmen bij 2 onthoudingen.

Artikel 63

(vernummerd artikel 70)

Bij dit artikel worden geen opmerkingen geformuleerd.

Het artikel wordt unaniem aangenomen met 12 stemmen.

Artikel 64

(vernummerd artikel 71)

Bij dit artikel worden geen opmerkingen geformuleerd.

Het artikel wordt aangenomen met 10 stemmen bij 2 onthoudingen.

HOOFDSTUK IV

Wijzigingen in het decreet van 13 juli 1994
betreffende de hogescholen
in de Vlaamse Gemeenschap

Artikel 65

(vernummerd artikel 72)

Bij dit artikel worden geen opmerkingen geformuleerd.

Het artikel wordt unaniem aangenomen met 12 stemmen.

Artikel 65bis (nieuw artikel 73)

Een amendement van mevrouw Cathy Berx, de heren Gilbert Van Baelen, Robert Voorhamme Kris Van Dijck en Dirk De Cock en mevrouw Kathleen Helsen strekt ertoe een artikel 65bis in te voegen, dat luidt als volgt:

“In hetzelfde decreet wordt in artikel 179 een 17°bis ingevoegd, dat luidt als volgt:

“17°bis HOSP wordt verhoogd met een tweede forfaitair bedrag dat gelijk is aan de som van de bezoldigingen en vergoedingen die het Onderwijsdienstencentrum Hoger Onderwijs en Volwassenenonderwijs van het Vlaams Ministerie van Onderwijs en vorming heeft betaald, gedurende het kalenderjaar dat voorafgaat aan de overdracht, aan de personeelsleden die werkzaam zijn in een opleiding zoals bedoeld in artikel 57ter van

het decreet van 4 april 2003 betreffende de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen.” (amendement nr. 39).

De heer *Robert Voorhamme* licht toe dat in afwachting van een nieuwe financiering waarbij bij de verdeling van de subsidies zal rekening gehouden worden met het aantal studenten, de hogeschool die ingevolge artikel 57ter van het structuurdecreet een CVO-opleiding integreert, geen extra financiering voor het personeel dat zij al dan niet verplicht overneemt, ontvangt. Veel tijdelijk onderwijzend personeel dat noodzakelijk is om in een eerste fase de continuïteit van het onderwijsconcept te garanderen, zal mogelijk niet overgedragen worden omdat de hogeschool hier toe niet verplicht is.

Dit is niet billijk. In het decreet wordt derhalve in een overgangsfase voorzien waarbij bij wijze van startpremie het personeelsbudget van het CVO dat betrekking heeft op de opleiding die wordt geïntegreerd, wordt overgedragen. Een gelijkaardige operatie is gebeurd bij de integratie van bepaalde afdelingen van het HOSP in de hogescholen.

De voorgestelde overdracht van gelden is zeer ruim voor de hogeschool. Het omvat alle bezoldigingen van het statutair personeel, met inbegrip van het tijdelijk personeel en vergoedingen voor het bestuurs- en ondersteunend personeel, maar ook de speciale vergoedingen, zoals vakantiegeld, eindejaarstoelage enzovoort.

De hogeschool blijft dus wel de nodige vrijheid behouden wat haar personeelsbeleid betreft maar anderzijds krijgt het CVO door de extra financiering die ze meebrengt, een sterkere onderhandelingspositie.

De financiële operatie houdt in dat de enveloppe van de hogescholen verhoogd wordt met het bijkomend forfaitair bedrag dat in een tweede fase aan de betreffende hogeschool wordt uitbetaald.

Amendement nr. 39 wordt unaniem aangenomen met 12 stemmen. Daardoor wordt artikel 65bis (nieuw artikel 73) ingevoegd.

Artikel 65ter (nieuw artikel 74)

Een amendement van mevrouw Cathy Berx en de heren Gilbert Van Baelen, Robert Voorhamme, Kris

Van Dijck en Dirk De Cock strekt ertoe een artikel 65ter in te voegen, dat luidt als volgt:

“In artikel 243 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in §2 wordt het woord “A211” vervangen door het woord “A214”, het woord “A214” door het woord “A311” en de woorden “bijlage 11” telkens door de woorden “bijlage 5”;

2° er wordt een §3bis ingevoegd, die luidt als volgt:

“§3bis. De ambtenaren bedoeld in artikel 242, §1, die op 31 december 2005 ten minste 10 jaar met een opdracht als commissaris belast waren, worden met ingang van 1 januari 2006 door de Vlaamse Regering vast benoemd in het ambt van commissaris van de Vlaamse Regering bij de hogescholen.

De rechtspositieregeling van het personeel van de diensten van de Vlaamse overheid is op hen van toepassing. De Vlaamse Regering is gemachtigd met betrekking tot de commissarissen van de Vlaamse Regering bij de hogescholen aanvullende of afwijkende rechtspositieregels vast te stellen.”(amendement nr. 40).

De heer *Robert Voorhamme* licht toe dat er vastgesteld wordt dat de taken en verantwoordelijkheden van de commissarissen van de Vlaamse Regering bij de hogescholen, met uitzondering van de coördinatiefunctie, gelijklopend zijn met die van de commissaris-coördinator. Het grote verschil in bezoldiging tussen de commissarissen en de commissaris-coördinator is dan ook niet billijk. Derhalve wordt de bezoldiging van de commissarissen van de Vlaamse Regering bij de hogescholen aangepast in die zin dat het eindsalaris van de commissarissen wordt opgetrokken tot het niveau van het salaris dat de commissaris-coördinator tijdens de eerst vier jaar van zijn opdracht ontvangt.

Nu reeds zijn de commissaris-coördinatoren bij de hogescholen en de commissarissen bij de universiteiten vast benoemd in hun ambt. Om billijkheidsredenen is het aangewezen de benoeming uit te breiden naar alle commissarissen. De ambtenaren die reeds tien jaar lang belast zijn met een opdracht als commissaris verdienen deze rechtszekerheid met het oog op hun pensioenrechten. Zonder deze benoeming zouden zij immers genoodzaakt zijn eerst terug te

keren naar de administratie om een pensioen te kunnen genieten dat berekend is op basis van het salaris dat zij genoten als commissaris. Door het voorliggende amendement kunnen zij niet met pensioen gaan als commissaris en een pensioen genieten dat berekend is op basis van het salaris dat zij genoten als commissaris.

Amendement nr. 40 wordt unaniem aangenomen met 12 stemmen. Daardoor wordt artikel 65ter (nieuw artikel 74) ingevoegd.

Artikel 65quater (nieuw artikel 75)

Een amendement van mevrouw Cathy Berx en de heren Gilbert Van Baelen, Robert Voorhamme, Kris Van Dijck en Dirk De Cock strekt ertoe een artikel 65quater in te voegen, dat luidt als volgt:

“In artikel 243 van hetzelfde decreet wordt §4 vervangen door wat volgt:

“§4. De commissaris-coördinator van de Vlaamse Regering bij de hogescholen wordt gedurende de eerste vier jaren van de opdracht bezoldigd op dezelfde wijze als de directeur-generaal bij het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Na vier jaren wordt de commissaris-coördinator bezoldigd op dezelfde wijze als de gewoon hoogleraar bij de hogescholen. Zijn/haar dienstjaren worden gelijkgesteld met academische dienstjaren.” (amendement nr. 41).

De heer *Robert Voorhamme* licht toe dat wat de bezoldiging betreft, artikel 243, §4, bepaalt dat de commissaris-coördinator na vier jaren dienst op dezelfde wijze bezoldigd wordt als de gewoon hoogleraar bij de hogescholen. Op basis van deze bepaling wordt de bezoldiging van de commissaris-coördinator na het vervullen van de opdracht van commissaris-coördinator gedurende vier jaren de facto gelijkgesteld aan die van de commissarissen van de Vlaamse Regering bij de universiteiten.

Probleem is evenwel dat daar waar artikel 171 van het universiteitendecreet m.b.t. de regeringscommissarissen bij de universiteiten tevens aangeeft: “Hun dienstjaren als commissaris worden gelijkgesteld met academische dienstjaren”, deze bepaling – in weerwil van het advies van de Raad van State terzake – m.b.t. de commissaris-coördinator op heden ontbreekt in artikel 243, §4. Door het voorliggend amendement kan de commissaris-coördinator een pensioen genie-

ten dat – conform met dat van de regeringscommissarissen bij de universiteiten en rekening houdend met het advies van het Rekenhof – berekend is op basis van academische dienstjaren.

Amendement nr. 41 wordt unaniem aangenomen met 12 stemmen. Daardoor wordt artikel 65quater (nieuw artikel 75) ingevoegd.

Artikel 66

(vernummerd artikel 76)

Bij dit artikel worden geen opmerkingen geformuleerd.

De artikelen worden unaniem aangenomen met 12 stemmen.

Artikelen 67 en 68

(vernummerde artikelen 77 en 78)

Bij deze artikelen worden geen opmerkingen geformuleerd.

De artikelen worden unaniem aangenomen met 10 stemmen bij 2 onthoudingen.

HOOFDSTUK V

Wijzigingen in het decreet van 9 juni 1998
betreffende de Hogere Zeevaartschool

Artikel 69

(vernummerd artikel 79)

Bij dit artikel worden geen opmerkingen geformuleerd.

Het artikel wordt unaniem aangenomen met 12 stemmen.

HOOFDSTUK VI

Wijzigingen in het decreet van 2 maart 1999 tot
regeling van een aantal aangelegenheden
van het volwassenenonderwijs

Artikel 70

(vernummerd artikel 80)

Bij dit artikel worden geen opmerkingen geformuleerd.

Het artikel wordt unaniem aangenomen met 12 stemmen.

Artikel 71

(vernummerd artikel 81)

Bij dit artikel worden geen opmerkingen geformuleerd.

Het artikel wordt unaniem aangenomen met 10 stemmen bij 2 onthoudingen.

HOOFDSTUK VII

Wijzigingen in het decreet van 7 mei 2004
betreffende het Limburgs Universitair Centrum
en de Hoge Raad voor het Hoger Onderwijs
in Limburg

Artikel 72

(vernummerd artikel 82)

Bij dit artikel worden geen opmerkingen geformuleerd.

Het artikel wordt unaniem aangenomen met 10 stemmen bij 2 onthoudingen.

HOOFDSTUK VIII

Opheffings- en inwerkingtredingsbepalingen

Artikel 73

(vernummerd artikel 83)

Bij dit artikel worden geen opmerkingen geformuleerd.

Het artikel wordt unaniem aangenomen met 12 stemmen.

Artikel 74

(vernummerd artikel 84)

Bij dit artikel worden geen opmerkingen geformuleerd.

Het artikel wordt unaniem aangenomen met 10 stemmen en 2 tegen.

V. TWEEDE LEZING

Mevrouw *Linda Vissers* vraagt om over een aantal artikelen waarop amendementen zijn aangenomen, opnieuw te stemmen omdat haar fractie inmiddels daarover een ander stemgedrag heeft aangenomen.

De commissievoorzitter stelt dat er niet opnieuw kan worden gestemd. Het Reglement bepaalt dat enkel opnieuw beraadslaagd kan worden of de verworpen artikelen verworpen blijven dan wel of de tekst wordt hersteld, of de aangenomen amendementen bevestigd worden, dan wel of de tekst wordt hersteld. Wel toegelaten zijn die nieuwe amendementen die noodzakelijk zijn om mogelijke distorsies die het gevolg zijn van amendering in eerste lezing weg te werken.

VI. EINDSTEMMING

Het geamendeerd ontwerp van decreet tot instelling van een aantal maatregelen tot herstructurering en

flexibilisering van het hoger onderwijs in Vlaanderen wordt aangenomen met 9 stemmen bij 3 onthoudingen.

*De verslaggever,**De voorzitter,*Dirk
DE COCKMonica
VAN KERREBROECK

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

HOOFDSTUK I

Wijzigingen in het decreet van 4 april 2003
betreffende de herstructurering van het
hoger onderwijs in Vlaanderen

Artikel 2

In artikel 2 van het decreet van 4 april 2003 betreffende de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° tussen de getallen “57,” en “58” wordt het getal “57bis,” ingevoegd;
- 2° tussen de getallen “60,” en “61” worden de getallen “60bis, 60ter, 60quater, 60quinquies, 60sexies, 60septies,” ingevoegd.

Artikel 3

In artikel 3 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2004, wordt tussen het zevende en het achtste streepje een nieuw streepje ingevoegd, dat luidt als volgt:

“– onderwijsbevoegdheid:

- a) de studiegebieden,
- b) de delen van studiegebieden,
- c) de combinaties van studiegebieden,
- d) de combinaties van delen van studiegebieden,
- e) de combinaties van studiegebieden met delen van studiegebieden,

waarin de ambtshalve geregistreerde instellingen krachtens dit decreet opleidingen kunnen aanbieden;”.

Artikel 4

In artikel 4, 3°, b), artikel 24, §2, artikel 28, §2, artikel 97 en artikel 133, §5, van hetzelfde decreet worden de woorden “het Limburgs Universitair Centrum” telkens vervangen door de woorden “de Universiteit Hasselt”.

Artikel 5

In artikel 5, 4°, en artikel 35 van hetzelfde decreet worden de woorden “Groep T-Hogeschool Leuven” vervangen door de woorden “Groep T-Leuven Hogeschool”.

Artikel 6

In artikel 5, 8°, en artikel 39 van hetzelfde decreet wordt voor de woorden “Hogeschool Limburg” telkens het woord “XIOS” ingevoegd.

Artikel 7

Aan artikel 9 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 19 maart 2004, wordt een §3 toegevoegd die luidt als volgt:

“§3. Elk jaar vóór 1 mei bezorgt de Vlaamse Regering het verslag van de werkzaamheden van de Erkenningscommissie van het voorgaande kalenderjaar aan het Vlaams Parlement.”.

Artikel 8

Aan artikel 9bis, eerste lid, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 maart 2004 en gewijzigd bij het decreet van 30 april 2004, wordt een punt 5° toegevoegd, dat luidt als volgt:

“5° op verzoek van het instellingsbestuur over een voorgestelde wijziging van de benaming, de aard en de taal van een opleiding in het Hoger Onderwijsregister.”.

Artikel 9

In artikel 23, §§1 en 2, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 19 maart 2004, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in punt 3° worden de woorden “, en nautische wetenschappen” geschrapt;

2° een punt 10° wordt toegevoegd, dat luidt als volgt:

“10° Nautische wetenschappen.”.

Artikel 10

In artikel 24, §1, van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in punt 11° worden de woorden “Lichamelijke opvoeding, revalidatiewetenschappen en kinesitherapie” vervangen door de woorden “Bewegings- en revalidatiewetenschappen”;

2° een punt 20° wordt toegevoegd, dat luidt als volgt:

“20° Verkeerskunde.”.

Artikel 11

In artikel 24, §3, van hetzelfde decreet wordt de tweede zin van het eerste lid geschrapt.

Artikel 12

In artikel 24ter van hetzelfde decreet worden na de woorden “Muziek en podiumkunsten” de woorden “, Nautische wetenschappen” ingevoegd.

Artikel 13

In hetzelfde decreet wordt een nieuw artikel 24quater ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Artikel 24quater

Eén of meer universiteiten en één of meer hogescholen kunnen over de studiegebieden Economische en Toegepaste Economische Wetenschappen en Handelswetenschappen en Bedrijfskunde heen in het academisch onderwijs gezamenlijke bachelors- en mastersopleidingen die aansluiten bij die bachelorsopleidingen, organiseren.

De betrokken universiteiten en hogescholen reiken gezamenlijk het diploma uit en verlenen de gezamenlijke graad van bachelor of master aan de studenten die met succes de gezamenlijk georganiseerde opleiding hebben voltooid.

De betrokken universiteiten en hogescholen moeten wel de bevoegdheid hebben om de betreffende graden in de genoemde studiegebieden binnen de geografische omschrijving te verlenen.

Deze gezamenlijke opleidingen kunnen ten vroegste starten vanaf het academiejaar 2008-2009 nadat de Vlaamse Regering op grond van de voortgangstoets bedoeld in artikel 124, §2, tweede lid, heeft vastgesteld dat de wetenschappelijke ondersteuning en de verwevenheid van het onderwijs met wetenschappelijk onderzoek van de betreffende hogeschoolopleiding van voldoende niveau en kwaliteit is.

De betrokken universiteiten en hogescholen sluiten een overeenkomst over de gezamenlijke organisatie van de opleiding. Vanaf het academiejaar 2013-2014 wordt de gezamenlijke opleiding toegewezen aan één universiteit of hogeschool die vanaf dan het diploma uitreikt en de graad verleent.

In een overeenkomst kunnen de betrokken universiteiten en hogescholen afspraken maken over de inbreng van de andere instellingen in het opleidingsprogramma in de vorm van gezamenlijke organisatie van onderwijs- en studieactiviteiten, onderzoek en dienstverlening en over de detachering van personeelsleden in toepassing van artikel 95.”.

Artikel 14

In artikel 25, §3, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 19 maart 2004, worden de woorden “, en nautische wetenschappen” geschrapt.

Artikel 15

In artikel 27, §1, 11°, artikel 30, 10°, en artikel 31, 10°, van hetzelfde decreet worden de woorden “Lichamelijke opvoeding, revalidatiewetenschappen en kinesitherapie” vervangen door de woorden “Bewegings- en revalidatiewetenschappen”.

Artikel 16

Aan artikel 28, §1, van hetzelfde decreet wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Daarnaast kan de tUL een academisch gerichte opleiding aanbieden en de daarop betrekking hebbende graden van bachelor en master verlenen in het studiegebied Rechten.”.

Artikel 17

In de artikelen 32, 34, 35, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 49, 50 en 52 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 19 maart 2004, worden de woorden “, en nautische wetenschappen” geschrapt.

Artikel 18

In artikel 34 van hetzelfde decreet wordt 6° vervangen door wat volgt:

“6° Muziek en podiumkunsten, waarvoor:

- a) in het hoger professioneel onderwijs de graad van bachelor kan worden verleend;
- b) binnen een associatie in het academisch onderwijs de graden van bachelor en master kunnen worden verleend;”.

Artikel 19

In artikel 36 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 19 maart 2004, worden de woorden “Industriële wetenschappen en technologie, en nautische wetenschappen” vervangen door de woorden “Nautische wetenschappen”.

Artikel 20

In artikel 53 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° punt 6° wordt punt 7°;
- 2° een nieuw punt 6° wordt toegevoegd, dat luidt als volgt:

“6° Muziek en podiumkunsten, waarvoor in het hoger professioneel onderwijs de graad van bachelor kan worden verleend;”.

Artikel 21

Aan hoofdstuk III, afdeling 1, onderafdeling 5, van hetzelfde decreet wordt een artikel 53bis toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Artikel 53bis

De ambtshalve geregistreerde instellingen kunnen de opleidingen die ze bij of krachtens dit decreet mogen aanbieden ook organiseren buiten het Belgische grondgebied en de daarop betrekking hebbende graden verlenen op voorwaarde dat:

- 1° die opleidingen afzonderlijk geaccrediteerd werden of erkend zijn als nieuwe opleidingen overeenkomstig dit decreet;
- 2° die opleidingen voldoen aan de wettelijke bepalingen van het land van vestiging;
- 3° de opleidingen afzonderlijk worden geregistreerd in het Hoger Onderwijsregister;
- 4° de kosten van die opleidingen integraal gedekt worden met andere middelen dan de middelen uit de begroting van de Vlaamse Gemeenschap.

De in het vorige lid vermelde eerste voorwaarde geldt niet voor de voortgezette (academische) opleidingen in afbouw.”.

Artikel 22

Aan artikel 57, §2, van hetzelfde decreet wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Voor het Hoger Instituut voor Gezinswetenschappen kan voor het graduaat in de gezinswetenschappen waarvan het visitatierapport dateert van 30 juni 2005, de in het tweede lid bepaalde termijn per uitzonderingsmaatregel worden verlengd tot 18 maanden.”.

Artikel 23

In artikel 57bis, §2, derde lid, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 maart 2004, worden tussen de woorden “voor wat betreft de geregistreerde instellingen” en “tot stand als volgt” de woorden “en de in artikel 93, §1bis, vermelde opleidingen” ingevoegd.

Artikel 24

Aan artikel 57bis, §2, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 maart 2004, wordt een vierde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De in het derde lid, 3°, vermelde erkenning van een evaluatieorgaan kan worden beperkt tot een of meer opleidingen. Het evaluatieorgaan geeft in de erkenningsaanvraag aan voor welke opleiding(en) het de erkenning aanvraagt.”.

Artikel 25

Aan artikel 57bis van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 maart 2004, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° er wordt een §2bis toegevoegd, die luidt als volgt:

“§2bis. Deze paragraaf is van toepassing op gezamenlijke opleidingen, georganiseerd door een Vlaamse instelling voor hoger onderwijs samen met een of meer buitenlandse instellingen voor hoger onderwijs, die bij succesvolle voltooiing ervan leiden tot een gezamenlijk diploma in de zin van artikel 94, §3.

De externe beoordeling, vermeld in §2, kan, voor de gehele opleiding of voor het deel van het opleidingsprogramma dat verzorgd wordt door de partnerinstelling(en), vervangen worden door één van de volgende beoordelingen:

1° een door een evaluatieorgaan uitgevoerde externe beoordeling die voldoet aan de European Standards for the External Quality Assurance of Higher Education;

2° een door een ander accreditatieorgaan verleende accreditatie die betrekking heeft op de

gehele opleiding of op het deel van het opleidingsprogramma dat verzorgd wordt door de partnerinstelling(en) en die bij overeenkomstige toepassing van artikel 60sexies, eerste lid, als equivalent wordt erkend;

3° andere relevante stukken waarbij het instellingsbestuur inzichtelijk maakt dat het deel van het opleidingsprogramma dat verzorgd wordt door de partnerinstelling(en) de generieke kwaliteitswaarborgen in de zin van artikel 58 biedt zodat de studenten bij het voltooiën van de gehele opleiding de leerresultaten vermeld in artikel 58, §2, bereikt hebben.”;

2° er wordt een §2ter ingevoegd, die luidt als volgt:

“§2ter. In afwijking van het bepaalde in §2, derde lid, 3°, worden de Vlaamse Interuniversitaire Raad en de Vlaamse Hogescholenraad geacht een erkend evaluatieorgaan te zijn ingeval ze optreden als evaluatieorgaan ten aanzien van visitaties in geregistreerde instellingen.”.

Artikel 26

Aan hoofdstuk III, afdeling 2, onderafdeling 2, sectie 1, van hetzelfde decreet wordt een artikel 57ter toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Artikel 57ter

§1. De centra voor volwassenenonderwijs kunnen de accreditatie aanvragen voor de opleidingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie, met uitzondering van de opleidingen van het pedagogisch hoger onderwijs, die ze in het academiejaar 2003-2004 hebben georganiseerd. Het accreditatieproces verloopt overeenkomstig de bepalingen van deze afdeling die gelden voor de ambtshalve geregistreerde instellingen.

§2. Een opleiding die de accreditatie of de tijdelijke erkenning verwerft, moet worden overgedragen aan een ambtshalve geregistreerde instelling die de overeenkomstige onderwijsbevoegdheid en territoriale bevoegdheid heeft.

De overdracht van de opleiding kan plaatsvinden vanaf het ogenblik van de accreditatie c.q. de tijdelijke erkenning en moet voltrokken zijn uiterlijk op

31 augustus van het jaar dat volgt op het jaar van de accreditatie c.q. de tijdelijke erkenning.

Van de territorialiteitsvoorwaarde als bedoeld in het eerste lid, kan worden afgeweken in het overdrachtsprotocol, als bedoeld in §4. In geval van toepassing van §3 kan deze afwijking reeds worden vastgelegd in de intentieverklaring. De afwijking heeft in dit geval pas uitwerking met de eigenlijke overdracht. Als voorwaarde geldt dat:

- 1) de afwijking op de territorialiteitsvoorwaarde wordt gemotiveerd;
- 2) de afwijking op de territorialiteitsvoorwaarde wordt bekrachtigd door het Vlaams Parlement;
- 3) de opleiding slechts op één plaats wordt aangeboden.

§3. Indien de overdracht van de opleiding niet op het ogenblik van de accreditatie plaatsvindt, leggen het overdragende centrum voor volwassenenonderwijs en de ontvangende ambtshalve geregistreerde instelling hun principiële overeenstemming over de overdracht van de opleiding in een intentieverklaring neer. Deze intentieverklaring bevat minimaal de datum waarop de overdracht van de geaccrediteerde opleiding zal plaatsvinden en de engagementen van de ambtshalve geregistreerde instelling waaraan de opleiding wordt overgedragen. Deze intentieverklaring wordt ter bekrachtiging voorgelegd aan de Vlaamse Regering.

§4. Ter regeling van de overdracht van de opleiding sluiten het overdragende centrum voor volwassenenonderwijs en de ontvangende ambtshalve geregistreerde instelling in ieder geval een protocol, als vermeld in artikel 125bis2, §2.

§5. Indien de overdracht van de opleiding niet op het ogenblik van de accreditatie plaatsvindt, reiken het overdragende centrum voor volwassenenonderwijs en de ontvangende ambtshalve geregistreerde instelling, bij wijze van overgangsmaatregel en in afwijking van artikel 14 van dit decreet, gezamenlijk een diploma van de graad van bachelor uit na de succesvolle voltooiing van de opleiding die de accreditatie of de tijdelijke erkenning heeft verworven.

De gezamenlijke diplomering is slechts mogelijk vanaf de bekrachtiging door de Vlaamse Regering van de in §3 bedoelde intentieverklaring en zolang de overdracht van de opleiding naar de ontvangende

ambtshalve geregistreerde instelling niet is gerealiseerd.

In ieder geval verliezen het centrum voor volwassenenonderwijs en de ambtshalve geregistreerde instelling de uitzonderlijke mogelijkheid om gezamenlijk een diploma van de graad van bachelor uit te reiken als de overdracht van de opleiding niet binnen de in §2 vermelde termijn is gerealiseerd.”.

Artikel 27

Aan artikel 60, §1, van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 19 maart 2004, wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De termijn van vier maanden vermeld in het eerste lid, wordt verlengd tot zes maanden als de opmerkingen en de bezwaren van het instellingsbestuur van die aard zijn dat het accreditatieorgaan tot een bijkomend advies van deskundigen wordt genoopt.”.

Artikel 28

In het opschrift van titel I, hoofdstuk III, afdeling 2, onderafdeling 2, sectie 7, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 maart 2004, worden de woorden “buitenlandse accreditaties” vervangen door de woorden “accreditaties verleend door andere accreditatieorganen”.

Artikel 29

In artikel 60sexies van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 maart 2004, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in het eerste lid worden de woorden “buitenlandse accreditatie die het als equivalent erkent” vervangen door de woorden “als equivalent erkende accreditatie, verleend door een ander accreditatieorgaan”;
- 2° aan het eerste lid wordt een zin toegevoegd, die luidt als volgt:

“Tussen de datum waarop de als equivalent te erkennen accreditatie is uitgebracht en de datum van de accreditatieaanvraag bij het Accreditatieorgaan mag niet meer dan één jaar verlopen zijn.”;

3° er wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Als het Accreditatieorgaan meent dat een oordeel van een ander accreditatieorgaan niet voldoet aan de in artikel 3, tweede streepje, vermelde begripsomschrijving, kan de accreditatieprocedure desalniettemin worden voortgezet. Het oordeel wordt in dat geval beschouwd als een externe beoordeling.”.

Artikel 30

Aan artikel 61, §1, tweede lid, 4°, van hetzelfde decreet wordt een c) toegevoegd, dat luidt als volgt:

“c) de organisatie vanaf het academiejaar 2007-2008 van de nieuwe bachelors- en mastersopleiding Rechten aan de tUL, zoals bepaald in artikel 28, §1.”.

Artikel 31

In artikel 62 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 19 maart 2004, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in §2, eerste lid, wordt aan de eerste zin de volgende zinsnede toegevoegd:

“voor 1 april van het kalenderjaar dat voorafgaat aan het academiejaar waarin de instelling de opleiding op zijn vroegst wil aanbieden.”;

2° in §2, eerste lid, wordt de tweede zin geschrapt en worden een derde, vierde en vijfde lid toegevoegd, die luiden als volgt:

“Voor de Provinciale Hogeschool Limburg wordt voor een aanvraag die betrekking heeft op de opleidingen die ingericht worden in het academiejaar 2007-2008 binnen het studiegebied Muziek en podiumkunsten, de in het eerste lid vermelde datum verschoven naar 15 juni.

Voor de transnationale Universiteit Limburg wordt voor een aanvraag die betrekking heeft op de opleidingen die ingericht worden in het academiejaar 2007-2008 binnen het studiegebied Rechten, de in het eerste lid vermelde datum verschoven naar 15 juni.

Voor de Erasmushogeschool Brussel wordt voor een aanvraag die betrekking heeft op de profes-

sionele bacheloropleidingen die ingericht worden in het academiejaar 2007-2008 binnen het studiegebied Muziek en podiumkunsten, de in het eerste lid vermelde datum verschoven naar 15 juni.”;

3° aan §3, eerste lid, 1°, wordt de volgende zinsnede toegevoegd:

“en in voorkomend geval de andere aanvragen van verwante nieuwe opleidingen.”;

4° in §3 wordt het tweede lid vervangen door de volgende vier leden:

“De Erkenningscommissie brengt haar oordeel over de ingediende aanvragen uiterlijk uit op 1 juni van het kalenderjaar, vermeld in §2, eerste lid.

Voor de Provinciale Hogeschool Limburg wordt voor een aanvraag die betrekking heeft op de opleidingen die ingericht worden in het academiejaar 2007-2008 binnen het studiegebied Muziek en podiumkunsten, de in het tweede lid vermelde datum verschoven naar 15 augustus.

Voor de transnationale Universiteit Limburg wordt voor een aanvraag die betrekking heeft op de opleidingen die ingericht worden in het academiejaar 2007-2008 binnen het studiegebied Rechten, de in het tweede lid vermelde datum verschoven naar 15 augustus.

Voor de Erasmushogeschool Brussel wordt voor een aanvraag die betrekking heeft op de professionele bacheloropleidingen die ingericht worden in het academiejaar 2007-2008 binnen het studiegebied Muziek en podiumkunsten, de in het tweede lid vermelde datum verschoven naar 15 augustus.”;

5° in §6 wordt tussen het eerste en het tweede lid een nieuw lid ingevoegd, dat luidt als volgt:

“De in het eerste lid vermelde vervalttermijn geldt niet ingeval van een herindiening van een aanvraag toets nieuwe opleiding bij het Accreditatieorgaan, nadat een initiële aanvraag, ingediend overeenkomstig de bepalingen van dit artikel, op initiatief van het instellingsbestuur werd ingetrokken. Het positieve macrodoelmatigheidsoordeel van de Erkenningscommissie of, desgevallend, de Vlaamse Regering blijft in voorkomend geval slechts geldig onder één van de volgende voorwaarden:

1° als de intrekking is gebeurd binnen de in §7, derde lid, vermelde termijn om na de ontvangst van het ontwerp van toetsingsrapport bezwaren en opmerkingen te formuleren, beschikt het instellingsbestuur over een vervaltermijn van zestig kalenderdagen om de aanvraag toets nieuwe opleiding opnieuw in te dienen bij het Accreditatieorgaan. De vervaltermijn gaat in op de dag na de betekening van het ontwerp van toetsingsrapport;

2° als de intrekking is gebeurd voor de betekening van een in §7, derde lid, vermeld ontwerp van toetsingsrapport, beschikt het instellingsbestuur over een vervaltermijn van zestig kalenderdagen om de aanvraag toets nieuwe opleiding opnieuw in te dienen bij het Accreditatieorgaan. De vervaltermijn gaat in op de dag na de intrekking van de initiële aanvraag toets nieuwe opleiding.”;

6° aan §7 worden een vierde en een vijfde lid toegevoegd, die luiden als volgt:

“De ordetermijn van vier maanden, vermeld in het eerste lid, wordt verlengd tot zes maanden ingeval de opmerkingen en de bezwaren van het instellingsbestuur van die aard zijn dat het Accreditatieorgaan tot een bijkomend advies van deskundigen wordt genoopt.

De ordetermijn van vier maanden, vermeld in het eerste lid, wordt ingeval van intrekking van een aanvraag toets nieuwe opleiding geschorst vanaf de intrekking van de aanvraag tot en met de datum van de betekening van de herindiening ervan.”.

Artikel 32

In artikel 64, §3, eerste lid, van hetzelfde decreet wordt een zin toegevoegd, die luidt als volgt:

“De gegevens inzake gezamenlijke opleidingen worden aangeleverd door de coördinerende instelling.”.

Artikel 33

Artikel 64, §4, van hetzelfde decreet, opgeheven bij het decreet van 30 april 2004, wordt opnieuw opgenomen in de volgende lezing:

“§4. Voor wijzigingen in de benaming van een opleiding (kwalificatie), in de onderwijstaal van een opleiding, en in de aard (statuut) van de opleiding, dient het instellingsbestuur een aanvraag in bij de Erkenningscommissie. De aanvraag en het bijbehorende dossier voor de opleidingen die het daaropvolgende academiejaar georganiseerd worden, worden uiterlijk op 1 april bij de Erkenningscommissie ingediend. De Erkenningscommissie bepaalt de vorm en de inhoud van het dossier dat bij de aanvraag gevoegd moet worden. De Erkenningscommissie brengt een oordeel uit op basis van de volgende criteria:

1° de wijzigingen zijn niet zo substantieel dat er sprake is van een nieuwe opleiding;

2° de samenhang (transparantie) van de benamingen blijft bewaard;

3° de taalvereisten voor de opleidingen, bepaald in artikel 91, worden nageleefd.

De Erkenningscommissie brengt haar oordeel over de ingediende aanvragen uiterlijk op 1 mei van hetzelfde kalenderjaar uit. Ze bezorgt haar oordeel aan het instellingsbestuur, aan de instantie die belast is met de opmaak van het Hoger Onderwijsregister en aan het departement Onderwijs en Vorming.

Bij een negatief oordeel van de Erkenningscommissie, of als het oordeel niet tijdig wordt verstrekt, kan het instellingsbestuur binnen een vervaltermijn van vijftien kalenderdagen een tweede aanvraag indienen bij de Vlaamse Regering. De termijn voor de tweede aanvraag gaat in:

1° de dag na de datum van ontvangst van het negatieve oordeel;

2° de dag waarop de beoordelingstermijn voor de Erkenningscommissie is verstreken.

In het geval de instelling een tweede aanvraag indient, deelt de Vlaamse Regering haar beslissing aan het instellingsbestuur mee binnen een termijn van dertig kalenderdagen, die ingaat de dag na de datum van ontvangst van de tweede aanvraag. Als de beslissing van de Vlaamse Regering niet wordt meegedeeld binnen die termijn van dertig kalenderdagen, wordt het voorstel van het instellingsbestuur geacht positief beoordeeld te zijn.”.

Artikel 34

Aan artikel 68, §5, van hetzelfde decreet wordt een vierde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Ze geldt evenmin voor personen die in het buitenland een diploma van arts of tandarts hebben behaald en die de toelating hebben om zich aan een universiteit in Vlaanderen in te schrijven voor een mastersopleiding in het studiegebied Geneeskunde of in het studiegebied Tandheelkunde.”.

Artikel 35

In artikel 76 van hetzelfde decreet wordt de tweede zin vervangen door wat volgt:

“Het instellingsbestuur draagt er zorg voor dat de student vanaf het ogenblik van inschrijving het onderwijs- en examenreglement te allen tijde gemakkelijk kan raadplegen. Als een student er uitdrukkelijk om vraagt, is het instellingsbestuur ertoe gehouden een papieren kopie van het onderwijs- en examenreglement te overhandigen.”.

Artikel 36

In artikel 78 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2004, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° punt 4° wordt vervangen door wat volgt:

“4° de wijze van samenstelling van de examencommissies en de wijze waarop de representativiteit van die commissies wordt gegarandeerd;”;

2° er wordt een punt 13° toegevoegd, dat luidt als volgt:

“13° of het mogelijk is om van opleidingsonderdelen waarvan het examen uit twee of meer onderdelen bestaat, de resultaten voor bepaalde examenonderdelen te behouden in een volgend academiejaar en de voorwaarden waaronder dit kan gebeuren.”.

Artikel 37

In artikel 85, §1, van hetzelfde decreet, zoals gewijzigd door het decreet van 30 april 2004, worden na de

woorden “een bewijs van bekwaamheid” de woorden “en/of EVK’s” ingevoegd.

Artikel 38

In artikel 86bis van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 30 april 2004, worden na de woorden “een bewijs van bekwaamheid” de woorden “en/of EVK’s” ingevoegd.

Artikel 39

In artikel 93 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 19 maart 2004, wordt een §1bis ingevoegd, die luidt als volgt:

“§1bis. De bepalingen van §§2, 3, 3bis en 4 zijn niet van toepassing op de opleidingen waarvoor een beroep wordt gedaan op de in artikel 60sexies vermelde accreditatieprocedure.”.

Artikel 40

In artikel 94 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in §2 worden na de woorden “de Franse Gemeenschap,” de woorden “het weze een hogeschool van de Duitstalige Gemeenschap, het weze de Koninklijke Militaire School in Brussel” ingevoegd;

2° in §3 worden na de woorden “instellingen voor hoger onderwijs” de woorden “of met de Koninklijke Militaire School in Brussel” ingevoegd;

3° in §3 wordt na de eerste zin een tweede en derde zin ingevoegd, die luiden als volgt:

“Een universiteit kan binnen de perken van haar onderwijsbevoegdheid met één of meer universiteiten van de Franse Gemeenschap een gezamenlijk diploma uitreiken en de betreffende graad van bachelor of master verlenen aan de student die met succes een door de betrokken instellingen gezamenlijke opleiding heeft voltooid. Een hogeschool kan binnen de perken van haar onderwijsbevoegdheid met één of meer hogescholen van de Franse of Duitstalige Gemeenschap een gezamenlijk diploma uitreiken en de betreffende graad van

bachelor of master aan de student die met succes een door de betrokken instellingen gezamenlijke opleiding heeft voltooid.”;

- 4° in §4 worden na de woorden “buitenlandse universiteit” de woorden “of met de Koninklijke Militaire School in Brussel” ingevoegd.

Artikel 41

In artikel 95bis.1 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 30 april 2004, wordt het tweede lid vervangen door de volgende twee leden:

“In afwijking van het voorschrift dat de instellingen voor hoger onderwijs ten vroegste vanaf het academiejaar 2009-2010 nieuwe mastersopleidingen die aansluiten bij een academische bachelorsopleiding kunnen aanbieden, kunnen de instellingen voor hoger onderwijs nieuwe mastersopleidingen die aansluiten bij een academische bachelorsopleiding aanbieden vanaf het academiejaar 2005-2006, voor zover:

- 1° deze mastersopleidingen als mastersopleidingen van Erasmus Mundus werden geselecteerd, overeenkomstig het besluit nr. 2317/2003/EG van het Europees Parlement en de Raad van 5 december 2003 tot invoering van een programma voor de verhoging van de kwaliteit van het hoger onderwijs en de bevordering van het intercultureel begrip door middel van samenwerking met derde landen (Erasmus Mundus) (2004-2008); én
- 2° de betreffende instellingen voor hoger onderwijs over de vereiste onderwijsbevoegdheid beschikken.

Deze mastersopleidingen worden niet beschouwd als nieuwe opleidingen zoals bedoeld in artikel 60septies. Deze opleidingen worden geacht geaccrediteerd te zijn tot en met het einde van het vijfde academiejaar na de start van de opleiding. Deze overgangssaccreditiatie vervalt als de Europese erkenning als mastersopleiding Erasmus Mundus vervalt.”.

Artikel 42

Aan artikel 95bis.1 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 30 april 2004, wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Het instellingsbestuur kan de inschrijving voor een Erasmus Mundus mastersopleiding wel afhankelijk maken van een onderzoek naar de geschiktheid en de bekwaamheid van de student om deze opleiding te volgen.”.

Artikel 43

In artikel 130 van hetzelfde decreet wordt in de eerste zin de datum “31 december 2005” vervangen door de datum “31 oktober 2007”.

Artikel 44

In artikel 138 van hetzelfde decreet worden volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° §1 wordt vervangen door wat volgt:

“§1. De voorschriften, vermeld in hoofdstuk III van het universiteitendecreet, en de voorschriften, vastgesteld krachtens dit hoofdstuk, zijn als volgt van toepassing op de organisatie van de academische opleidingen en op de voortgezette academische opleidingen in afbouw:

- 1° artikelen 5, 6, 7, 8, 9, 19, 20, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 34, 34bis, 35, 36, 37, 39, 40bis, 49, 55, 58, 59, 60, 61 en 62 blijven onverkort van toepassing;
- 2° artikelen 7bis, 15bis, 33 en 40 blijven van toepassing;
- 3° artikelen 11, 12, 13, 14 en 15 blijven van toepassing met afschaffing van de verplichting om de opleidingen in studiejaren op te delen;
- 4° artikel 47 wordt vervangen door artikelen 94 tot en met 95 van dit decreet;
- 5° artikelen 8bis, 10, 17, 18, 21, 22, 32, 38, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 48, 50, 51, 52, 53, 54, 56 en 57 zijn niet meer van toepassing. In de plaats hiervan passen de universiteiten de overeenkomstige bepalingen toe van het decreet van 30 april 2004 betreffende de flexibilisering van het hoger onderwijs in Vlaanderen en houdende dringende hogeronderwijsmaatregelen.”;

- 2° §2 wordt vervangen door wat volgt:

“§2. De voorschriften, vermeld in titel II van het hogescholendecreet, en de voorschriften, vastgesteld krachtens deze titel, zijn als volgt van toepassing op de organisatie van de basisopleidingen van één cyclus, de basisopleidingen van twee cycli en de voortgezette opleidingen in afbouw:

1° artikelen 5, 7, 8, 9, 10, 11, 13, 18, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 26ter, 42, 49, 51, 53 en 57 blijven onverkort van toepassing;

2° artikelen 12, 14, 15, 16, 17, 50, 58, 58bis, 59, 60, 61, 61bis, 62 en 63 zijn niet meer van toepassing;

3° artikelen 20bis, 20ter, 20quater, 20quinquies, 20sexies, 20septies, 20octies, 20novies, 26bis, 40bis en 40ter blijven van toepassing;

4° artikelen 36, 37, 38 en 40 blijven van toepassing, maar met een verwijzing naar de studieomvang, overeenkomstig het decreet van 30 april 2004 betreffende de flexibilisering van het hoger onderwijs in Vlaanderen en houdende dringende hogeronderwijsmaatregelen;

5° artikelen 57bis, 57ter, 57quater en 57quinquies blijven van toepassing;

6° artikelen 6, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 41, 43, 44, 45, 47, 48, 52, 54, 55 en 56 zijn niet meer van toepassing. In de plaats daarvan passen de hogescholen de overeenkomstige bepalingen toe van het decreet van 30 april 2004 betreffende de flexibilisering van het hoger onderwijs in Vlaanderen en houdende dringende hogeronderwijsmaatregelen.”;

3° er wordt een §3 toegevoegd die luidt als volgt:

“§3. Instellingen kunnen de Vlaamse Regering verzoeken om bepaalde voorschriften vervat in hoofdstuk III van het universiteitendecreet, respectievelijk titel II van het hogescholendecreet die overeenkomstig §1, respectievelijk §2 met ingang van het academiejaar 2005-2006 vervangen worden door de overeenkomstige bepalingen van het decreet van 30 april 2004 betreffende de flexibilisering van het hoger onderwijs in Vlaanderen en houdende dringende hogeronderwijsmaatregelen, toch nog te kunnen toepassen in het academiejaar 2005-2006.

Instellingen die in het academiejaar 2005-2006 van een dergelijke maatregel genieten, zijn ertoe gehouden §1, respectievelijk §2 onverkort toe te passen met ingang van het academiejaar 2006-2007.”.

Artikel 45

In artikel 171 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2004, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de woorden “1 januari 2006” worden vervangen door de woorden “1 januari 2007”;

2° er wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Indien een universiteit daartoe een gemotiveerd verzoek indient, kan de Vlaamse Regering de in het eerste lid bedoelde inwerkingtreding voor de verzoekende universiteit met één jaar uitstellen, tot 1 januari 2008.”.

HOOFDSTUK II

Wijzigingen in het decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de participatie in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen

Artikel 46

In artikel II.7 van het decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de participatie in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen wordt in het laatste lid het woord “examenbeslissingen” vervangen door het woord “studievoortgangsbepalingen”.

Artikel 47

In artikel II.17, §1, van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° punt 1° wordt vervangen door wat volgt:

“1° een werkend en twee plaatsvervangende voorzitters”;

2° in punt 2° wordt het tweede woord “twee” vervangen door “vier”;

3° aan §1 wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Elk van de plaatsvervangende bijzitters mag elk van de werkende bijzitters vervangen.”.

HOOFDSTUK III

Wijzigingen in het decreet van 30 april 2004 betreffende de flexibilisering van het hoger onderwijs in Vlaanderen en houdende dringende hogeronderwijsmaatregelen

Artikel 48

In artikel 2 van het decreet van 30 april 2004 betreffende de flexibilisering van het hoger onderwijs in Vlaanderen en houdende dringende hogeronderwijsmaatregelen worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° aan punt 1° worden na de woorden “op grond van een creditbewijs” de woorden “, EVK’s” toegevoegd;

2° punt 5 wordt vervangen door wat volgt:

“5° beursstudent: een student die:

- a) voldoet aan de voorwaarden bepaald in artikel 12 van het decreet van 30 april 2004 betreffende de studiefinanciering en studentenvoorzieningen in het hoger onderwijs van de Vlaamse Gemeenschap en beantwoordt aan de financiële criteria voor het verkrijgen van een studiefinanciering van de Vlaamse Gemeenschap, of
- b) onderdaan is van een staat behorende tot de Europese Economische Ruimte en beantwoordt aan de financiële criteria voor het verkrijgen van een studiefinanciering van de Vlaamse Gemeenschap, of
- c) een DGOS-bursaal, een BTC-bursaal of een bursaal in de programma's van

de ontwikkelingssamenwerking van de Vlaamse Interuniversitaire Raad is;”;

3° punt 10° wordt opgeheven;

4° punt 25° wordt vervangen door wat volgt:

“25° volgtijdelijkheid: de door het instellingsbestuur bepaalde regels inzake het gevolg hebben van of het geslaagd zijn voor een opleidingsonderdeel of opleiding vooraleer een student een examen kan doen over een ander opleidingsonderdeel of een andere opleiding;”.

Artikel 49

In artikel 10 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de eerste zin van §1 worden de woorden “in een voorstel van reglement” vervangen door de woorden “in de onderwijsregeling”;

2° §2 wordt vervangen door wat volgt:

“§2. In het licht van het noodzakelijke evenwicht tussen de reglementen van de verschillende instellingen stemt het instellingsbestuur zijn afwijkende toelatingsvoorwaarden af op de algemene voorschriften inzake afwijkende toelatingsvoorwaarden die de associatie in een reglement heeft opgenomen. Deze laatste bepaling geldt niet voor het bestuur van een instelling die niet tot een associatie behoort.”;

3° er wordt een §3 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§3. Bij wijze van overgangsmaatregel blijven de afwijkende toelatingsvoorwaarden opgenomen in de bestaande reglementen van de instellingen van toepassing tot de goedkeuring van het reglement van de associatie zoals bepaald in §2.”.

Artikel 50

Het tweede en het derde lid van artikel 13, §2, worden vervangen door wat volgt:

“Het instellingsbestuur kan op grond van EVK's of de resultaten van een bekwaamheidsonderzoek:

- 1° de studieomvang van een schakelprogramma differentiëren;
- 2° de minimale studieomvang van een schakelprogramma onder de 45 studiepunten vaststellen;
- 3° de student vrijstellen van de verplichting om een schakelprogramma te volgen.”.

Artikel 51

In artikel 17, §2, van hetzelfde decreet wordt na de eerste zin een zin ingevoegd, die luidt als volgt:

“Het instellingsbestuur kan de inschrijving wel afhankelijk maken van een onderzoek naar de bekwaamheid van de student om de bachelors-na-bachelorsopleiding te volgen.”.

Artikel 52

In artikel 18, §2, van hetzelfde decreet wordt na de eerste zin een zin ingevoegd, die luidt als volgt:

“Het instellingsbestuur kan de inschrijving wel afhankelijk maken van een onderzoek naar de bekwaamheid van de student om de masters-na-mastersopleiding te volgen.”.

Artikel 53

In titel III, hoofdstuk III, afdeling 3, van hetzelfde decreet wordt een onderafdeling 4, bestaande uit een artikel 18bis, ingevoegd, die luidt als volgt:

“ONDERAFDELING 4

Inschrijving afzonderlijke opleidingsonderdelen – creditcontracten – examencontracten

Artikel 18bis

Het instellingsbestuur kan studenten die niet voldoen aan de toelatingsvoorwaarden, vermeld in artikel 8, inschrijven voor afzonderlijke opleidingsonderdelen onder een creditcontract of een examencontract op voorwaarde dat uit een onderzoek blijkt dat de betrokkene beschikt over de bekwaamheid om het opleidingsonderdeel of de opleidingsonderdelen goed te kunnen volgen.”.

Artikel 54

Aan artikel 25 van hetzelfde decreet wordt de volgende zinnen toegevoegd, die luiden als volgt:

“De instellingen kunnen in hun onderwijsregeling vastleggen dat bepaalde opleidingsonderdelen wegens hun aard niet in aanmerking komen voor een examencontract. Dit dient te worden gemotiveerd.”.

Artikel 55

In artikel 26 van hetzelfde decreet wordt §3 vervangen door wat volgt:

“§3. De instellingen bieden voor de bachelors- en de mastersopleidingen ten minste twee verschillende modeltrajecten qua studieomvang per academiejaar aan, waarvan ten minste één modeltraject met een studieomvang van 54 tot 66 studiepunten.

Die verplichting geldt niet voor de bachelors-na-bachelorsopleidingen en de masters-na-mastersopleidingen.”.

Artikel 56

In artikel 29, §2, van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° na het woord “examenkansen” worden de woorden “in de loop van het academiejaar” toegevoegd;
- 2° in het tweede lid worden de woorden “tijdens hetzelfde academiejaar” geschrapt;
- 3° er wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“In dat geval moet de student zich voor het betreffende opleidingsonderdeel in een volgend academiejaar opnieuw inschrijven.”.

Artikel 57

Artikel 37 van hetzelfde decreet wordt opgeheven.

Artikel 58

In artikel 40 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in §1 worden de woorden “betreffende EVC’s en EVK’s” geschrapt;
- 2° §2 wordt opgeheven.

Artikel 59

In hetzelfde decreet wordt na artikel 40 een subsectie 2bis – Bewijs van bekwaamheid, ingevoegd, die bestaat uit een artikel 40bis, dat luidt als volgt:

“SUBSECTIE 2bis

Bewijs van bekwaamheid

Artikel 40bis

De validerende instantie kent een bewijs van bekwaamheid toe nadat de aanvrager het bekwaamheidsonderzoek met positief gevolg doorlopen heeft.

Het betreffende document of de betreffende registratie vermeldt in elk geval:

- 1° de validerende instantie die het document uitreikt;
- 2° de associatie waaronder de validerende instantie ressorteert;
- 3° de gehanteerde standaarden;
- 4° de gebruikte methodologie;
- 5° de competenties die blijken uit het bekwaamheidsonderzoek.”.

Artikel 60

Artikel 42 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Artikel 42

De in subsectie 1 tot en met 3 vermelde minimale regelen worden per associatie uitgewerkt in een regle-

ment waarin de methodologische en procedurele garanties inzake het bekwaamheidsonderzoek zijn ingeschreven, evenals de beginselen inzake de in artikel 41, 5°, vermelde interne beroepsprocedure.”.

Artikel 61

Artikel 43 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Artikel 43

De Vlaamse Regering evalueert elke vijf jaar de wijze waarop de associaties en instellingen omgaan met de kwaliteitsborging van hun EVC/EVK-procedures en de vrijstellingsprocedures zoals bepaald in deze afdeling. De eerste evaluatie vindt plaats voor 2009. De Vlaamse Regering werkt de nodige maatregelen uit om die evaluatie uit te voeren.

De kwaliteitsborging heeft betrekking op de transparantie, toegankelijkheid, betrouwbaarheid en regelmatigheid van de gehanteerde procedures en methoden.

De uitkomsten van de evaluatie worden samengebracht in een openbaar verslag.

Elk bestuur geeft gevolg aan de uitkomsten van de kwaliteitsbeoordeling in zijn beleid.”.

Artikel 62

In artikel 46 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° voor de woorden “Het instellingsbestuur” wordt de vermelding “§1.” toegevoegd;
- 2° na de woorden “op grond van” worden de woorden “EVK’s en/of ” ingevoegd;
- 3° er wordt een §2 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§2. Het instellingsbestuur voert het onderzoek uit met het oog op het verlenen van vrijstellingen op stukken.”;

- 4° er wordt een §3 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§3. Het instellingsbestuur kan in uitzonderlijke gevallen het onderzoek met het oog op het verle-

nen van vrijstellingen op grond van EVK's laten verlopen via een bekwaamheidsonderzoek zoals bepaald in onderafdeling 1. In dat geval verwijst het instellingsbestuur de aanvrager door naar de validerende instantie op het niveau van de associatie waaronder het instellingsbestuur ressorteert. De instelling motiveert de noodzakelijkheid van dat bekwaamheidsonderzoek.”.

Artikel 63

In artikel 47 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in §1 worden het eerste lid en het inleidende zinsdeel van het tweede lid vervangen door wat volgt:

“In het licht van de noodzakelijke vergelijkbaarheid van de reglementen inzake vrijstelling leggen de associaties in een reglement algemene voorschriften vast voor het verlenen van vrijstellingen.

Die voorschriften zijn een nadere uitwerking van de volgende algemene beginselen:”;

2° §2 wordt opgeheven;

3° §3 wordt §2;

4° de nieuwe §2 wordt aangevuld met de volgende bepalingen:

“rekening houdend met de voorschriften die opgenomen zijn in het vrijstellingsreglement van de associatie. Bij wijze van overgangsmaatregel blijven de bestaande reglementen van de instellingen inzake vrijstelling van toepassing tot de goedkeuring van het reglement van de associatie zoals bepaald in §1. Die laatste bepalingen gelden niet voor het bestuur van een instelling die niet tot een associatie behoort.”.

Artikel 64

In artikel 51 van hetzelfde decreet worden in §1 na de woorden “bewijs van bekwaamheid” de woorden “en/of EVK's” ingevoegd.

Artikel 65

In artikel 52 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° Aan §1, 2°, wordt een lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Van deze mogelijkheid kan steeds gebruik worden gemaakt bij een onder creditcontract of examencontract met het oog op het behalen van individuele credits ingeschreven student die zich al tweemaal voor een bepaald opleidingsonderdeel heeft ingeschreven zonder dat hij daarvoor een creditbewijs heeft behaald.”;

2° §2 wordt vervangen door wat volgt:

“§2. Maatregelen van studievoortgangsbewaking als vermeld in §1, 1°, kunnen worden opgelegd aan een onder diplomacontract ingeschreven student die na één academiejaar niet ten minste 50% van de studiepunten heeft verworven waarop het diplomacontract betrekking heeft.”.

Artikel 66

Aan artikel 54 van hetzelfde decreet wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Deze titel is niet van toepassing op de instellingen die geen subsidies ontvangen van de Vlaamse Gemeenschap voor het verzorgen van het onderwijs.”.

Artikel 67

In artikel 57, §1, van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid wordt het woord “voltijds” geschrapt en wordt na het woord “studietraject” de woorden “ van meer dan 53 studiepunten” toegevoegd;

2° in het tweede lid wordt het woord “deeltijds” geschrapt en wordt na het woord “studietraject” de woorden “van ten hoogste 53 studiepunten” toegevoegd.

Artikel 68

Aan artikel 62, §3, tweede lid, van het hetzelfde decreet wordt een punt 4° toegevoegd, dat luidt als volgt:

“4° de opleiding wordt niet gefinancierd door het Vlaams ministerie van Onderwijs en vorming.”.

Artikel 69

In artikel 68 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° §1 wordt vervangen door wat volgt:

“§1. Voor een onderzoek betreffende EVK's dat verloopt op stukken, zoals bepaald in artikel 46, §2, kan geen bijdrage worden gevraagd.”;

2° §2 wordt vervangen door wat volgt:

“§2. De bijdrage voor een bekwaamheidsonderzoek dat de competenties van de aanvrager voor het hoger onderwijs test, bedraagt ten hoogste:

1° 590 euro, als het bekwaamheidsonderzoek betrekking heeft op het niveau van bachelor in het hoger professioneel onderwijs of het academisch onderwijs;

2° 770 euro, als het bekwaamheidsonderzoek betrekking heeft op het mastersniveau en de aanvrager nog niet beschikt over een diploma van een bachelorsopleiding;

3° 230 euro, als het bekwaamheidsonderzoek betrekking heeft op het mastersniveau en de aanvrager al beschikt over een diploma van een bachelorsopleiding.

Als het bekwaamheidsonderzoek betrekking heeft op afzonderlijke opleidingsonderdelen of een cluster van opleidingsonderdelen, worden die bedragen gedifferentieerd evenredig met de omvang ervan, een vast bedrag van 55 euro voor administratieve kosten buiten beschouwing gelaten.”.

Artikel 70

Aan titel VI van hetzelfde decreet wordt een artikel 97bis toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Artikel 97bis

§1. Met behoud van de toepassing van artikel 138, §1, van het decreet van 4 april 2003 betreffende de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaan-

deren wordt voor de toepassing van dit decreet op de organisatie van de academische opleidingen en op de voortgezette academische opleidingen in afbouw vanaf het academiejaar 2005-2006 ook verstaan onder:

1° de bachelorsopleidingen en de mastersopleidingen die aansluiten op een bachelorsopleiding: de academische opleidingen;

2° de mastersopleidingen die volgen op andere mastersopleidingen: de voortgezette academische opleidingen.

§2. Met behoud van de toepassing van artikel 138, §2, van het decreet van 4 april 2003 betreffende de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen wordt voor de toepassing van dit decreet op de organisatie van de basisopleidingen van één cyclus en op de basisopleidingen van twee cycli in afbouw vanaf het academiejaar 2005-2006 ook verstaan onder:

1° de bachelorsopleidingen en de mastersopleidingen: de basisopleidingen;

2° de bachelorsopleidingen die volgen op een andere bachelorsopleiding en de mastersopleidingen die volgen op een andere mastersopleiding: de voortgezette opleidingen.

§3. De verplichting die opgenomen is in artikel 26, §3, om ten minste twee verschillende modeltrajecten qua studieomvang per academiejaar aan te bieden geldt niet voor de opleidingen in afbouw.”.

Artikel 71

Artikel 98, §2, van hetzelfde decreet wordt opgeheven.

HOOFDSTUK IV

Wijzigingen in het decreet van 13 juli 1994
betreffende de hogescholen
in de Vlaamse Gemeenschap

Artikel 72

In het decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap wordt het

tweede lid van artikel 165 vervangen door de volgende bepaling:

“Een deeltijdse betrekking bedraagt ten minste 50 procent van een voltijdse betrekking, tenzij het personeelslid een verlof voor verminderde prestaties of een deeltijdse terbeschikkingstelling wegens persoonlijke aangelegenheden opneemt of wanneer het een vervanging betreft van een personeelslid dat een verlof voor verminderde prestaties of een deeltijdse terbeschikkingstelling wegens persoonlijke aangelegenheden opneemt.”.

Artikel 73

In hetzelfde decreet wordt in artikel 179 een punt 17°bis ingevoegd, dat luidt als volgt:

“17°bis HOSP wordt verhoogd met een tweede forfaitair bedrag dat gelijk is aan de som van de bezoldigingen en vergoedingen die het Onderwijsdienstencentrum Hoger Onderwijs en Volwassenenonderwijs van het Vlaams ministerie van Onderwijs en vorming heeft betaald, gedurende het kalenderjaar dat voorafgaat aan de overdracht, aan de personeelsleden die werkzaam zijn in een opleiding zoals bedoeld in artikel 57ter van het decreet van 4 april 2003 betreffende de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen.”.

Artikel 74

In artikel 243 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in §2 wordt het woord “A211” vervangen door het woord “A214”, het woord “A214” door het woord “A311” en de woorden “bijlage 11” telkens door de woorden “bijlage 5”;

2° er wordt een §3bis ingevoegd, die luidt als volgt:

“§3bis. De ambtenaren bedoeld in artikel 242, §1, die op 31 december 2005 ten minste 10 jaar met een opdracht als commissaris belast waren, worden met ingang van 1 januari 2006 door de Vlaamse Regering vast benoemd in het ambt van commissaris van de Vlaamse Regering bij de hogescholen.

De rechtspositieregeling van het personeel van de diensten van de Vlaamse overheid is op hen van toepassing. De Vlaamse Regering is gemachtigd met betrekking tot de commissarissen van de Vlaamse Regering bij de hogescholen aanvullende of afwijkende rechtspositieregels vast te stellen.”.

Artikel 75

In artikel 243 van hetzelfde decreet wordt §4 vervangen door wat volgt:

“§4. De commissaris-coördinator van de Vlaamse Regering bij de hogescholen wordt gedurende de eerste vier jaren van de opdracht bezoldigd op dezelfde wijze als de directeur-generaal bij het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Na vier jaren wordt de commissaris-coördinator bezoldigd op dezelfde wijze als de gewoon hoogleraar bij de hogescholen. Zijn/haar dienstjaren worden gelijkgesteld met academische dienstjaren.”.

Artikel 76

In hetzelfde decreet wordt een artikel 307sexies ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Artikel 307sexies

§1. Met behoud van de toepassing van artikelen 92 en 93 is de hogeschool die in toepassing van artikel 57ter van het decreet van 4 april 2003 betreffende de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen opleidingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie overneemt, verplicht werkgelegenheid te verschaffen aan de leden van het onderwijzend personeel van die overgenomen opleidingen, op voorwaarde dat die personeelsleden in de periode van 1 juni tot en met 30 juni van het kalenderjaar waarin de eerste accreditatie of de tijdelijke erkenning is verleend, tewerkgesteld zijn geweest in de opleiding in kwestie, en als die personeelsleden aan een van de volgende voorwaarden voldoen:

1° uiterlijk op 30 juni van het kalenderjaar waarin de eerste accreditatie of de tijdelijke erkenning is verleend, werden ze vastbenoemd in hoofdamt of in bijbetrekking in de opleiding;

2° in de periode van 1 juni tot en met 30 juni van het kalenderjaar waarin de eerste accreditatie of de tijdelijke erkenning is verleend, zijn ze aangesteld geweest in een vacante betrekking als tijdelijke

van doorlopende duur als lid van het onderwijzend personeel in de opleiding en werden ze als dusdanig door de Vlaamse Gemeenschap bezoldigd in hoofdamt, of konden ze het recht op dergelijke aanstelling van doorlopende duur in bedoelde periode doen gelden.

De hogeschool is verplicht die personeelsleden werkgelegenheid te verschaffen naar rato van het volume van de betrekking die zij in de overgenomen opleiding uitoefenden op de laatste dag van hun tewerkstelling in juni van het kalenderjaar dat voorafgaat aan de overdracht.

§2. De tijdelijke personeelsleden die voldoen aan de voorwaarden vermeld in §1, 2°, krijgen bij toewijzing van een betrekking in een ambt binnen de personeelsformatie, een aanstelling van onbepaalde duur, zoals bedoeld in artikel 124bis.”.

Artikel 77

In hetzelfde decreet wordt een artikel 307septies ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Artikel 307septies

De benoemde personeelsleden krijgen op het moment van de overname door de hogeschool, zoals vermeld in artikel 57ter van het decreet van 4 april 2003 betreffende de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, een betrekking toegewezen in een ambt binnen de personeelsformatie van de hogeschool naar rato van het volume van de opdracht die zij in de overgenomen opleiding uitoefenden op 30 juni van het kalenderjaar dat voorafgaat aan de overdracht.

De hogeschool wijst de tijdelijke personeelsleden van doorlopende duur en de gerechtigden op een tijdelijke aanstelling van doorlopende duur op het ogenblik van de overname een betrekking toe in een ambt binnen de personeelsformatie naar rato van het volume van de betrekking die zij in de overgenomen opleiding uitoefenden op de laatste dag van hun tewerkstelling in juni van het kalenderjaar dat voorafgaat aan de overdracht.

De in het eerste lid vermelde personeelsleden worden vanaf de overname personeelslid van de hogeschool en worden betaald ten laste van de werkingsuitkeringen van de hogeschool in kwestie. De overname van deze personeelsleden gebeurt op éénzelfde moment.

De rechtspositieregeling en de bezoldigingsregeling van de personeelsleden van de hogescholen zijn op hen van toepassing, rekening houdend met de volgende overgangsmaatregelen:

- 1° de tijdelijke personeelsleden van doorlopende duur en de gerechtigden op een tijdelijke aanstelling van doorlopende duur behouden de salarisschaal die zij op de laatste dag van hun tewerkstelling in de overgenomen opleiding genoten, tenzij de hogeschool hen inschaalt in een hogere salarisschaal;
- 2° de personeelsleden die op 30 juni van het kalenderjaar waarin de eerste accreditatie of de tijdelijke erkenning is verleend vastbenoemd waren in de opleiding in kwestie, worden op het ogenblik van de overname door de hogeschool benoemde personeelsleden van de hogeschool en behouden de salarisschaal die zij op 30 juni van het kalenderjaar waarin de eerste accreditatie of de tijdelijke erkenning is verleend, genoten voor hun betrekking in de overgenomen opleiding, tenzij de hogeschool hen inschaalt in een hogere salarisschaal;
- 3° de personeelsleden die in de periode van 1 juni tot en met 30 juni van het kalenderjaar waarin de eerste accreditatie of de tijdelijke erkenning is verleend, een tijdelijke aanstelling van doorlopende duur hadden of in die periode een recht op een dergelijke aanstelling, konden doen gelden, worden op het ogenblik van de overname door de hogeschool tijdelijke personeelsleden van de hogeschool. In afwijking van de bepalingen van artikel 122, §2, en artikel 231 kan het hogeschoolbestuur de vermelde personeelsleden op hun verzoek benoemen voor het volume van de opdracht waarop zij aanspraak kunnen maken. Elk personeelslid dat benoemd wordt, moet in het bezit zijn van het vereiste bekwaamheidsbewijs;
- 4° de personeelsleden die op 30 juni van het kalenderjaar waarin de eerste accreditatie of de tijdelijke erkenning is verleend vast benoemd waren, krijgen vanaf de overname een bezoldiging die gelijk is aan de optelsom van de salarissen die zij genoten voor de twee onderwijsopdrachten op de vooravond van de overname, op voorwaarde dat zij:
 - a) op 1 januari 1996 als lid van het onderwijzend personeel binnen de overnemende hogeschool

van overgangsmaatregelen in de zin van artikel 318 konden genieten en als zodanig van 1 januari 1996 een betrekking binnen de personeelsformatie van de hogeschool opgenomen hebben;

- b) uiterlijk op 30 juni van het kalenderjaar waarin de eerste accreditatie of de tijdelijke erkenning is verleend, voor een voltijdse opdracht als lid van het onderwijzend personeel benoemd waren in het betrokken centrum van het volwassenenonderwijs.

Bij wijziging van het opdrachtvolume wordt het salaris naar evenredigheid aangepast.”.

Artikel 78

In hetzelfde decreet wordt een artikel 307octies ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Artikel 307octies

De hogeschool treedt in de rechten en de verplichtingen van de inrichtende macht van het gemeenschapsonderwijs met betrekking tot de opleidingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie die in toepassing van artikel 57ter van het decreet van 4 april 2003 betreffende de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen door de hogeschool zijn overgenomen. In de overname zijn begrepen alle rechten en verplichtingen verbonden aan hangende en toekomstige procedures.”.

HOOFDSTUK V

Wijzigingen in het decreet van 9 juni 1998 betreffende de Hogere Zeevaartschool

Artikel 79

In het decreet van 9 juni 1998 betreffende de Hogere Zeevaartschool wordt artikel 5 vervangen door wat volgt:

“Artikel 5

De Hogere Zeevaartschool kan in het studiegebied Nautische Wetenschappen de academische gerichte bachelors- en mastersopleiding Nautische weten-

schappen en de professioneel gerichte bachelorsopleiding Scheepswerktuigkunde organiseren.”.

HOOFDSTUK VI

Wijzigingen in het decreet van 2 maart 1999 tot regeling van een aantal aangelegenheden van het volwassenenonderwijs

Artikel 80

In het decreet van 2 maart 1999 tot regeling van een aantal aangelegenheden van het volwassenenonderwijs wordt een artikel 48quinquies ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Artikel 48quinquies

§1. Het aantal lesurencursist van de referteperiode vanaf 1 februari van het kalenderjaar dat voorafgaat aan de overname tot en met 31 januari van het kalenderjaar van de overname van de opleidingen die overeenkomstig artikel 57ter van het decreet van 4 april 2003 betreffende de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen worden overgedragen naar de hogescholen, worden niet in aanmerking genomen voor de berekening van het lestijdenpakket van het overdragende centrum voor volwassenenonderwijs voor het schooljaar dat aanvangt in het kalenderjaar van de overname.

§2. Het aantal lesurencursist van de referteperiode vanaf 1 februari van het kalenderjaar dat voorafgaat aan de overname tot en met 31 januari van het kalenderjaar van de overname van de opleidingen die overeenkomstig artikel 57ter van het decreet van 4 april 2003 betreffende de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen worden overgedragen naar de hogescholen, worden in aanmerking genomen als basis voor de berekening van de ambten bestuurs- en ondersteunend personeel, zoals bedoeld in het besluit van de Vlaamse Regering van 1 december 2000 houdende vaststelling van de voorwaarden voor de financiering of subsidiëring van de ambten van het bestuurs- en ondersteunend personeel van de centra voor volwassenenonderwijs, van het overdragende centrum voor volwassenenonderwijs voor het schooljaar dat aanvangt in het kalenderjaar van de overname.

§3. Vanaf de referteperiode vanaf 1 februari van het kalenderjaar van de overname tot en met 31 januari van het kalenderjaar volgend op het kalenderjaar van de overname worden de in de §§1 en 2 bedoelde aantal lesurencursist geheel of ten dele toegevoegd aan het aantal lesurencursist van het overdragende centrum voor volwassenenonderwijs als basis voor de berekening van de ambten bestuurs- en ondersteunend personeel zolang en voor zover het aantal lesurencursist van het betrokken centrum niet groter wordt dan dit van de referteperiode vanaf 1 februari van het kalenderjaar dat voorafgaat aan de overname tot en met 31 januari van het kalenderjaar van de overname.”.

Artikel 81

Artikel 70bis van hetzelfde decreet wordt gewijzigd als volgt:

1° de huidige tekst wordt §1;

2° er wordt een §2 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§2. Het decreet van 17 juli 1991 betreffende inspectie en pedagogische begeleidingsdiensten, zoals gewijzigd door het decreet van 13 april 1999, houdt op van toepassing te zijn op de opleidingen bedoeld in artikel 57ter van het decreet van 4 april 2003 betreffende de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, vanaf het ogenblik dat deze opleidingen de accreditatie hebben verworven.”.

HOOFDSTUK VII

Wijzigingen in het decreet van 7 mei 2004
betreffende het Limburgs Universitair Centrum
en de Hoge Raad voor het Hoger Onderwijs
in Limburg

Artikel 82

Aan artikel 27 van het decreet van 7 mei 2004 betreffende het Limburgs Universitair Centrum en de Hoge Raad voor het Hoger Onderwijs in Limburg wordt een §4 toegevoegd waarvan de tekst luidt als volgt:

“§4. Personeelsleden van een universiteit of hogeschool die bezoldigd worden op de werkingsuitkeringen of ambtenaren van het ministerie of een

instelling van de Vlaamse Gemeenschap die het mandaat opnemen, krijgen voor de duur van het mandaat een verlof voor de uitoefening van een mandaat waarvan het algemeen belang erkend wordt.

Het verlof wordt gelijkgesteld met dienstactiviteit. Het wordt niet bezoldigd.”.

HOOFDSTUK VIII

Opheffings- en inwerkingtredingsbepalingen

Artikel 83

Het decreet van 4 april 1990 houdende instelling van een tweejaarlijkse prijs van de Vlaamse Gemeenschap voor een werk over een wetenschappelijk onderwerp wordt opgeheven.

Artikel 84

Dit decreet heeft uitwerking met ingang van het academiejaar 2005-2006, met uitzondering van artikel 27 en artikel 31, 5° en 6°, die uitwerking hebben op 1 februari 2005 en artikel 82 dat uitwerking heeft op 1 oktober 2004.

BIJLAGE 1:

Hoorzitting van 11 mei 2006 met vertegenwoordigers
van het Hoger Instituut voor Gezinswetenschappen

Hoorzitting met vertegenwoordigers van het Hoger Instituut voor Gezinswetenschappen, HIG, 11 mei 2006

1. Toelichting door de vertegenwoordigers van het Hoger Instituut voor Gezinswetenschappen

De heer Manu Keirse, voorzitter Hoger Instituut voor Gezinswetenschappen: Het HIG is een hele tijd geleden al volgens de wettelijke regels de accreditatieprocedure aangegaan, omdat het overtuigd was van de kwaliteit van het onderwijs dat in dat programma werd geboden en omdat het de toekomstkansen van zijn afgestudeerden wilde vrijwaren. Sinds de invoering van de bachelors, wordt in diverse werksituaties de voorwaarde van een bachelordiploma gesteld om nog in aanmerking te kunnen komen voor bepaalde opdrachten. We vonden het dus een maatschappelijke plicht om dit te doen.

We hebben geen enkele moeite om ons te integreren in wat het decreet oplegt. We hebben al zeer lang de flexibilisering van het onderwijs voor dit decreet bepleit. Maar we vragen dat we de tijd zouden krijgen om te onderhandelen met de hogeschool waarin we ons moeten integreren, opdat iets van de eigenheid van het HIG bewaard zou kunnen blijven. De Gezinsbond, met zijn leden over heel het Vlaamse land, is daar duidelijk ook vragende partij voor. Er is immers maar één opleiding gezinswetenschappen in Vlaanderen en we willen de kwaliteit daarvan niet verliezen door de integratie.

Onderhandelen vraagt tijd. In het decreet is bepaald dat we onmiddellijk na de accreditatie een intentieverklaring moeten afleggen, waarna de onderhandelingen gedurende een jaar moeten lopen. Wij vragen tijd om die intentieverklaring af te leggen, opdat we niet gedwongen worden om unfair te gaan onderhandelen. Als we een intentieverklaring afleggen, willen we ook met die school gaan onderhandelen, en niet meer achter haar rug met nog andere hogescholen praten.

We zijn erg bekommerd dat ons budget en ons specifieke docentencorps mee naar de hogeschool kunnen overgaan: als men 95 percent van de docenten niet mee kan laten overgaan, is het gedaan met gezinswetenschappen. We hebben immers een ander type van docenten: mensen die zich op het maatschappelijke veld op het vlak van de gezinsproblematiek hebben

onderscheiden, bijna allemaal met beperkte deeltijdse opdrachten op basis van hun deskundigheid.

Bovendien vinden we de eigenheid ook belangrijk voor de soort studenten die we hebben. De meeste van onze studenten zijn volwassenen met jaren levenservaring. Men mag hen niet ontmoedigen om opnieuw voor het onderwijs te kiezen, door hen zomaar bij achttienjarigen te duwen.

Mevrouw Gaby Jennes, directeur Hoger Instituut voor Gezinswetenschappen: Ik wil wat concreter ingaan op de visie van Manu Keirse.

De eigen inhoud en een eigen plaats binnen het hoger onderwijs zijn belangrijk voor gezinswetenschappen. Er is inderdaad op dit moment in Vlaanderen binnen het hoger onderwijs geen enkel equivalent voor de opleiding gezinswetenschappen. Stel dat wij, zoals nu in het decreet voorzien is, opgaan in het departement Sociaal-Agogisch Werk, waar wij het meest bij aansluiten. In heel Vlaanderen zijn er ongeveer tien-duizend studenten sociaal-agogisch werk, verdeeld over twaalf hogescholen. Met gezinswetenschappen hebben wij 1054 studenten. Als wij ondergebracht worden in een departement met een beperkt docentencorps, hebben we daar problemen mee.

De artikelen 66 en 67 van het ontwerp van decreet bepalen dat alleen vast benoemden en tijdelijk aangestelden van doorlopende duur of mensen die daar aanspraak op kunnen maken, moeten worden overgedragen. Deze bepaling is nagenoeg letterlijk overgenomen uit het decreet van 19 maart 2004. Gelet op het feit dat we voor de opleiding gezinswetenschappen bijna geen beroep doen op vast benoemden en ook zeer weinig tijdelijk aangestelden van doorlopende duur hebben – want beide statuten zijn maar toegankelijk voor mensen die in hoofdamt functioneren –, betekent dat concreet dat, op een leestijdenpakket dat recht geeft op 20 voltijdse equivalenten, er slechts 2 voltijdse equivalenten zouden moeten worden overgenomen. Die manier van werken is geen garantie voor het voortbestaan en de kwaliteit van de opleiding.

In de artikelen 66 en 67 wordt niets bepaald over het bestuurs- en ondersteunend personeel. Daarover vinden we meer informatie in het artikel 70, dat een wijziging brengt aan het decreet op het volwassenenonderwijs van 1999. Het bestuurs- en administratief personeel dat mee verantwoordelijk is voor een opleiding die wordt overgedragen, blijft in het CVO.

Voor CVO's die kleine afdelingen overdragen, is dat een gunstige positie. Want dit artikel bepaalt ook dat het lestijdenpakket dat recht geeft op dat personeel, behouden mag blijven, ook wanneer die lestijden niet voorhanden zijn. In het HIG hebben we een voltijds directrice, een bijna voltijds adjunct-directrice, twee voltijds administratief medewerkers, dus vier voltijdse equivalenten, naast de eerder genoemde twintig. Als het decreet blijft zoals het nu is, blijven die vier verbonden aan een CVO. Kenmerkend voor het HIG is dat gezinswetenschappen 95 percent van onze activiteit uitmaakt. Er blijven dus vier voltijdse equivalenten over om nog 5 percent van het werk te verzetten. Zij kunnen daar tot aan hun pensioen blijven zitten. U zult dat wel een zeer comfortabele situatie vinden maar ik heb daar toch een andere mening over: de sturing van de opleiding gezinswetenschappen, die overgedragen wordt naar een hogeschool, wordt weggenomen.

Uiteraard – en dat is ook het standpunt van de minister – kan er onderhandeld worden met de hogeschool. Er is echter geen of slechts een beperkte onderhandelingstijd. Er is evenmin een budget waaruit de hogeschool kan putten, noch om de verplicht over te nemen personeelsleden (artikelen 66 en 67), noch om de andere, in ons geval bijambten en eventueel bestuurspersoneel, over te nemen. De hogeschool moet putten uit de werkmiddelen die in een enveloppe werden vastgelegd en waarbij geen rekening is gehouden met de extra personeelslasten en met 1000 extra studenten.

Voor het opmaken van het protocol van overdracht wordt verwezen naar het artikel 125bis, §2, uit het structuurdecreet. Dit artikel bepaalt dat het protocol, dat moet worden goedgekeurd door de regering, naast de gegevens over de contracterende partijen informatie moet bevatten over de overdracht van personeel, de overdracht van inschrijvingen, infrastructuur en onroerende goederen. Er wordt niets bepaald over de studenten.

Het huidige ontwerp heeft nochtans serieuze gevolgen voor de studenten. Er zijn namelijk geen overgangsbepalingen. Als we snel handelen, vallen de studenten onmiddellijk onder het decreet op het hoger onderwijs. Dat betekent dat het inschrijvingsgeld voor een student die zich inschrijft voor een volledig jaar, in geval van accreditatie zijnde 60 of minimaal 54 studiepunten, het minimumbedrag betaalt: 445 euro.

Men kan nog veronderstellen dat er mits een nodige overgangstijd een goede regeling voor deze situatie zou kunnen worden uitgewerkt. Maar in dit ontwerp is er geen wettelijke basis voor een dergelijke situatie. In het vorige decreet dat de overgang regelde van bachelor naar bachelor, stond in artikel 125bis, §3, dat studenten die de opleiding waren gestart, het inschrijvingsgeld voor sociale promotie bleven betalen. Bovendien menen we dat het onderdeel over inschrijvingsgelden van het structuurdecreet hoger onderwijs afwijkingen dienaangaande mogelijk maakt. Als dat ook nu mogelijk blijft bij overname, kan dat een oplossing bieden.

Tot slot wil ik ook benadrukken dat het HIG gewaardeerd wordt voor de vele maatschappelijke projecten die naast de strikte opleiding uitgevoerd worden. Ik denk daarbij aan de projecten Vaders, Waanzin in het gezin, Relaties en genen enzovoort. We trachten wetenschappelijke kennis te vertalen voor een breder publiek. Die projecten waren mogelijk dankzij de opleiding Gezinswetenschappen. Ze vormden ook de basis van de middelen die we totnogtoe hadden. We zouden die projecten graag voortzetten, wat niet betekent dat we meer financiële middelen vragen. We hebben immers aangetoond dat het met de huidige beperkte middelen mogelijk is.

Helemaal achteraan in de documentatie vinden de leden een dossier over de flexibilisering van het hoger onderwijs voor sociale promotie. Nadat het structuurdecreet werd ingevoerd, werd de toegang tot het hoger onderwijs van studenten zonder opleiding secundair onderwijs maar met een opleiding hoger onderwijs voor sociale promotie (HOSP) vergemakkelijkt. Mensen met een graduaatsdiploma in het HOSP echter worden niet meer toegelaten tot speciale programma's, terwijl dat voorheen wel het geval was. In het dossier staat een kort overzicht van noodkreten van pas afgestudeerden. Ik vraag de parlementsleden dan ook om zo snel mogelijk werk te maken van het tertiaire onderwijs en de overgang van het ene naar het andere onderwijsniveau. Als we de accreditatie niet halen, blijft dat heel belangrijk.

2. Vragen van de leden

De heer Jef Tavernier: Hoe verloopt het proces van de accreditatie? Dat is immers een externe graadmeter en een conditio sine qua non.

Mevrouw Gaby Jennes: Na het structuurdecreet is er in 2003, op basis van een akkoord tussen de meerderheidspartijen, een circulaire geweest naar alle centra voor volwassenenonderwijs. Daarin stond dat het mogelijk was om de weg van de visitatie en de accreditatie te volgen. Aangezien we daarvoor al lang ijverden, hebben we op 1 april 2004 een zelfevaluatie-rapport ingediend. Er was op dat moment discussie met de Vlhora (Vlaamse Hogescholenraad) over welk visitatieprotocol gevolgd moest worden. Vlhora stond erop dat we het nieuwe protocol dat nog niet goedgekeurd was, volgden.

Van 1 april 2004 tot einde juni 2004 herwerkten we het zelfevaluatie-rapport volgens dat nieuwe protocol dat nog niet was goedgekeurd. Er was echter aangekondigd dat het goedgekeurd zou worden voor de visitaties nodig voor de Nederlands-Vlaamse Accreditatieorganisatie (NVAO). Dat rapport hebben we ingediend bij de Vlhora, de coördinerende instantie. Van juni tot december was er discussie over de samenstelling van de visitatiecommissie. Er waren immers nieuwe regels over deelname van een student. De reglementen bepaalden dat de visitatiecommissie binnen de zes maanden moest worden samengesteld. Net op het einde van de periode is dat gebeurd.

Twee weken voor het bezoek van de visitatiecommissie, namelijk januari 2005, konden we ons voorbereiden. De visitatiecommissie heeft de maximale toegelaten tijd genomen om het rapport op te stellen. Het rapport is overhandigd aan de instelling, de minister en de Vlhora op het einde van juni 2005. Met dat rapport moesten we naar de NVAO. We wisten niet dat er decretale problemen waren. Pas toen ik het rapport indiende, meldde de NVAO dat het rapport niet aanvaard kon worden bij gebrek aan decretale basis. In het structuurdecreet staat immers dat alleen ambtshalve en niet-ambtshalve erkende instellingen voor de NVAO in aanmerking komen.

Nadien heeft het instituut een brief van de minister gekregen die toelating gaf om het rapport te aanvaarden, maar de uitspraak mag pas effectief worden op het moment dat er een decretale basis is. Het voorliggende ontwerp kan ons die decretale basis met terugwerkende kracht bezorgen voor het schooljaar 2005-2006. Anderzijds is er een reglement van de NVAO – en allicht is het ook zo geregeld in de decreten – dat bepaalt dat een visitatierapport maximaal een jaar oud mag zijn. Alles moet dus rond zijn voor eind juni 2006.

De heer Manu Keirse: Een opleidingsinstituut moet meer dan een miljoen frank investeren voor een visitatieprocedure. Dat is een aanzienlijke hap uit het budget. Het zou nu kunnen dat de procedure niet afgerond kan worden juist omdat we alle regels gevolgd hebben.

De heer An Michiels: Hoe kan een langere onderhandelingsprocedure ervoor zorgen dat de instelling haar eigenheid niet verliest bij een integratie in een hogeschool?

Mevrouw Gaby Jennes: Als er een weliswaar kortere dan verwacht maar reële onderhandelingsprocedure is en als de instelling een rugzak krijg, heb ik er vertrouwen in dat we onze eigenheid kunnen behouden. Uiteraard zouden we liever een structurele regeling hebben in het ontwerp.

De heer Jef Tavernier: Hoeveel bedraagt het inschrijvingsgeld aan het Hoger Instituut voor Gezinswetenschappen nu? Welk probleem stelt zich precies bij de bijkomende nota?

Mevrouw Gaby Jennes: Momenteel vallen we onder het decreet op de CVO's van 1999. Het inschrijvingsgeld voor gezinswetenschappen schommelt tussen de 100 en 140 euro, afhankelijk van het aantal lesuren.

De tweede vraag heeft betrekking op de flexibilisering of het uitbreiden van mogelijkheden van volwassenen om een andere bachelor of master te halen. Voorheen konden afgestudeerden in de gezinswetenschappen gebruik maken van specifieke overgangsprogramma's voor graduatanten aan de universiteiten van Leuven en Gent. Zo konden ze bijvoorbeeld over de opleiding criminologie een jaar minder doen. Die weg is afgesneden omdat in het decreet staat dat een bachelordiploma nodig is om toegelaten te worden tot die programma's.

De opleiding familiale en seksuologische wetenschappen in Leuven heeft ons zelf gecontacteerd en gemeld dat ze graag de afgestudeerden gezinswetenschappen zou toelaten. Ze vroeg of we al een bachelor hadden. Zonder bachelorerkenning is dat zelfs niet mogelijk.

De voorzitter: Ik dank de sprekers.

BIJLAGE 2:

Brief van de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, aan de heer De Schepper, rector van de Universiteit Hasselt, en de heer Ritzen, voorzitter van het College van Bestuur van de Universiteit Maastricht

Vlaamse Regering
Kabinet van de vice-minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming

Koning Albert II-laan 15, 1210 BRUSSEL
Tel. (02)552.68.00 – Fax (02)552.68.01
E-mail: kabinet.vandenbroucke@vlaanderen.be

De heer Luc De Schepper
Rector
Universiteit Hasselt
Campus Diepenbeek
Agoralaan gebouw D

3590 Diepenbeek

uw kenmerk

ons kenmerk

Ond./01/473/18079

bijlagen

vragen naar / e-mail

Dirk Van Damme

telefoonnummer

02/552.68.33

datum

03-04-2006

Mijnheer de rector,

Met de goedkeuring van het 'Limburgplan' heeft de Vlaamse Regering beslist een kader te scheppen voor de inrichting van een opleiding rechten in Limburg. Zij heeft hiervoor de nodige financiële middelen voorzien. Ik wil deze beslissing van de Vlaamse Regering dan ook in de best mogelijke omstandigheden uitvoeren. Het is in het belang van Limburg en van heel de Vlaamse Gemeenschap dat dit een kwaliteitsvolle opleiding wordt met een aantrekkelijk en innoverend curriculum.

Ik heb met veel belangstelling kennis genomen van de documenten die mij door U werden bezorgd en waarin de contouren worden geschetst van deze opleiding, in het bijzonder het document 'Krachtlijnen voor een gezamenlijke bacheloropleiding Rechten' en het ontwerp van 'Businessplan opleiding rechten'. Tevens heb ik kennis genomen van een nota van de Universiteit Maastricht 'De nieuw te ontwikkelen studie Recht aan de tUL in samenwerking van Universiteit Maastricht en Universiteit Hasselt'.

Samengenomen leveren deze nota's een goed beeld van de plannen voor deze opleiding, de finaliteit ervan, de krachtlijnen voor het curriculum, enz. Deze plannen beantwoorden aan mijn vraag naar een innoverende invulling van deze opleiding teneinde een al te grote overlapping met het bestaande opleidingenlandschap in het studiegebied rechten te vermijden. De Universiteit Hasselt positioneert zich best met een opleiding die een eigen inhoudelijk profiel en een eigen kwaliteitslabel zal kunnen krijgen. De plannen beantwoorden ook aan mijn vraag naar een verregaande samenwerking met de Universiteit Maastricht. Een duplicatie van personele en materiële infrastructuur zou immers haaks staan op de wil tot samenwerking en synergie, die aan de tUL ten grondslag ligt. Deze samenwerking met Maastricht hoeft samenwerking met andere, Vlaamse universiteiten in de toekomst niet in de weg te staan.

Bij het bestuderen van de plannen zijn niettemin vele en deels nieuwe vragen naar boven gekomen. Ik wil U kennis geven van deze vragen en bedenkingen, zodat U ze kan meenemen in de verdere ontwikkeling van de opleiding en haar curriculum. In functie van de voorbereiding van een dossier macrodoelmatigheid naar de Erkenningcommissie toe en een dossier Toets nieuwe opleiding naar de NVAO toe, kan de Universiteit Hasselt wellicht deze vragen meenemen en beantwoorden.

Ik beperk me in deze brief tot de bacheloropleiding. De krachtlijnen-nota gaat ook enkel over de bacheloropleiding. Voor een aantal vragen is nader inzicht nodig in de intenties voor wat betreft de masterfase.

1. Een tUL-bacheloropleiding 'Rechten'

De nota stelt duidelijk dat voor de nieuwe bacheloropleiding rechten aan de tUL gebruik zal worden gemaakt van de aanwezige kennis en expertise van de Faculteit Rechtsgeleerdheid aan de Universiteit Maastricht. Wij stellen ons de vraag of er al afspraken zijn gemaakt om ook langs Vlaamse zijde de nodige expertise te garanderen. Wat het personeel betreft, zijn er nog een aantal te beantwoorden vragen. Zal er beroep worden gedaan op professoren uit andere Vlaamse rechtsfaculteiten of zal men nieuwe docenten aanwerven? Het academisch personeel voor de rechtenopleiding aan de tUL zal worden aangeworven als Universiteit Hasselt-personeel. Bij welke faculteit zullen zij ondergebracht worden? De Universiteit Hasselt zal academisch personeel hebben voor de rechten zonder dat deze universiteit zelf een opleiding rechten heeft. Het decreet schrijft voor dat de aanstelling van ZAP moet gebeuren op advies van een faculteit of departement of een gelijkgesteld orgaan.

De voorgestelde krachtlijnen zijn ook nog niet duidelijk over de wijze van diplomering. De Vlaamse studenten zouden een tUL-diploma krijgen en de Nederlandse studenten een Universiteit Maastricht-diploma. De uitreikende instelling blijkt echter van belang te zijn voor de waardering van het diploma op de arbeidsmarkt. Vraag is dan of deze constructie niet leidt tot een benadeling van de Vlaamse studenten. Een andere vraag stelt zich wat de uitreiking betreft van de diploma's van doctor.

Ik ben bereid, indien beide instellingen mij daartoe de vraag stellen, te onderzoeken of een gezamenlijke opleiding Universiteit Hasselt - Universiteit Maastricht in het licht van deze vragen verkieslijker zou zijn dan een tUL-opleiding.

2. Een nieuwe signatuur in oriëntatie en curriculum

De tUL-rechtenopleiding onderscheidt zich van de andere rechtenopleidingen in Vlaanderen door haar internationale oriëntatie. De bestaande rechtenopleidingen in Vlaanderen zijn in hoofdzaak gericht op nationaal recht, terwijl deze rechtenstudie vanuit een rechtsvergelijkend perspectief zal worden opgebouwd. Op dit vlak kan inderdaad verder gebouwd worden op de expertise terzake van de Universiteit Maastricht.

Het curriculum van de opleiding rechten aan de tUL wordt opgebouwd rond drie pijlers: een algemeen gedeelte, een gedeelte Belgisch recht en een gedeelte Nederlands recht. Op termijn wordt er gemikt op een 50% inbreng vanuit de Universiteit Maastricht en een 50% inbreng vanuit de tUL/Universiteit Hasselt. Dat garandeert een evenwichtige opbouw en geeft antwoord op mijn eerdere vragen.

Toch stelt zich de vraag naar de inhoudelijke coherentie van het programma dat twee rechtssystemen in voldoende mate moet aan bod laten komen. Kan het opleidingsprogramma dan nog een voldoende uitdieping van het Belgische recht toelaten? Kennis van het eigen rechtssysteem is essentieel voor een jurist. Het programma is nu al behoorlijk zwaar; als men daar nog een ander nationaal systeem aan toevoegt zal men ofwel het programma onredelijk verzwaren ofwel inboeten op diepgang en kwaliteit.

De ook door mij gewenste profilering van de tUL-rechtenopleiding bemoeilijkt een rechtstreekse toegang tot de Vlaamse masteropleidingen in de rechten. Studenten zullen zeer waarschijnlijk een zwaar voorbereidingsprogramma opgelegd krijgen. De verdere uitwerking van het concept in een curriculum moet de student voldoende duidelijkheid verschaffen over zijn of haar latere mogelijkheden zowel wat doorstroom als arbeidsmarktperspectieven in Vlaanderen betreft.

De meeste rechtenopleidingen in Vlaanderen zijn in hoofdzaak gericht op kennisverwerving en zijn minder vertrouwd met het eerder kleinschalige, op vaardigheden gericht probleemgestuurd onderwijssysteem waar de Universiteit Maastricht bekend voor staat. Deze aanpak is zeker een pluspunt en kan een onderwijsvernieuwende impuls zijn voor de andere rechtenopleidingen in Vlaanderen.

De tUL wil bijzondere aandacht besteden aan de instroom van allochtone studenten. In de nota wordt nog niet dieper ingegaan op de manier waarop dit kan gerealiseerd worden. In ieder geval steun ik volmondig deze oriëntatie.

3. Civiel effect in België en in Nederland

De nota gaat ervan uit dat het diploma zowel in het Belgische rechtsverkeer als in het Nederlandse rechtsverkeer volwaardige civiele effecten zal hebben. Dit houdt ondermeer de toegang tot de balie of de magistratuur in.

Om de vraag naar het civiel effect van de opleiding te beantwoorden is uiteraard een nader inzicht in de invulling van de masterfase noodzakelijk. Zoals gezegd, wens ik daar niet op vooruit te lopen omdat ik de intenties van de Universiteit Hasselt voor wat de masterfase betreft, niet ken. In de nota wordt vooropgesteld dat het voor Belgische studenten essentieel is dat het civiel effect door een tweejarige master gegenereerd wordt. Men spreekt over een constructie waarbij één jaar wordt gevolgd aan de UM en eventueel één jaar aan de UH. Een samenwerking met een Vlaamse universiteit waar de nodige expertise aanwezig is lijkt ons in elk geval een meer aangewezen optie. In elk geval moet er goed nagegaan worden hoe de diplomering zal gebeuren.

De vraag stelt zich of een tweejarige masteropleiding, zelfs al is ze volledig op het Belgisch recht toegespitst, een civiel effect in België zal genereren. De nota van de Universiteit Maastricht biedt op dit punt enige verheldering wanneer zij argumenten aanhaalt die moeten aantonen dat "de toegang tot de arbeidsmarkt in België met vertrouwen mag worden bekeken". Toch blijf ik grote aandacht vragen voor dit aspect. Zal bijvoorbeeld een tUL-rechtenstudent toegelaten worden tot de specialisatie notariaat?

4. Een onderzoeksgebonden opleiding

De nota geeft aan dat de tUL-bacheloropleiding zal worden ondersteund door excellent wetenschappelijk onderzoek dat aansluit bij het onderzoeksbeleid van de Faculteit der Rechtsgeleerdheid van de Universiteit Maastricht. Hoe zal dan in het bijzonder het luik Belgisch recht voldoende in wetenschappelijk onderzoek geworteld worden? Zoals hoger vermeld blijkt uit de nota immers nog niet hoe het docentenkorps aan Vlaamse zijde zal worden samengesteld.

5. Onderwijsbevoegdheid en accreditatie

Eerder is al aangegeven dat het volgen van de normale procedure voor de erkenning van nieuwe opleidingen noodzakelijk is. Dit wil zeggen de toets macro-doelmatigheid door de Erkenningscommissie en de Toets nieuwe opleidingen door de NVAO.

Concluderend wil ik mijn goedkeuring verlenen aan de verdere ontwikkeling van het curriculum voor de bacheloropleiding rechten. Ik ben bereid te faciliteren dat de onderwijsbevoegdheid voor het studiegebied rechten aan de tUL tijdig wordt toegekend zodat de nieuwe bacheloropleiding met ingang van het academiejaar 2007-08 kan starten. Ik vertrouw er op dat de vragen die ik in deze brief stel, door de Universiteit Hasselt en de Universiteit Maastricht zullen beantwoord worden in functie van de dossiervorming voor de Erkenningscommissie en de NVAO.

In een latere fase wens ik wel nog verder overleg over de volgende punten:

- Het businessplan en de concrete berekening van de financiële kost na uitwerking van het curriculum.
- De invulling van de masterfase.

Met de meeste hoogachting,

Frank Vandenbroucke

Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming

